

Zbornik učenjskih radova

Na koljenima djeda i bake

Na koljenima djeda i bake

Priredile:

Marina Šimić i Mirjana Vučica

Nakladnik:

Splitsko-makarska nadbiskupija

Za nakladnika:

mons. dr. Marin Barišić

Pokretač i organizator Natječaja:

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije

Urednik:

mr. sc. Josip Periš

Lektura:

Danijela Visković Veršić, prof.

Povjerenstvo za likovne radove:

doc. dr. sc. Dubravka Kušević,
Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu

doc. dr. sc. Dunja Pivac,
Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu

Vesna Šiklič, prof., OŠ Kman-Kocunar, Split

Povjerenstvo za literarne radove:

Brigita Mravičić, prof., OŠ Tučepi, Tučepi

Marina Šimić, prof., OŠ Tučepi, Tučepi

Mirjana Vučica, prof., Zdravstvena škola, Split

Grafička priprema:

Ratomir Vukorepa

Slike:

Naslorna stranica: Mia Botić, 5. r., OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Zadnja stranica: Dino Zekić, 1. r., OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Tisak:

Dalmacija-papir, Split

Naklada:

1300 primjeraka

Na koljenima djeda i bake

Zbornik učeničkih literarnih i likovnih radova

Split, 2019.

Predgovor

Poštovani čitatelji,
dragi vjeroučenici!

Nakon tropleta prethodnih zbornika *Djeca Oca milosrđa*, *Na ramenima mogate* i *U zagrljaju moje mame*, u kojima su djeca i mladi izrekli osobni doživljaj nebeskog Oca i njegovih zemaljskih sustvaratelja – oca i majke, evo nam i četvrtog zbornika *Na koljenima djeda i bake*. Ili, bolje reći, iz prvog zbornika *Djeca Oca milosrđa* potekao je ovaj troplet. Poput prethodnih, i ovaj Zbornik nastao je kao rezultat užeg izbora literarnih i likovnih radova učenika osnovnih i srednjih škola pristiglih na natječaj koji je pokrenuo i organizirao Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije.

Snažno svjedočanstvo o djedovima i bakama daju nam Isusovi djed i baka: sveti Joakim i sveta Ana. Kao posebni uzori strpljivosti i pouzdanja u Božju milost tiho nam progovaraju o važnosti naših djedova i baka. Ta se važnost, kroz darovano povlašteno mjesto u obitelji, krije ispod kista i pera naših učenika. Upravo oni svjedoče da obitelj, kao živi organizam koji se proteže kroz prostor i vrijeme, uključuje i djeda i baku.

U današnjem prezauzetom društvu djedovi i bake su heroji prenošenja vjere koji svjedoče Isusa u vlastitoj osobi pomažući svojim unucima promatrati život u njegovoj cjelokupnosti, u hodu prema vječnosti. Vidljivo je to u svakom retku, posebice u onom koji odiše čežnjom za djedom ili bakom koji su prešli s ovoga svijeta. Pred duhovnim pogledom djece i mladih nižu se sjećanja na trenutke radosti kao i na one obilježene patnjom.

Zbornik je poziv na zahvalu i brižnu pozornost prema bakama i djedovima koji su baština i sjećanje čovječanstva, a ne teret. On je i glas za međuo-visnost i nužnu solidarnost koji sjedinjuju naraštaje. U radovima učenika zrcale se i riječi pape Franje koji često spominje svoju baku i kaže da su djedovi i bake "korijeni onoga što jesmo, korijeni našega rasta, kako bismo mogli cvasti i donositi plodove." I dodaje: "Uzmite korijene i nosite ih naprijed. Tako ćete i vi postati korijenje za druge!" Svim unucima želim da budu ponos svojih djedova i baka, a svim djedovima i bakama, bilo doma bilo u Domu, blagoslovljene dane i godine.

Na kraju želim zahvaliti Katehetskom uredu, članovima prosudbenih povjerenstava, priređivačicama Zbornika, svim suradnicima i voditeljima na poticanju literarnog i likovnog izražavanja vjeroučenika, a mladim autorima čestitam na uspješnim radovima i prepoznavanju djedova i baka kao dragocjenog blaga obitelji, župnih zajednica i naše domovine.

Na sve vas, dragi vjeroučenici, unuke i unuci, vjeroučitelji, učitelji i ravnatelji, roditelji i odgojitelji, zazivam blagoslov svete Ane i svetog Joakima koje je Bog nagradio tolikom milošću da budu roditelji Majci Božjoj te djed i baka Spasitelju svijeta. Neka vam njihov zagovor pomogne starije osobe gledati s naklonošću, zahvalnošću i velikim poštovanjem, a njihov primjer osnaži da u teškim kušnjama ne gubite pouzdanje u Boga, ljude i u bolju budućnost!

mons. Marin Barišić
splitsko-makarski nadbiskup

Blago vjere

1.

Jesen magli prozore automobila dok se vozimo prema selu. Polazemo cvijeće na grobove. Kiša lagano rosi. Plače umjesto nas. Naša stara kuća. Pusta. Nitko više ne živi u njoj. Tišina budi sjećanja.

Ljeto je zamirisalo. Posljednje školsko zvono najavilo je početak praznika i odlazak baki. Proložac okupan suncem dočekuje nas školarce. Raduje me susret s prijateljima. Baka me pozdravlja vadeći iz pregače bombone. Moja baka! Kada me ugleda, istovremeno joj se u oku zrcali suza i osmijeh krasi rubove usana. *"Dite moje, kako si naresla! A jesi opuzla! Jideš li ti išta? Sad će ti baba usorbulat jaje!"* govori tražeći razlog za okrenuti se i pregačom obrisati suze.

Dane smo provodili u beskrajnoj igri. Bosonogi smo trčali po vrelim lokvama isušene Suvaje. Od sunca smo se skrivali u hladovini visokih jablana. Noću bismo se penjali na krovove i gledali nebo posuto zvijezdama. Neki su govorili da se, kada

padne zvijezda, ugasi jedan život, a neki da treba zaželjati želju. Uvijek bih poželjela zaustaviti vrijeme.

Kada bih došla kući, baka bi me čekala. Sjedila bi na kauču i molila krunicu. Gledala bih kako spretno izmjenjuje kuglice moleći. Obećala je da će i mene naučiti, ali nije. Bakina zvijezda se ugasila.

U Proložac se rijetko vraćamo. Ne čuje se više smijeh i vika djece. Osluškujem samo svoje misli dok molim krunicu za baku.

Proložac – selo

Suvaja – potok u Prološcu

naresla – porasla

jideš – jedeš

opuzla – omršavjela

usorbulat – skuhati

Petra Bajić, 7. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Neva Strizrep

2.

U kući moga djeda i bake zidovi su prekriveni fotografijama i slikama. Između crno-bijelih lica, u pozlaćenim okvirima blistaju lica svetaca. Na staroj slici Bogorodice, ovješena je drvena krunica. Izgleda neobično u usporedbi s današnjim svjetlucavim i sjajnim krunicama. Izgleda nekako čvrsto, tamno i moćno. Pitala sam baku čija je to krunica, a ona mi je rekla da je to bila krunica naše prabake Jake, a sad je njezina.

U vrijeme Domovinskoga rata, prabaka je, prebirući ta drvena, tamna zrnca, molila Gospu da joj čuva jedinoga unuka koji je bio hrvatski vojnik i svoj život stavio na raspolaganje svojoj Domovini. Baka mi je pričala kako se prabaka radovala njegovu povratku s ratišta, bez obzira u koje doba dana ili noći došao. Taj njezin unuk je moj tata!

Prabaka je umrla pred kraj rata, a njezina drvena krunica ostala je u staroj kući da štiti ukućane. Nakon nedjeljne mise s bakom posjetim prabakin grob i pomolim se za njezino dušu. Bakina drvena krunica, naslijeđena od prabake Jake više ne izgleda tamno i neobično. Ona je najljepši ures naše stare kuće.

Matea Brekalo, 6. r.

OŠ Josipa Jovića, Aržano
Voditeljica: Zdenka Ljubičić

Šime Lipotić Piroga, 4. r.

OŠ Trilj, Trilj

Voditeljica: Julijana Hrvoić

3.

Isuse dragi, volimo Te svi.
Molim Te za seku i brata,
mole Te moji mama i tata.
Mole Te moji djed i baka
da im starost bude laka.
Za njih Te molim i ja,
pomoći im želim.
Njihovoj blizini jako se veselim.

Gabrijela Šimičić, 1. r.

OŠ kneza Branimira, Donji Muć
Voditeljica: Branka Budiša

4.

Krunica mala
na *kantunalu* stala.
Na njoj piše Neda,
a moja je baka ne da.

Voli je ona svim srcem svojim,
a ja brojim i brojim
koliko baka puta moli.
Znam da ona Boga puno voli.

Kristijan Garac, 6. r.

OŠ "Stjepan Radić", Imotski
Voditeljica: Anela Kukavica

5.

Prije nekoliko dana obilazila sam groblja s bakom i mamom. Baka je ponijela mnogo svijeća. Pitala sam je za koga su svijeće. Rekla mi je da ću vidjeti kada dođem na groblje. Kada smo došli na Zlopolje, najprije smo zapalili svijeću bakinoj mami i sestri koje se ja još uvijek sjećam. Umrle su kad sam imala tri godine. Nismo samo njima upalile svijeću i molile. To smo učinile za ostale članove bakine šire obitelji te za neke stare bake koje su umrle bez ikoga svoga. Baka mi je pričala o tim ljudima, neki su umrli kada je ona bila mala, dok sam neke i ja poznavala. Rekla mi je da je posebno važno sjetiti se i moliti za one koji više nemaju žive članove obitelji koji bi to za njih činili. Nadam se da su s neba vidjeli da ih se ipak netko sjetio. Baka me poučila da je važno poznavati svoje pretke i moliti se za sve mrtve da stignu u raj.

Nina Šegović, 3. r.

OŠ kneza Branimira, Donji Muć
Voditeljica: Marijana Zeljković

6.

Hladna noć, vani puše,
pokraj peći baka sjedi,
krunica u ruci,
pogled blag iz duše.

Skromno, tiho, svoje riječi slijedi.
Pjeva pjesme Mariji u slavu,
tako lijepo u noći to zvuči.
Na rame naslanjam joj glavu,
pamtim riječi, al' nešto me muči.

Priča, zatim, baka priče,
pitanja se sama slože,
o Isusu, priča ona,
divne priče sreću množe.

Hvala, bako, za te noći
što dušu mi i sad griju.
Godinama grijat će me
dok me razne bure biju.

Petra Čagalj, 5. r.
OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Sanja Pešić

7.

Moja je baka često molila krunicu. U njoj je pronalazila spokoj i mir koji često u životu nije imala. Krunicu je molila na način da svaku deseticu posveti nekome. Tako je prva desetica bila posvećena svoj djeci koja su odrasla bez jednog ili oba roditelja. Naime, moja je baka još kao dvomjesečna beba ostala bez majke, čijeg se lica ne sjeća, a koju često u molitvama spominje. Druga desetica posvećena je miru, jer moja je baka dobro upoznata s ratom. Odrasla je u ozračju Drugoga svjetskoga rata, a proživjela je i Domovinski rat neumorno čekajući da joj se sin vrati iz vojske. Treća desetica je pak posvećena svoj djeci koja se nisu mogla školovati, bilo to zbog materijalne neimaštine, rata ili, kao što je bio njen slučaj, zbog života na selu i jako udaljene škole. Četvrta je desetica posvećena zdravlju, koje je bitnije od svakoga bogatstva, a mojoj je baki bilo oduzeto zbog problema sa žučí i jetrom. Peta, ujedno i posljednja desetica, posvećena je njenoj obitelji, posebice bratu i meni, da u životu imamo sve što ona nije imala, a ponajprije da ostanemo časni i poštteni s vjerom u Boga i nadom u spasenje.

Anamarija Jurčević, 7. r.
OŠ Strožanac, Podstrana
Voditeljica: Ivana Grabić

8.

Moja je baka jako dobra. Volim s njom ići na svetu misu. Posebno na molitvu krunice. Dok molimo zajedno, čini mi se kao da mogu letjeti. Posebno volim s bakom ići na krunicu uoči *Vele Gospe* na Pagu. Nekako mi se čini da je krunica moje bake čarobna. Dok molim s njom, duša mi se ispunja radošću i posebnom hrabrošću. Iako znam da su sve krunice iste, čini mi se da je krunica moje bake posebna. Možda zbog toga što ona moli s puno ljubavi i vjere.

Bruna Bukša, 5. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Milena Budimir

9.

Moja baka moli se često,
u njenim rukama krunica
uvijek nađe mjesto.

Dok rukama krunicu drži,
pokreti njenih ruku
sve su brži.

Moli se za mene i obitelj moju,
nikad ona ne zaboravi
svu rodbinu svoju.

Moja baka uvijek kaže:
"Uz iskrenu molitvu,
sve se slaže!"

Lucija Glavinović, 5. r.
OŠ Gripe, Split
Voditeljica: Ines Paut

Nina Matulić, 4. r.
OŠ Dobri, Split
Voditelj: Dragan Mamić

10.

Zrnca složena jedno po jedno
Mariju molimo prebirući ih vrijedno.
Pedeset ih ima u krunici Njenoj
svako je od njih nekome namijenjeno.

Drvena, zlatna, mirisna i sjajna
svaka je krunica milost beskrajna.
Da znate ljudi kad molimo Gospu
koliku milost anđeli prospu.

Ja jednu imam što dala mi baka
najljepši poklon za svakoga đaka.
Nosim je uvijek i na njoj se molim
to mi je poklon od one koju volim.

Tea Jović, 6. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Slavenka Barada

11.

Svoju baku jako, jako volim,
za nju se svaku noć molim.
Srce joj je zlatno,
savjest joj je čista,
u očima njenim vidim
dobroga Krista.
Uči me male i velike stvari,
grijech nikad nju ne kvari.
Kao što rekoh, volim je jako,
svu bol s njom ću preboljeti lako.

Lucija Šarić, 5. r.

OŠ Gripe, Split

Voditeljica: Ivanka Valenta

12.

U džepu moje bake uvijek stoji krunica. Ponekad i na noćnom ormariću. Njena zrnca sjaje i plave su boje. Na sredini krunice nalazi se medaljica sv. Ante. Na samom dnu je križić s Isusom. Čujem je kako moli Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu. Moja baka svaki dan moli krunicu da dragi Bog čuva njenu djecu i unuke. Moliti krunicu je naučila od svoje mame koja je otišla k Bogu.

Ivan Majić, 2. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Ana Petrina

13.

"*Isus je nad nami, Gospa je pridnami, svi anđeli oko nas, dusi zločasti odstupite od nas*". Sjećam se šaputanja u noći, kad moli, za sve one prije nje, za mene danas, naboranih ruku i dubokoga pogleda, očiju koje vide šire od mojih djetinjih. Mlad čovjek se ugleda u svoj uzor. Nekom je to nogometaš, nekom pjevač ili pjesnik, a meni je moja baka. Naizgled krhka, ali zapravo tako borbena i snažna žena. Rođena u onom naraštaju žena koje su otpratile svoje muževe "trbuhom za kruhom" u daleki svijet. U naraštaju onih koje su s malenom djecom otišle sa sela u grad ne bi li im omogućile bolji život, onih koje su u tuzi, ali ponosno, čekale svoje sinove da se vrate iz borbe za domovinu, ne znajući gdje su, ne znajući što će biti sutra.

Slušajući tako bakine priče, kako se kao mala radovala jednoj jabuci ili jaju, kako se ustajala rano da pomogne svojoj obitelji da na škrtoj zemlji ponešto posadi ili obere, pomuze ili oplete, mnogo sam naučila. Koliko ljepote može biti u jednostavnosti života i veličine u njegovoj skromnosti. Uvijek strpljiva, naučila me ono što meni, nama, danas *fali*. Polako i smireno čekati... Iako me se ponekad nije dojmila svaka njena kritika i one riječi "U moje vrime to nije tako bilo...", naučila me, uz

moje roditelje, pravim vrijednostima u životu. Tri duboko usađene i meni najvažnije su vjera, ljubav i domovina. Od mojih prvih koraka učila me moja baka, po studenački *baba* moja, koliko su one posebne i bitne. Učila me kako se voli obitelj, domovina i zavičaj.

Iako je moja baka otišla za "boljim sutra" iz svog rodnoga kraja, iz nje nikada nije nestao onaj sjaj u oku dok bi pričala o svom malenom selu u imotskoj kršnoj krajini. Tu ljubav prenijela je i na mene pa tako ja danas, umjesto iščekivanja da s prijateljima za vikend odem vani, radije u srcu iščekujem odlazak u rodno selo moje bake i mojega oca. Teško je opisati taj zrak, tu studenačku buru, bistru vodu iz studenca Zvizda, taj kamen i povijest mojih predaka. Netko će jednom samo "proletjeti" kroz to selo, ne videći ni jednu sitnicu koju ja vidim, osjećam i dišem. Studenci će zato uvijek biti ono srce koje tuče u meni. Isto ono srce koje od davnina tuče u mojoj baki.

Domoljublje otuda ponijeto uvijek ću nositi i s ponosom isticati jer "domovina se voli, a nekad je i ljubav sama". Velika vrijednost u životu moje bake bila je i ostala vjera. Toliko izmoljenih krunica, toliko molitava, odlazaka na misu, hodočašća da im ni ona

sama broja ne zna, svjedoci su koliko joj je ona bila važna. Svjedočiti vjeru nekada i danas nije isto, puno toga se promijenilo, ali ono što uvijek ostaje postojano jest Bog. Baka je znala prenijeti tu ljubav, pokazati da u ovom svijetu ništa ne može dati mir kao Gospodin. Naučila me da slijediti Njega nije uvijek jednostavno, ali je zato uvijek ispravno i meni uz pravi primjer olakšano. Stoga mogu reći, da je među svim mladenačkim traženjima i snatrenjima, vjera bila i ostala moja zaštita i snaga. Naučena sam da se križ može prihvatiti ili odbaciti. Ja svoj prihvaćam i nosim hrabrije jer je vjera postala okosnica svega i u njoj se sastalo sve što će oblikovati moj život, zauvijek.

Marija Trogrlić, 3. r.
Obrtnička škola, Split
Voditeljica: Brankica Galić

14.

Rekla mi je baka da molim,
da uvijek Boga volim,
da Isusovo uskrsnuće slavim
i s obitelji ga proslavim,
da poštujem deset Božjih zapovijedi,
da se za Prvu svetu pričest ispovjedim,
da se svaki dan molim,
da ne propuštam nedjeljnu misu
i da oprost dijelim,
da ostale o Božjoj milosti naučim,
i da svaki dan neko dobro djelo učinim.
Moja baka je jako mudra
i volim je od sveg srca.

Domina Plosnić, 3. r.
OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Ana Ševo

15.

Moja baka ne može živjeti bez svete mise i Isusa. Ona me prva učila o svetom Mihovilu i ostalim svecima. Najdraži mi je sveti Mihovil. Moja baka ima tamjan, svetu vodu i ostalo. Ona zaziva Boga kad je bolesna. Puno ide u Međugorje i moli za mene, seku, tatu, didu, mamu. Moja baka moli jako puno. Puno gleda Laudato televiziju.

Viktor Emanuel Mišetić, 2. r.
OŠ Dobri, Split
Voditeljica: s. Ines Elek

16.

Moja baka zove se Nora. Čim je ujutro pogledam, u njenim očima vidim kronicu. A na vratima kuće stoji Isus na križu. Ma, kad uđem u njezinu kuću, kao da uđem u crkvu. Ona doslovno ne treba ići u crkvu koliko joj kuća izgleda kao prava crkva. Ali, ona ide na misu svaki dan, ali baš svaki! Ona nije kao ostali ljudi. Ona je posebna. Osim što moli Boga cijeli dan, večer je za nju nešto posebno. Tada u svoje naborane ruke uzme kronicu i počne prebirati njena zrnca tiho i nenametljivo. Mislim da joj je to najdraža stvar u cijeloj kući. Ne može se odvojiti od nje. Ponekad se pitam kako se ne umori od te silne molitve?! Kada mi je škola popodne, ona me čuva. A kad se uju-

tro probudim, dočeka me s pitanjem: "Karlo, jesi li se pomolio Bogu?" Ona tako voli Boga da mi se čini da sve zna o njemu. Kad me nešto zanima o Bogu, Isusu, Mariji, vjeri... znam koga ću pitati i tko će mi najbolje odgovoriti. Ona me je naučila i prve molitve. Nema te molitve koju ne zna. Ponekad bude tužna kada joj kažem da sam se zaboravio pomoliti. Tada mi nježno kaže: "Bog mora biti uvijek na prvom mjestu". Priznajem da meni nije uvijek, ali osjećam da je moja mudra baka u pravu.

Karlo Brčić, 4. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Ivana Vukosav

17.

Moj djed se zove Ante. Jako ga volim. Uvijek mi priča o Isusu. Smiješan je i zabavan. Često mi pomaže učiti vjeronauk. Svake nedjelje ide u crkvu. Njegova vjera je jaka. I mene njegova vjera uči. Za Uskrs mi uvijek donese čokoladu. Djed mi uvijek govori da vjera nisu stvari, da svoju vjeru trebamo živjeti. Priča mi da naša ljubav i dobra djela čine Isusa sretnim. Govori mi da se svaku večer pomolim prije spavanja. Ja volim svoga djeda i on mene. Zahvalna sam Bogu na njemu.

Anea Kologranić, 2. r.

OŠ Gripe, Split

Voditeljica: Ivanka Valenta

18.

Moja je baka jako dobra i mirna žena. Kad god dođem kod nje, u rukama joj krunica. Jednom sam sjela i pitam je zašto svaki put moli krunicu, a ona meni kaže: "Ima dvadeset godina da sam u kolicima i nemam što raditi. Svaki moj dan je isti. Probudim se, dođem u kuću, popijem kavu, nešto *marendam* i popijem tablete. Zatim malo gledam televizor, a onda uzmem krunicu i počnem moliti. Nakon toga dođe ručak, a poslije ručka opet krunica, nakon krunice netko uvijek svrati. Ako je lijepo vrijeme, malo izađem ispred kuće, popijem kavu, gledam vas kako se igrate i nakon toga uđem u kuću, večeram, gledam televizor i idem

spavati. U krevetu prije spavanja izmolim još jednu, u danu zadnju krunicu, i u njoj spominjem sve vas da vas čuva dragi Bog i da vam sutrašnji dan bude lijep, da budete veseli i sretni." Shvaćam svoju baku i kako joj je živjeti dvadeset godina u kolicima.

Matea Maršić, 6. r.

OŠ "Ivan Leko", Proložac Donji

Voditeljica: Maja Ivanko

Ana Marketić, 5. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo

Voditeljica: Anđela Barać

(nagrađeni rad)

19.

Moja baka ne vjeruje u Isusa.

Ja bih da moja baka ima duhovno viđenje

i ja ću se jako moliti za moju baku.

Možda su male šanse za to, ali ja nikada neću prestati.

A naj, naj, najsretnija sam bila kad je moja baka pričala s časnom.

I jedva čekam kad svi umremo, jer onda će moja baka vidjeti Isusa.

Onda će prva pustiti pred Isusom prave čiste suze.

Lucija Barić, 1. r.

OŠ Dobri, Split

Voditeljica: s. Ines Elek

20.

Bože, čuvaj moju baku

jer me ona čuva po mraku.

Daj joj, Bože, puno snage

jer me njene ruke brane.

Od svih zala ti je pazi

da me njena ruka mazi.

Mene baka puno voli

za nju tebe, Bože, molim.

Lea Bradarić, 1. r.

OŠ Gripe, Split

Voditeljica: Ivanka Valenta

21.

Sjedim za stolom i gledam kronicu svoje bake. Grubo izrađena, možda i nije oku najljepša, ali mom je srcu najdraža. Pričala mi je da je to napravila sama malim dječjim rukama. Nakon Drugoga svjetskoga rata, kad je ostala bez majke i oca, odvedena je u Karlovac k ujaku koji joj je zabranio odlazak u crkvu. Mnogo puta dobila je batine jer je, skrivajući se, išla u crkvu. U tišini svoje male sobice izrađivala bi malu kronicu od kamenčića koje bi pronašla na putu. Na svakom tom kamenčiću osjećam suzu svoje bake, sjetim se njenih najgorih dana u životu o kojima mi je pričala. Sad je moja baka stara i nemoćna. I dalje moli ovu predivnu kronicu, moli za moju obitelj, za mene, da nam Bog pomogne.

Ivana Vitezica, 7. r.

OŠ "Petar Berislavić", Trogir

Voditeljice: Ana Katić

22.

U mom životu postoji mnogo osoba koje su mi drage, ali posebno mjesto u srcu zauzima moj djed. Njega više nema, ali ja još uvijek pred svojim očima vidim velike, umorne, žuljave ruke koje neumorno mole i drže drvenu krunicu. Kad sam bila mala, djed je stalno radio. Njegov boravak u kući bio je kratak, ali drag. Bio je to dnevni obrok, kratki odmor i ponovno odlazak na posao. Taj odmor meni je bio najdraži dio dana. Uzimali smo sa staroga, trošnoga ormara molitvenik požutjelih listova, kao od papirusa. Ja sam imala najljepši zadatak. Trebala sam pronaći molitvu, uzeti drvenu krunicu, sjesti kraj djeda i započeti s molitvom. Naučila sam tako mnoge molitve i preporuke. Sjećam se da smo ponekad i pjevali. Posebno mjesto u mom srcu zauzima pjesma *Radujte se narodi*.

Vrijeme je prolazilo, a taj kratki dnevni odmor postajao je sve duži i duži, a naporan rad sve kraći i kraći. Bilo mi je drago,

jer smo djed i ja bili više skupa, ne sluteći da se u pozadini svega krije njegova teška bolest. Odnijela je sve: stvari, prijatelje, mene, ali našu drvenu krunicu i molitvu nije odnijela. Nije ju ispuštao iz teških radničkih ruku. Vrtio je i molio bez prestanka i kada me više nije prepoznavao. Sjećam se zadnjega Božića. Djed je bio iscrpljen, sijed i pomalo tih. Sjela sam kraj njega i počela mu pjevati. Cijelo smo poslijepodne pjevali i više puta ponavljali nezaboravne stihove pjesme *Radujte se narodi*. Idućega jutra djeda više nije bilo. Otišao je raspjevan i s drvenom krunicom u rukama. Mislim da je bio sretan. Danas se s radošću sjećam djeda, žuljavih ruku i drvene krunice. Tek mi jedna mala suza niz obraz krene kad za Božić zapjevamo i na trenutak vrijeme u prošlost vratimo.

Ana Cvitković, 7. r.

OŠ don Mihovila Pavlinovića, Metković
Voditelj: Marinko Tošić

23.

Dok mi se puno misli mota po glavi, u trenutku mi pogled padne na fotografiju koja ukrašava jednu od polica u našem dnevnomu boravku. Prikazuje moga djeda koji me drži u naručju na dan moga krštenja. I misli počinju navirati same, jedna za drugom. Sada, kada sam pomalo odrastao, kada već neke stvari mogu razumjeti, shvaćam koliko je veliku ulogu u mojoj vjeri odigrao djed. On je za mene primjer pravoga obiteljskoga čovjeka koji ljubav prema Bogu prenosi na sve one koji ga okružuju. Tako i na mene.

Dok još nisam znao hodati, on bi me uzeo u naručje i nedjeljom vodio u crkvu. Slušali smo svetu misu i pjevali pjesme. Iako tada ništa nisam razumio, vjerujem da je to bilo jako važno za moj život. I danas me poučava da život bez Boga nema smisla i kako za njega uvijek mora biti mjesta u mome životu. Zajednička okupljanja i obiteljski ručkovi uvijek započinju molitvom. Uči me kako se treba ponašati za vrijeme blagovanja hrane, uz mir i tišinu.

Bog mu je dao lijep glas, pa je već godinama član župnog zbora. S radošću odlazi na probe, a ja volim nedjeljom u crkvi stajati iza njega i zajedno s njim pjevati.

Ne želim da mislite da je djed jedina osoba koja me uči vjeri. Moj drugi, sada pokojni djed, moje dvije bake, roditelji i tetke mi svojim primjerom prenose vjeru. Ja ću moliti Boga da mi pomogne da me nikakve ovozemaljske stvari i ljudi ne odvoje od njega i da nikad ne posumnjam u njegovu ljubav. Uvijek ću biti zahvalan Bogu što mi je dao tako dobrog djeda da me prati kroz život.

Jakov Puljić, 3. r.
OŠ Kman-Kocunar, 3. r.
Voditeljica: Ana Ševo

Alojz Biloš, 6. r.

OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Slavenka Barada

24.

Od kada znam za sebe,
uvijek bih gledala, bako, tebe,
kako govoriš toj ogrlici nešto
te kako je u rukama držiš vješto.

Svoju znatiželju ne bih krila,
kada bih te pitala,
zašto ti je ta ogrlica tako mila.
Svojim nježnim glasom mi uvijek kažeš:
"Za pokoj duši tvoga djeda!"
i ne mislim da mi lažeš.

Nikad mi ne bi bilo jasno,
zašto bi me ukorila glasno
da ne stavljam stvari u usta,
a ti bi ljubila križ i govorila:
"Spasi dušu onome kome je pusta!"

Ali još me jedno pitanje muči,
tamo gdje si otišla i gdje ću i ja ući,
tamo gore, u oblaka more,
stišće li tvoja meka ruka,
koja je propatila mnogo muka,
tu drvenu ogrlicu svetu,
što ti u grob
moj otac stavi kao posvetu?

Iva Guć, 6. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Slavenka Barada

25.

Moj dida i ja smo najbolji prijatelji. Mi ne pričamo mnogo, ali se razumijemo pa mnogi kažu da jako sličimo. Moj dida nije čovjek koji mnogo moli. Pročitao je mnogo knjiga, ali uvijek se ponovno vraćao Bibliji jer, kako on kaže, u Bibliji uvijek nešto novo otkrije. Tako i ja, kad s njim sjednem i gledam more, uzmem Bibliju sa slikama, čitam i uvijek pronalazim nove priče koje mi govore o Bogu. Možda ste Vi negdje i sreli moga dida, ne dok šeta gradom, već u nekoj od splitskih crkava. Ako baš ne znate koji je moj dida, prepoznat ćete ga po glasu, jer kad moli njegov je glas čvrst, jak i uvijek se jasno čuje. Ako baš i ne prepoznate moga dida, pitajte neku časnu ili svećenika za dida Petra, nema ih mnogo koji ga ne poznaju.

Moj dida nije čovjek koji puno priča, ali je čovjek koji lijepo moli. Uvijek mi govori, dok moliš misli na Boga i tvoje će se lice ozariti srećom, tvoj će glas ispuniti snaga jer Bog će biti tada s tobom.

I dok budem živ svaka moja molitva će me sjećati na njega jer me on naučio moliti i misliti na Boga.

Adam Ivan Peić, 7. r.
OŠ Meje, Split
Voditeljica: Dijana Čondić-Kapetanov

26.

*Moja none me od ditiinjstva uči,
da se Boga moli i u crkvi i u kući.
Poklonila mi je svetu krunicu,
da bi s njom Bogu
molitvu darovala.
Utkala je u mene
Božju rič
da bi znala živit u lakoći.
S njom u crkvi i u kući
doli na kolinima
s krunicom u rukama
moja none i ja zafalivamo Bogu.
što nas stvori, što nam život podari
da s lakoćom, kroz svaki dan kročimo.
Moja none, oduvik si znala slat me na pravi put,
zahvalna sam ti po stoti put.*

Petra Žanko, 3. r.

Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju, Split
Voditeljica: Nada Barać

27.

Moja baka me naučila moliti. Ona svaki dan moli. Ona i ja smo u molitvenoj grupi. Sve molitve koje znam naučila me moja baka. Marija kaže da je slušam, zato što zna što je najbolje za mene. Ja sam odrasla s bakom. Bila sam mala i trebala mi je majčina ljubav, a baka mi je dala tu ljubav. Baka se uvijek moli za mene, moga tatu i našu obitelj. Baka je uvijek tu kao da mi je majka. Uvijek kad sam tužna, ona me utješi. Život ju je naučio kako treba moliti. Istina, i mene je. To što nemam puno godina, ne znači da ne znam što je prava bol. Bog je tu kad god ga trebaš. Ako se ne osjećaš sigurno, pomoli se Bogu. Moja baka uvijek ima krunicu, gdje god se nalazila. Moli se uvijek kad ima vremena.

Vanessa Beus, 4. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Ana Ševo

Nemo Pletikosić Sanchez, 5. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Anica Bašić

28.

Kada sam bio mali, djed bi me vodio u šetnju i na sladoled. Uz to bi mi pričao priče. Jednoga dana pričao mi je o dječaku koji nije slušao roditelje i nije išao u crkvu. Djed mi je rekao kako je jako važno ići u crkvu jer nas dragi Bog čuva od zla. Tako sam odlučio biti dobar i moliti kako bi djed bio ponosan na mene.

Antonio Akrap, 1. r.
OŠ Trilj, Trilj,
Voditeljica: Julijana Hrvoić

29.

Krunica moje bake je starija i smeđe je boje. U bakinim rukama je često. Ona u njoj pronalazi duhovni spas. Osim što moli svake večeri, krunicu nosi sa sobom u crkvu. Baka križić na krunici poljubi prije svake molitve. Dok moli, vlada tišina i spokoj. Nakon molitve moja baka krunicu poljubi i spremi je u malu bijelu kutijicu do sljedeće molitve.

Mia Gugić, 3. r.
OŠ Ivana Lovrića, Sinj
Voditeljica: Silvija Vučković

30.

Spustila se crna, zvjezdana noć. Sve je tiho i mirno. Tamo, nedaleko od mene, u naslonjaču sjedi starica pokraj peći. Njene sijeđe, kovrčave vlasi tiho šapuću. Njeno staro, naborano čelo i lice kriju više od milijun briga i osjećaja istodobno. Male, smeđe oči polako prate svaki pokret i zamišljeno gledaju u daljinu. Stare, žuljave ruke polako broje zrnca drvene krunice omotane oko njenih ruku. Nakon napornoga i teškoga dana utječe se Bogu. Zahvaljuje mu na svemu što joj je pružio danas i čuvao nas, njene unuke i djecu, od svakoga zla. Također se moli Bogorodici Mariji, našoj dobroj Majci, da čuva njenoga muža i maloga anđela, moga oca. Njena krunica života još se okreće u Božjim rukama. Svidjela se Bogu i ne želi je još odložiti na stol. Krunica je dugo s njom i puna je lijepih uspomena. Svaki dan i svaka sekunda utisnuta je na njoj i ostavlja neizbrisiv trag. Starica u naslonjaču je moja baka Marija, a njen život je krunica u njenim rukama. Moja baka čvrsta je kao stijena, ali i ona se nekad raspukne napola. Upravo joj jedan dijamant izlazi iz oka i pada polako na njenu crnu pregaču. Ona me naučila mnogim molitvama, ali i onom najbitnijem. Utjehu, zaštitu i pomoć mogu

Dora Skopljak, 5. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Antonia Brstilo

tražiti samo u jedinom neiscrpnom izvoru ljubavi, u Bogu. Moja krunica se okreće, ali nije prešla ni pola puta. Krunica moje bake ostavila je neizbrisiv trag u meni.

Antonia Dujmović, 1. r.
Turističko-ugostiteljska škola, Split
Voditeljica: Melita Luetić

31.

Krunica moje bake sjedi u njenoj desnici,
gladi ona njene grozde dok tiho šapuće riječi svete.
Sjaji se ona poput najsjajnijih dragulja, ali ona je više od sjaja.
To su riječi utjehe koje nemaju cijenu,
jer kada najcrnji dani dođu, ni najsjajnije zlato
utjehom je neće ispuniti.
Baka gladi njene grozde dok tiho šapuće riječi svete,
tiho, tiho, sve tiše dok baku ne ispuni sigurnost Nebeska.

Laura Saratlija, 4. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

32.

Nažalost, nemam nijednoga živoga djeda.
Imao sam sreću da sam upoznao jednoga.
Za drugoga me vežu samo priče mojih roditelja i moje braće.
Taj moj djed zvao se Veseljko. Živio je u Hercegovini i cijeli se život bavio poljoprivredom i stočarstvom. Prema priči moga tate bio je jako vrijedan i marljiv čovjek koji je svojim radom odgojio i školovao osmero djece. Na obiteljskim okupljanjima moji stričevi i tete često pričaju o njemu, pa mi je još više žao što ga nisam upoznao. Moja se braća sjećaju dok su bili mali da su s mamom i tatom provodili svaki Božić u Hercegovini kod bake i djeda i da je svaki Badnji dan unosio badnjak u kuću, a baka je molila i škropi-

la blagoslovljenom vodom. Moj djed je pred kraj života nažalost oslijepio, ali pričaju mi da je bio vrlo religiozan čovjek i da se nikada nije Bogu žalio. I slijep i star, zadnju korizmu svoga života postio je četrdeset dana živeći samo o kruhu i vodi, kako je to radio cijeli svoj život. Često mi tata kaže da jedem sporo poput njega i pritom pijem puno vode.

Oduševljavaju me priče moje braće kako ih je slijepi djed vodio putovima gdje je, dok je mogao vidjeti, čuvao ovce. Poznao je svaki kamen i drvo na tom putu. Sad se nadam da moj djed s neba pazi na mene.

Andrija Barać, 6. r.

OŠ "Petar Berislavić", Trogir
Voditeljice: Ana Katić i Karmen Nakić

33.

Moja se baka zove Jasna i ima 74 godine.

Moja baka ima crnu kosu, mali nos, male uši i prekrasne smeđe oči.

Moja baka je velika i debeljuškasta.

Moja baka je dobra, pametna, mudra i velikoga srca.

Moja baka je brza, spretna, nježna i lijepa.

Ja svoju baku puno volim, imamo naših tajni, družimo se.

Moja baka je moj čuvar i naučila me o Isusu.

Baka mi pomaže naučiti kako se ispovijedati.

Baka me vodila u crkvu dok sam bio mali.

Meni je moja baka moj prvi roditelj i s njom sam odrastao.

Ja volim svoju baku i da nema nje, ne bih mogao živjeti.

Marko Štimac, 3. r.

OŠ Trstenik, Split

Voditeljica: Mirjana Mešin

34.

Valjda svatko na svijetu ima nešto u što vjeruje i iz čega crpi snagu da gura naprijed u uspjesima i nedaćama. Meni snagu daje bakina krunica. U njenom malom stanu, odmah s ulaza, nije moglo ostati nezapaženo raspreno i krunica preko njega. Baka je često govorila: *"Znate li, moji dragi, koliko san puta pribirala zrna za odgojit mojih četvero dice i Bog me nagradio. Svi su mi, fala Bogu, živi i zdravi i na ponos. Nije bilo lako. Valjalo je radit i gojit dicu. Koja su sad luda doba došla, molim još i više da mi i vi, dico, izađete na pravi put. Triba se Bogu dragom molit i dat će Bog."* Baka, trudnih ruku, uzima krunicu i prisjeća se koliko je vremena provela s njom u rukama. Svaki put kada je bilo teško ona joj je bila jedini spas i uzdanica, najbolja prijateljica, vjera. Njoj se ispovijedala i njoj vjerovala. Ima bit da joj je i pomogla. *"Dite moje, Bog nam da križ koliko možemo nosit. Uvik od gorega ima gore. Uzmi je, dat će Bog. Velik je."*

Ena Brnas, 7. r.

OŠ Zagvozd, Zagvozd

Voditeljica: Marija Perić

35.

Gledam stara, izlizana zrnca krunice moje bake. Toliko sam je puta promatrao iz prikrajka. A ona je u tišini, ne obazirući se ni na koga, prebiralala zrnca, u sebi izgovarajući molitve za nakane samo njoj znane. U to vrijeme nisam poznao pravo značenje krunice, a danas me ta krunica približava Bogu, a posebno Blaženoj Djevici Mariji. Imam snažan osjećaj vjere držeći krunicu u ruci. Još više mi znače ta crna, izlizana zrnca jer je moja stara i naborana baka toliko s njom molila i izmolila. Ta krunica moje bake jak je savez između Boga, nje i mene.

Josip Šćurla, 5. r.

Oš Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Nikolina Lučić, 2. r.

Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić", Split
Voditeljica: Bernardica s. Antonija Delonga

Uvijek na mojoj strani

1.

U one dane kad je mama na terenu,
baka i djed moj broj okrenu.
U njihovu loncu se uvijek nešto nađe,
kada mene ljuta glad snađe.

Ako iz škole dođem zabrinuta,
baka mi osmijeh izvuče za par minuta.
Rečenicu mudru nabaci iz prikrajka,
i život opet izgleda kao bajka.

Sijeda ženica svojim mirom,
brzo ovlada svakim mojim nemirom.
Djed za njom hoda i stalno se smije,
a baka se moli uza zvuke Radio Marije.

Mia Jurić Šolto, 7. r.

OŠ Pujanki, Split
Voditeljica: Ružica Amižić

2.

*Evo na, sjećan se ki sad: kad san bila mala,
najdraže mi je bilo čut ono babino: "Daj mi
ruku!" To mi je bi znak da nindji nas dvi gre-
mo... Baba me vodi sa sobon, vidit ću ništo
novega, dobit ću štogod... Baba je uvik lipo
vonjala, visoka, uspravna, zlatne kose, a
ruka joj topla. Svugdi bi nas dvi tako dospi-
le: na baščinu, u masline, u vrtić, u butigu.
Butiga! Jaaa bidna baba, vele ti je s menon
pritrpila u toj butigi. Bila san desperana,
ona da gremo doma, jan jon trcat po buti-
gi, spremivat se, da duže ostanemo, a ona
me išće. Priša jon je. Va svarit obid didi, ima
posla po kući. I kad me najde spremjenu iza
police s čikolatama, bombonima, uozbilji se,
ispruži svoju bilu ruku s prstenom prima
meni i reče: "Ala, daj mi ruku." Ma ne jidi se
ona na me, zna ona da je to igra. I nas dvi
krećemo s rukom u ruci...*

*Sad više ni potrebe da baba govori: "Daj mi
ruku." Jan jon je dajen u svakom trenutku.*

Paola Gugić, 2. r.

SŠ Blato, Blato
Voditeljice: Jadranka Žuvela
i Kristina Vukušić

3.

Za početak ove priče govoriti ću o djedu. On i ja se zabavljamo, ali me ne može voditi u šetnju na Marjan. Loviti ribu, skakutati po livadi i puno toga on i ja želimo. On je nepokretan čovjek. Onda ja sjednem na njegov krevet pa pričamo jedan drugome priče koje znamo. Igrali bismo razne igre koje znamo, ali moj djed može igrati samo igru *kalodont*. Tako se nas dvoje prilagodimo onom što možemo i budemo radost jedan drugome iz dana u dan. Bože, hvala ti na mome djedu.

A s bakom radim kolače, a ponekad joj trebam i pomoći u drugim poslovima po kući. Idem kupiti kruh, podignem kad joj nešto padne, uklonim tanjure sa stola. Trenutci u šetnji s bakom su poslastica jer su rijetki poradi djeda. Ovo su najljepši trenutci uz moga djeda i moju baku.

Željka Eraković, 2. r.

OŠ Spinut, Split

Voditeljica: s. Tamara Bota

**Mia Vakante i
Maša Skelin, 6. r.**

OŠ Mertojak, Split

Voditeljice: Vera Andonov
i Milena Budimir

4.

*Moj nono
i moja nona
smišan su par.
Reklo bi se da su
kako sunce i misec
kako noć i dan.*

*Njemu je uvijek sve pomalo,
a njoj je uvijek priša.
On je visok kao jorbul,
a ona molo kako ništa.
On je tanak kako prutić,
a ona široka kako bacva.*

*Ma kad su skupa nikad ni placa
smiju se, provju štorje i
bokun pametuju meni
ma za cili svit ja ih minjala ne bi.*

Antonia Matijašević, 1. r.

Škola za dizajn, grafiku
i održivu gradnju, Split
Voditeljica: Nada Barać
(nagrađeni rad)

Luka Marević, 3. r.

Škola likovnih umjetnosti, Split
Voditeljica: Dajana Vučemilović

5.

Volim baku i djeda
kod njih mi ništa
teško ne sjeda.

Učili me odmalena
da se ne bojim kamena.
Okoloze i masline trčkaram ja
ne bojim se udarca ili dva.

Zemlja je to teška
al' je lakše kad se baci ješka.
Dok se s djedom baca vrša,
baka zove da se kolač kuša.

Svašta lijepoga radim
kod bake i djeda
naučili me oni
od čega je kosa sijeda.

Linda Bumbak, 2. r.

OŠ Blatine-Škrabe, Split

Voditeljica: Marija Dujmović Bakota

6.

Iz dana u dan uvijek ista stvar,
svako jutro: "Dobro jutro!".
Znam unaprijed njene riječi
što u mojem uhu zveče.
"Nikola, jesi li naučio i napisao?"
Muljam, lažem samom sebi,
da nju povrijedio ne bih.
"Normalno da jesam!".
Mislim, djed bi bio bijesan
da zna sve moje priče
što u mojoj glavi kriče.
Opet brzo prođe stvar,
trpam knjige u ormar.
Baka misli sve najbolje o unuku svome, buci,
pa mu trpa kriomice skrivenu stvar u ruci.
Uz blagoslov i savjete napuštam taj topli dom
i ugledam malog među otvarajući dlan.
Hvala baki, hvala djedu
što se prave da je sve u redu.

Nikola Pavić, 6. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski

Voditeljica: Ivana Petričević

7.

U mojoj trećoj godini mama i tata su se rastali. Od tada smo živjeli s djedom. Čuvao me i pazio. Bio je moje sve. Za četvrti rođendan kupio mi je bicikl. Bila sam presretna. Učio me kako šetati pse. Voljela sam ići u brdo s njim, ujakom i psima. Kad bih bila dobra uvijek mi je govorio: "Eto, kad si tako dobra idemo gledati kako *dica* ližu sladoled!" Često je zbijao šale. I u *maškare* sam išla s njim. Baka bi često posluživala *maškare*, a on bi pisao pjesme koje će pjevati. Voljela sam spavati s njim. Bio mi je kao zamjena za tatu. Kad bih išla u posjet tati, cijelo bih mu vrijeme pričala o djedu. Za šesti rođendan čak mi je tortu napravio, ali uz moju malu pomoć. Prije rođendana često sam govorila: "Želim imati psa, ali

svoga." Na dan rođendana rekao je da zadržim oči i kažem najveću želju. Dok sam je izgovarala, donio mi je psa. Nazvala sam ga Zeus San. Nekima je zvučalo čudno, ali ja sam izabrala to ime. Krenula sam u malu školu. Uvijek me vozio i kupovao pribor. Preselila sam se i više nisam živjela s djedom. Ipak je stalno dolazio sve dok nisam napunila deset godina. A onda je umro. Plakala sam dan i noć. Moj djed više neće doći. Donosim mu cvijeće na grob i palim svijeće. Donijela sam i vazu koju sam sama napravila. Život mi se promijenio. Otada ništa nije isto.

Karolina Tomičić, 4. r.

OŠ Neorić-Sutina, Neorić
Voditeljica: Vesna Šumanac

8.

Hvala, bako, što me paziš kad sam sam.
Hvala, bako, što me voliš.
Hvala, bako, što me vodiš.
Hvala, bako, što me braniš.
Hvala, bako, što mi svakoga petka knjige nosiš.

Ivan Kostelac, 1. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ana Reić

Roko Mihaljević, 1. r.
OŠ Plokite, Split
Voditeljica:
Ljiljana Matković

9.

Kad sam bio mali, moj dida bi često išao kartati sa svojim prijateljima. Za to vrijeme čuvala bi me baka. Kad bi se vratio, izvadio bi sjedalice i odnio ih iza kuće pokraj stare smokve. Tada bismo se na njima zajedno izležavali i grijali na suncu. Pričao bih mu viceve na koje se jako smijao. Poslije sam shvatio da se smijao na silu jer mu moji vicevi uopće nisu bili smiješni. To je radio da me razveseli. Stavio bi me na svoja koljena i tresao, a ja bih veselo poskakivao. Jednom mi je na dar kupio bilježnicu, a ja sam oduvijek htio pištolj na vodu. Kad mi je dao tu bilježnicu, malo sam se naljutio pa sam je svu išarao. Kad se danas toga sjetim, posramim se. On i ja smo i danas najbolji prijatelji.

Toni Plazibat, 6. r.
OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

10.

Baka i djed oduvijek su sa mnom. Svojim nježnim pogledima punim ljubavi i strpljenja pratili su moje prve korake i rast prvih zubića. Radovali su se svakoj novoj riječi koju sam naučila. Sada kada idem u školu baka i djed slušaju moje priče iz škole i pomažu mi u učenju. Svakoga dana u druženju s bakom i djedom učim o vjeri i ljubavi prema drugima. Znaju mi reći da se Isus

smiješi svaki put kada učinim neko dobro djelo, nekome pomognem, utješim prijateljicu ili slušam svoje roditelje i učiteljice. Lijepo je odrastati kada su baka i djed pored mene.

Roza Samardžić, 2. r.

OŠ Pujanki, Split
Voditeljica: Ružica Amižić

Luka Visković, 1. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljice:
Anđelina Labrović,
Ana Reić i
Ana s. Tamara Bota

11.

Ja volim svoga djeda i svoju baku. Moja baka Mirjana i ja zajedno vezemo posteljinu za bakin krevet, a moj djed Tomislav i ja zalijevamo voće i povrće u vrtu. Moj je djed Tomislav vrijedan. U njegovu vrtu ima raznoga voća i povrća. Najstariji je od svoje braće. Cijeli se život mučio i radio da bi ih prehranio. Moj djed i baba izgradili su kuću za moga tatu i njegova brata Ivana. U toj kući je moj dom. Moja baka ima šest sestara i jednog brata. Ona je najstarija od svih. Od malena se trudila da pomogne svojoj obitelji. Baka voli krojiti i krpati odjeću. Radila je u Tvornici rublja Galeb. Volim svoju baku i svoga djeda, ponosna sam na njih što su pomogli svojoj obitelji da ne budu gladni. Svi bi se trebali ugledati na njihove postupke.

Karla Škarica, 3. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Simona Jurjević

12.

Nepokretna sada leži,
svaki dan joj sve teži.
Teško gleda, teško diše,
ne smije se sa mnom više.
Molim se dragom Bogu
– to za sad samo mogu –
i stisnut joj nježno ruku;
znam, razumijem njenu muku.
To je naša dobra baka
tiha, vrijedna, srca laka.
Sav je život nama dala,
na svemu ti, bako, hvala!

Lucija Bojčić, 3. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Ana Ševo
(nagrađeni rad)

13.

Kad promislin na svoju babu, odma mi smih dojde na lice i projde me niki topli osjećaj. Kad san bila mala, ostala san bez oba dva dida, zato ih se i ne sićan baš puno, ali su mi zato ostale dvi babe. S jednon još uvik živin, ali druga (kojoj je ovi sastav i posvećen) nažalost ni više s nama od 2014. godine.

Zvala se Križa i bila je zadnja u selu s tin ime-non, što je meni osobno samo još jedan dodatni znak koliko je ustvari ona bila posebna. Otkad znan za sebe ona je bila blago pogrbjena teta (kako bi se reklo u Blatu za svaku stariju ženu) koja je imala slatko rumene male obraze i uvik, ali uvik osmih od uha do uha. Kako nismo živili s njon, hodile smo je kad bilo vidit mater, sestra i jan da bi prošle rič s njon, eventualno skupa prokomentirale što se u ten momentu govorilo na vijestima. Ne mogu van opisat koliko je ta žena zračila dobroton. Nikad ni imala grubu rič za nikoga, nikad ni podigla glas na me ili na sestru mi, uvik je odvajala i zadnje što je imala da bi dala nama i rojacima mi ili dar za Božić ili rođendan i uvik se moglo na nju računat, što god je bilo u pitanju. A i frigala je najboje kompire. Prid kraj života san je manje vidjala jer je bila u staračken, ali sjećan se za-

dnjega puta kad san je vidila jer me pozdravila ričima "Čuvaj se dušo", radi kojih mi i danas prorade emocije. Radi svega tega i još milijun stvari koje nisan stigla reć o njon, sve ono lipega i pozitivnega na svitu me podsjeća na nju.

Svaki put kad kampanel zvoni ono kolo sedan uri sitin je se jer je tad uvika užala zvat mater iako je ne bi ništa čula (pošto jon je kuća doslovno iznad kampanela), svaki put kad pasan njezinon štradon sitin se koliko smo uri sestra i jan tamo provele kad nismo mogle poč doma jer je kuća bila zaklopnjena. Puno mi je značila i znači još uvik, i kupu mi se suze u očima dok ovo pišen jer vidin koliki je utjecaj imala na me. Baba Križa za me predstavja sve ono čega svitu fali: iskrene dobrote, sriće, velikodušnosti i nesebičnega pružanja jubavi. Jadno mi je žal što više ni ode, što znan da nikad neće vidit slike mi s maturalnega ili bit tun kad se buden ženila, ali znan da to ona sve gleda iz gore i smije se. Nadan se da ću je uspit učinit ponosnon baren upola koliko san jan ponosna što mi je ona bila baba.

Mirna Milat, 4. r.

SŠ Blato, Blato

Voditeljice: Tončica Farac i Kristina Vukušić

14.

Moj djed me uvijek vodi van.
On me uvijek vodi u crkvu.
Djed me uči kako kopati zemlju.
Pomažem djedu u vrtu.
Uči me kako raditi s alatima
kao što su čekić i *kacavida*.

Ivano Čatipović, 1. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ružica Maleš

15.

Kod bake volim što je jako dobra prema meni. Volim kad lijepo slika. Volim je od sveg srca. Kod djeda volim što je branio našu domovinu Hrvatsku. Volim njegove lijepe oči i što je i on jako dobar prema meni.

Marta Babić, 1. r.
OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Mirjana Vuletić

16.

Kada dođem iz škole, a mame i tate nema, znam tko me s toplim ručkom čeka. Moj djed! Kada pada kiša; tko me pred školom čeka? Moj djed! Moj djed me naučio kako se brinuti o nekome. Možda sam mu ponekad naporna i bude mu teško, ali moj djed me nikada ne zaboravi. Zapravo, ponekad ja nešto zaboravim ponijeti u školu, a moj dobri djed mi to na vrijeme donese. Kako na neke osobe baš uvijek možeš računati! Večeras je meteorolog na televizoru najavio sutrašnju kišu. No, ja se uopće ne brinem. Znam da će me pred školom čekati moj djed. Ja zaista imam sreće što imam takvu osobu u svome životu i što je moj djed tako strpljiv i dobar prema meni.

Marijeta Čaleta, 4. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditelji: Jurica Škalabrin i Marina Jelić

17.

Zovem se Klara i imam jedanaest godina. Živim u Tučepima, a moji djed i baka u Splitu. Iako živimo u različitim gradovima, ne znači da se ne viđamo. Većinom ja odlazim k njima. Kada dođem u njihovu kuću, baka me zagrlila baš kao veliki medo, a djed sjedi u svojoj foteljici kao puž pa ja dođem k njemu. Poslije toga baka i ja sjednemo na kauč i pričamo dok me ona miluje svojim pogledom. Što se tiče odnosa bake i mene, mi smo kao najbolje prijateljice. Zajedno komentiramo baš sve. Ipak mi je najljepši dio dana s njom vrijeme prije spavanja jer

smišljamo što ćemo jesti i međusobno se savjetujemo. Nakon toga odemo spavati. A djed i ja? Između nas je često tiho poput maestra. Tijekom dana ga pitam kako je, kakav mu je bio dan, boli li ga išta. Pred spavanje se nasmiješimo jedno drugome i zagrlimo se. Kada malo razmislim, uviđam da se djed, baka i ja volimo i poštujemo. Željela bih da takav odnos potraje još dugo.

Klara Šumelj, 5. r.

OŠ Tučepi, Tučepi

Voditeljica: Grozdana Vodanović

18.

Moja baka zove se Ivanica. Ona živi sa mnom, mojim bratom, tatom i mamom. Mi živimo u Ljubitovici. Ja baku najviše volim. Ponekad se posvađamo i ja joj oprostim pa se pomirimo. Baka me je čuvala kad sam bila mala i kad je moja mama išla u grad. Grijala mi je mlijeko. Svaku večer kada idemo na spavanje, ja i moja baka se pomolimo dragom Isusu. Molimo ga za zdravlje svih nas. Ja mislim da mene moja baka puno voli i ja puno volim nju.

Ana Ban

Centar za odgoj i obrazovanje "Juraj Bonačić", Split

Voditeljice: Lara Amižić i Melita Luetić

19.

Moj djed je bio najbolji djed na svijetu. Volio je životinje, biljke i vrtlarenje. Rodio se na selu, na planini Biokovo. Tamo je rastao zajedno s braćom i sestrama. Uvijek je bio dobra srca. Kada su se on i moja baka vjenčali, preselili su se u Split. Sagradili su kuću na Dragovodama. Kuća je imala jako veliki vrt gdje sam se kao mala i danju i noću igrala. Sada se manje igram u tom vrtu jer sam se preselila u Spinut. Dok smo svi zajedno živjeli, djed mi je stalno pričao priče sa sela. Ezopove basne sam isto voljela. Zagrlili bismo se u fotelji i on bi mi stao čitati. Sve smo dijelili, čak čokoladu poslije ručka i olovku za pisanje. Moj je dida znao i dobro kuhati. Kada mama i tata ne bi bili doma, on bi ubrao domaću *rašćiku* iz vrta, oprao je zajedno s nekoliko krumpira i ručak je bio gotov. Znao je kuhati još mnogo toga. Jedini problem s ručkom od *rašćike* je to što se tada više nisam mogla igrati skrivača. Svaki put bih se sakrila u *rašćiku*. Dida me unutra nikad ne bi našao, makar tražio tri dana.

Krista Maleš Guć, 5. r.

OŠ Spinut, Split

Voditeljica: Ružica Maleš

Armano Ajeti, 3. r.

OŠ Spinut, Split

Voditeljica: Lidija Čajkušić

20.

Moja mi je baka kao druga majka. Uvijek me štiti, čuva i brani kada roditelji viču. Rado joj pomažem kao i ona meni. Ona je već stara baka, ali raduje se svakom mom posjetu. Najviše joj pomažu topli razgovori sa mnom, a meni njezino prijateljstvo. Najdraže mi je kada mi priča o svome djetinjstvu koje joj nije bilo lako, ali usprkos tomu imala je lijepih trenutaka. Moja baka ima zlatne ruke koje su tijekom života marljivo i vrijedno radile. Kada uđem na njezina vrata, ugledam njezino toplo, drago lice. Baka je stara izgledom, a u duši je još uvijek milo i drago djetesce. S njom mogu podijeliti svoje tajne, pa čak i one najveće, u svemu me razumije i podržava. Još sam joj zahvalna jer je rodila moju zlatnu mati. Nije joj bitno hoću li počistiti kuću, bitno joj je druženje sa mnom. Puno mi pomogne i olakša mom malenom srcu, a tek njezine tople priče. E, one su nešto najljepše! Volim i cijenim svoju baku jer je ona zlato nakon majke.

Mia Pupić, 6. r.

OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Helena Budimir

21.

Kad sam bila mala
jedva sam vikend čekala,
selo moje posjetit
dragu baku zagrlit.

Nema kraja mojoj sreći
na bakin ću kauč leći,
sve joj tajne povjeriti
ona će me razumjeti.

Savjete mi mudre daje
kad je teško da se ne predajem.
Sve brige, problemi i muke
nestanu dodirom njene ruke.

Takva vam je moja baka,
plemenita, hrabra, jaka.
Sve unuke svoje voli
i za njih se Bogu moli.

Mia Roguljić

Centar za odgoj i obrazovanje
"Juraj Bonačić", Split
Voditeljica: Melita Luetić

Sara Bikić, 3. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Katija Lucić

22.

Od djeda i bake sam naučila da moramo biti čiste, pomagati drugima i biti pristojne. Baka uči da trebam biti uredna, prije napisati domaći, slagati *pjate*, *žlice*, *penjure* i noževe za ručak, ići na svetu misu, brinuti se o kućnim ljubimcima, čistiti dvor i kuću, slušati starije, provoditi manje vremena pred televizorom i mobitelom, a više vani u prirodi i igrati se. Djed me uči da budem pristojna, da ne radim nered, da svima pomažem, da sjedim pristojno kao svi drugi ljudi i "uzeti knjigu i učiti". Još sam od bake i djeda naučila da ne trebam govoriti gluposti. Oni me dobro uče što valja raditi, a što ne trebam raditi. Od njih naučim sve dobro. Voljela bih da me nauče kako saditi cvijeće, voće i povrće. Baka me uči kako kuhati ručak, a djed da idem redovito na misu pomoliti se dragom Bogu, Isusu, i Gospi Mariji. Naučili su me i da moram pomoći starijima, jer oni ne mogu *čučniti*, a ja mogu pa im moram pokupiti stvari s poda i staviti na mjesto. Ako ih bole leđa, treba im izmasirati leđa ili donijeti sirup, kapi za oči ili nos. Od bake i djeda sam naučila sva dobra djela učiniti, ne biti tužna i ljuta, voljeti pomagati svim drugima.

Rina Šušić, 4. r.
OŠ "Josip Pupačić", PŠ Kućice, Omiš
Voditeljice: Ružica Matijević i Dragana Topić

23.

Mnogo si se ti sa mnom mučila,
tvoja me je ruka prvi korak učila.
Uz mene si danju i noću bila,
umor svoj od drugih ti si krila.

Ljuljala me na krilu umornom,
u bolesti si mojoj stala nada mnom.
Kamo god bih pošla, ti si sa mnom bila,
nikad to neću zaboraviti, bako moja mila.

Ali jednom, kada odeš, bakice moja,
kada tvoji dani odbrojani budu,
zaplakat će jako unučica tvoja,
i neće moći na te bacit' zemlje grudu.

Zemlja je teška za nježno srce tvoje,
zato ću ti dati ružu bijele boje,
nedostajat će mi puno čista ljubav tvoja,
kako ću bez tebe, mila bako moja?

Maja Šćepanović, 7. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Neda Mustapić

24.

U srcu ih nosim,
volim ih jako,
grlim ih i ljubim,
sretan sam zato.

Ljut sam kada nešto
oni mi skrive,
ali se poslije
ne ponosim time.

Dođem u kuhinju
i zagrlim ih snažno.
Svi se pomirimo
jer nam je to važno.

Kad me nešto boli,
ljube mi rane.
Moji baka i djed
nemaju ni jedne mane!

Karlo Belić, 4. r.
OŠ Skalice, Split
Voditeljica: Verica Jelaš

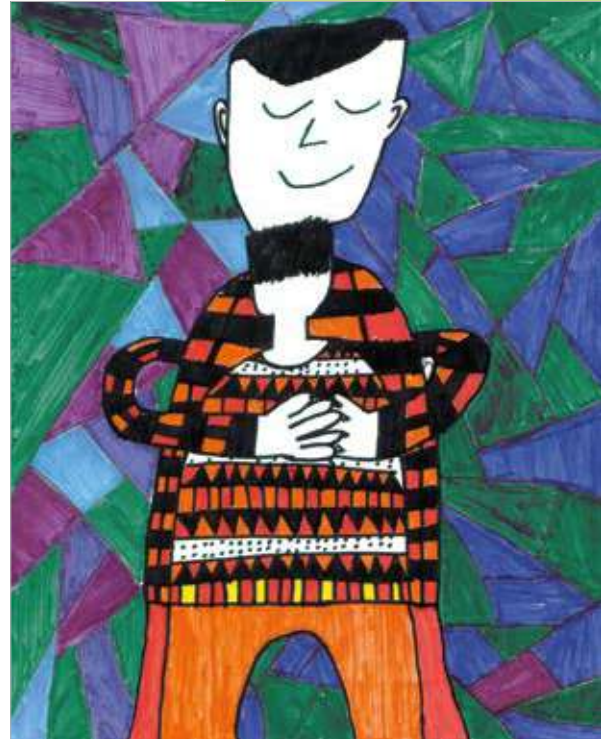
25.

Moja baka i djed su mi u životu puno važniji od majke i oca. Možda vam je ovo čudno, ali kada pročitate moju priču bit će vam jasnije. Prije četiri godine došla sam živjeti kod djeda i bake. Djed i baka postali su moji skrbnici jer se majka nije mogla brinuti o meni. U početku odijeljenosti od majke nisam mogla shvatiti zašto ona nije s nama. Teško sam to prihvaćala. U mojim očima glavni krivci tome bili su djed i baka. Prvi mjeseci života s njima nisu bili jednostavni, ali trudili smo se pronaći zajednički jezik. S odmakom vremena baka i djed su postali moja sigurna oaza u koju se uvijek mogu skloniti. Kada mi je bilo najteže, oni su mi bili rame za plakanje, rame na kojemu sam mogla ublažiti svoju muku. Danas mogu vidjeti više i drugačije razmišljam. Razumijem djeda i baku i od srca im zahvaljujem. Zapravo, oni su moji roditelji. Podarili su mi bezgraničnu ljubav, sve svoje vrijeme i trud u želji da postanem cjelovita osoba. Priznajem da im nisam uvijek bila iskrena, a oni su ipak velikodušno oprostili sve moje nestašluke i traženja. Želja mi je da moj djed i baka čuju koliko mi znače, da sam svjesna koliko su mi pomogli u najtežim trenucima života te da sam im neizmjereno zahvalna

Tao Drašković, 5. r.

OŠ Manuš, Split

Voditeljica: Ana Pletikosić

iako to često ne umijem pokazati. Poput svjetla hodili su ispred mene i moj put nije više bio taman. Želim i nadam se da će im moj život biti jedno veliko hvala za sve što su učinili za mene.

Lucija Giljanović, 2. r.

Nadbiskupijska klasična gimnazija

"Don Frane Bulić", Split

Voditeljica: Ikica s. Stela Mijić

26.

Gabriel Balajić, 2. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split

Voditeljica: Marija Dujmović Bakota

Moj djed po imenu Ivan voli šetati. Uvijek bih s njim išla na Mosor. Naučio me sve tajne prirode. Naučila sam nazive cvijeća koje smo brali po krševitom Mosoru čuvajući koze. Na putu bismo pričali o svemu, a djed je volio dijeliti savjete jer sam ja poslušno upijala njegove riječi. Moj je djed završio

Ja imam dvije bake i jednoga djeda. Moja baka Kristijana živi pokraj mene. S njom sam provela cijeli život. Često sam spavala s njom kad bi moji roditelji išli na put. Kao mala sam s njom učila moliti *Anđele čuvaru*, najljepše sam se osjećala u njenom zagrljaju kad bi me ona svojim hrapavim, ali nježnim rukama gladila po licu. Moja druga baka zove se Ana kao i ja. Ime sam dobila po njoj. Nju vidim jednom tjedno. Uz njenu pomoć naučila sam hodati. Pri svakom susretu me zagrlji i poljubi. Kad je umorna ja joj pomažem oko životinja. Dok ona hrani koze, ja se brinem oko malenih kozlića.

u bolnici, bilo mi je jako čudno bez djeda i njegovih priča. Onda sam ga odlučila posjetiti. Bio je sav tmuran, kad me ugledao, počeo je plakati. Uskočila sam mu u zagrljaj i počela plakati. Djed se ubrzo oporavio i došao kući, ali više nismo odlazili na naše šetnje jer je djed postao star i noge ga više nisu tako služile. Kad dođem kod njega, sjednem mu u krilo i razgovaramo. Jako volim svoje bake i djeda jer sam s njima prolazila najzbudljivije i najtužnije trenutke.

Ana Silić, 4. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo

Voditeljica: Gordana Rogulj

27.

Odrastao sam s bakom,
na njenim starim koljenima,
uz njene stare priče,
uz vruće ljetne noći,
uz hladne zimske dane,
uz zagrljaj njezinih ruku,
uz toplinu njenog srca,
uz njen stari glas,
uz njene bombone,
uz njene smiješne šale,
uz njene priče o mladosti,
uz njenu ljubav prema meni.

Adriano Radonja, 6. r.

OŠ Ivana Lovrića, Sinj
Voditeljica: Silvija Vučković

28.

Sokol, tako me je zvao moj djed. Ja sam bio njegov veliki sokol, a sestre su bile mali sokoli. Otkada znam za sebe, znam za svoga djeda. Kad sam bio mali, stavio bi me preko koljena i svojom rukom bi *guslio* po mome stomaku. Imao je svoju pjesmicu koju bi uvijek pjevao, a ja sam se uvijek smijao. Pričao je o lisici koja se šuljala oko naše kuće i tražila kokoši. Najdraže mi je bilo sjesti s njim u traktor. Sjeo bi me ispred sebe, a ja bih trubio i trubio. Kako sam ja rastao, tako je moj djed postajao sve bolesniji. Jednog je dana zauvijek otišao. Punih deset godina on je bio uvijek tu za mene. Branio me i kad je trebao i koji put kad nije. Uvijek je bio na strani svoga Sokola. S njim je u nebo otišao jedan dio mene.

Mate Župić, 8. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: Eleonora Jonjić-Olujić

29.

Ne mogu izabrati između none i dida i none i nona. Volim ih jako puno. None me učila moliti. Ja i none smo iznenadili moju mamu kako sam dobro molio. Nono mi je dao grdelina. None su me uvijek ozdravljale kad sam bio bolestan. Na Malog Isusa sam uvijek na Braču.

Grga Urlić, 1. r.

OŠ Dobri, Split
Voditeljica: s. Ines Elek

30.

Moja baka je žena jaka.

Ona kaže nema starosti i da je još u cvijetu mladosti.

Pričala mi baka kako je djed došao na *silo* i njoj se svidio.

Došlo je vrijeme janjaca za klanje jer je nastupilo njihovo vjenčanje.

Voljeli se oni žarko, a Bog im dao onu koju zovem majko.

Moja baka težak je život imala i suzu na licu kad me prvi put u naručje primila.

Moj je djed najbolji na svijetu, misli on na me, uvijek kad sam u pokretu.

Nisam razumio kad sam bio mali da bi za mene oni život dali.

Ja ih jako volim i svake večeri za njihovo zdravlje se molim.

Kad im život bude pri kraju, molit ću Boga da budu u raj.

Ako zapaljene budu uspomene, djed i baka bit će dio mene.

Josip Batarelo, 5. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo

Voditeljica: Anđela Barać

Maja Pavičić, 5. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Slavenka Barada

31.

Donijela sam baki
buket od maslačka,
da joj kažem hvala
za sve njene riječi
tiho što će reći,
za sve kolače slatke
što će peći,
za sve tople zagrljaje
što nam je dala.

Pogleda me baka
sa suzom u oku,
u zagrljaju smo bile
u najbržem skoku.

Josipa Jurić, 5. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Slavenka Barada

32.

Moja baka ima osamdeset godina. Zove se Anđela. Rođena je u malom selu koje se zove Slivno. Dok se nije vjenčala za mog djeda, nosila je prezime Glavaš. Živi s djedom u istoj kući kao i ja samo kat iznad. Ona nije debela. Vrlo je draga, dobrodušna. Rado ide u crkvu. Voli pričati. Njen muž, a moj djed zove se Danijel. Ja sam dobio ime po njemu. I on je rođen u Slivnu. Ima devedeset godina. Malo je deblji i ćelav je. On je jako pametan, zanimljiv, pristojan i dobrodušan. Voli pričati priče iz starine o njegovu životu. Voli raditi predmete od drva. Lijepo to njemu ide. Izradio je stolove i stolice. Mnoge druge manje predmete poput *skejtboarda*, *ljuljačke*. Vrlo lijepo izrađuje u drvetu križeve, svetu Mariju, Isusa i druge stvari. Voli šetati, razgovarati i ići na *balote*. Voli ići u crkvu.

Moja druga baka zove se Matija. Pogađate, i ona je rođena u Slivnu. Ima osamdeset godina. Vrlo je pristojna. Voli se šaliti. Voli raditi kućanske poslove, suši meso i hrani piliće. Voli gledati naše političare. S njom uvijek igram na karte. Njen muž, a moj drugi djed, zove se Petar. Ima osamdeset i pet godina. I on je rođen u Slivnu. On ne želi pričati jer ima neku bolest glave. Zaboravlja dosta stvari, a ni ljude ne prepozna. Žao mi je što je bolestan. To su moje bake i djedovi i ja ih sve jednako volim.

Daniel Prgomet, 4. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Mirjana Vuletić

33.

Moja baka bila je jedna predivna žena i majka. Od nje sam naučila puno toga korisnoga za život. Jako dobro se sjećam kako bi me tješila kad bih se ozlijedila ili posvađala sa sestrom. Uvijek me znala oraspoločiti, uvijek je bila tu za mene kada nešto ne bih znala ili razumjela. Vodila me u crkvu i učila molitve, crtala sa mnom, pisala pjesme. Kada bismo kuhale, promatrala bi me svojim ostrim okom da se slučajno ne bih ozlijedila. U vrtu me učila saditi i zalijevati cvijeće. Nema toga što nismo radile zajedno. Moja baka bila je jako staromodna žena i u svakoj je situaciji pazila na manire. Sjećam se kako bi me lupnula po leđima kada bih krivo stajala ili kako bi me zmajskim pogledom odmjeravala kada bih obula tanke čarape, a vani bi puhala jaka bura. To mi kod nje nije smetalo, naprotiv, bilo mi je ugodno i zabavno. S vremenom sam počela primjećivati kako život nije pošten i kako se često razočaramo u nj, no baka

me naučila kako teške trenutke treba prebroditi i visoko uzdignuti glavu. Znale smo se mi ponekad i posvađati, ali svaka svađa redovito je završavala pomirbom. Baka me naučila kako u životu ne može sve uvijek biti bajno i kako moramo biti spremni na razočaranja jer su ona sastavni dio ljudskoga života. Najdraža životna lekcija kojoj me poučila jest ta da je najteže nekome oprostiti, ali da je to ujedno i najbolja stvar koju možeš napraviti za sebe i osobu kojoj opraštaš.

Uistinu sam presretna što sam imala čast družiti se s osobom kakva je bila moja baka. Svakome bi dobro došla takva učiteljica čije nas mudrosti i savjeti prate kroz čitav život.

Paulina Talijančić, 7. r.

OŠ Skalice, Split

Voditelj: Toni Kovačević

34.

Moj djed je baš djed. Sijede je kose i brkova. Čak su mu i obrve sijede, a naočale su na nosu. Ima osamdeset i jednu godinu. Djed i ja živimo u istoj kući tako da je vezan za čitav moj život. Moja mama kaže da je bio jako uzbuđen kad sam se rodila, da me čuvao sjedeći pored krevetića i gledao kako spavam. Ima jednu ruku, al' mi je mijenjao pelene. Naučio me je ispuhivati nos. Uvijek sam bila njegova *cura*. Danas se brine: kad ću doći iz škole, jesam li gladna, kakvo je vrijeme vani, hoću li pokisnuti i hoće li mi biti hladno? Moj djed je sad bolestan. Imao je moždani udar i lošije se kreće. Dok se nije razbolio, puno se družio s prijateljima. Njegovo društvo je svaki dan bilo na klupi. Vraćao bi se kući na ručak, malo bi se odmorio pa opet izišao. Često je igrao na balote. Bili su veselo *penzionersko društvo*. Sad moj djed iziđe malo sjesti na balkon, gleda svoje ptičice i prolaznike. Kad mu to dosadi, gleda televizor. Malo su mu dani dosadni jer mi ukućani negdje odlazimo pa je dosta vremena sam. Kad se vrijeme proljepša, onda ćemo mu pomoći da odšeta lagano do svoje ekipe. Tamo sjedi nekih sat vremena i onda ga vratimo kući.

Zdenko Rudolfi, 5. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Anica Bašić

Neke susjede mi kažu da me vide kako vodim djeda i da nas je baš lijepo vidjeti. Ja se samo nasmiješim i u sebi promislim kako je to moj djed zaslužio. Živeći skupa, naučili smo jedno drugom uzvraćati ljubav.

Ivana Šošić, 7. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Neda Mustapić

U našem zavičaju

1.

Imam samo jednog djeda. On me ohrabruje i pazi. Njegova ljubav je neopisiva. Nikad nije vikao na mene. Kad ga vidim, čini mi se kao da sam vidjela anđela koji me obasjava svojom svjetlošću. Kada sam tužna uvijek me uspije nasmijati. Njegovo srce je veliko kao veliko polje. Uvijek s njim provodim vrijeme. Kada padne snijeg zajedno pravimo snjegovića, dok baka kuha mirisan i topao ručak. Često šetamo njegovim voćnjakom, beremo jabuke i kruške. Voćnjak

je prepun raznih voćaka. Djed me čvrsto drži za ruku i pokazuje voćke. Često sam skrivečki odlazila u voćnjak i brala jabuke. Kada bi djed saznao samo bi se blago nasmiješio. Oduvijek sam voljela taj voćnjak i mog djeda u njemu. Znam da prava čarolija ne postoji, no ona u mom djedu zaista postoji.

Antonela Radanović, 4. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Gordana Rogulj

2.

Kada sam bio mali, stalno sam odlazio sa sestrama, bakom i djedom na selo. Baka mi je pričala da su, prije nego što sam se ja rodio, imali puno više životinja, krava i koza, a kasnije su ostale samo kokoši. Uvijek sam bio uzbuđen kada bismo išli na selo. Prije polaska baka bi mi pripremila malo čokoladica i keksa, a na selu bi nas dočekalo puno voća i povrća. Uvijek bismo za ručak jeli ono čega ima na selu. Meni nije baš bilo zabavno pripremati ručak s bakom pa bih otišao s djedom sjeći drva u šumu ili u Hercegovinu. Imali smo i dvije mačke koje sam ja hranio i igrao se s njima. A kada bi mi sve to dosadilo, sjeo bih ispod moje jabuke ili trešnje i gledao zalazak sunca.

Filip Kondža, 6. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska
Voditeljica: Ivana Miloš

3.

U našem selu ima puno konoba i podruma. U konobu moga dida još dolaze judi. On je umra, al' svi ga se sićamo. Saziđa je tu konobu 1978. od kamena. U didovoj konobi držimo meso od dvanajstog mjeseca. Jema tamo još i bocuna s ujen i crnin i bilin vinon. Did je jema svoga konja pa u konobi jema i njihovi' slika. Nabaviya je stric i koze pa jema i sira i mlika. Kada baba ispeče soparnik, svi lipo sidimo za 'rastovin stolon i na lipin starin katrigan. Jema u konobi nešta alata i radničkih postola. Jema u jenoj škrinji puno prababinih i pradiidovih stvari. Jema i puno stvari koje mene vežu za mog dida. Jema jedan lipi lančić, bukara za vino i didovo odilo s pira. Tu jema još jedan "kat" napravjen od dasaka. Na nj se prislanjaju drvene ška-le. Gori jema noža, žlica, piruna, pjata, čikara... to nan je sve višak pa se to čuva za "u dotu". Nađe se tu još deka, lancuna, kušina... Jema još jedna stara raspadnuta kredenca. Volin puno bit u didovoj konobi jer se u njojzi sprema zlato naše vamilije.

Volin konobu moga dida jer me puno veže s njin.

Nina Matijević, 6. r.

OŠ kralja Zvonimira, Solin
Voditeljica: Antonia Drnas

Antonio Maleš, 3. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Šima Valenta

4.

*Moga bi napisat skoro priču cilu
kako mi je lipo kod dide na selu.
Kad dođem na selo, prvo šta se vidi
je kućica mala i dida kako sidi.*

*U konobi njegovoj toliko je stvari;
puno alata i bicikl stari.
Po dvoru se kokoši veselo šecu,
pas oko nogu, a mačka po smeću.*

*Kad me dida vidi, veselo mi reče:
"Dobro doša, sine!
Baba te čeka i palačinke peče!"*

*Na kominu starom ispod male sviće
najdraže mi je slušat didove priče.
Kako je to bilo nekad, a kako je sad
priča mi o selu dok je bija mlad.*

*Iz kuhinje mirišu babini kolači,
dida me budi, veli: "Ajde se oblači!"
U polje s didom valja poći,
a ja još trljam krmeljive oči.*

Petar Perković, 6. r.
OŠ kralja Zvonimira, Solin
Voditeljica: Antonia Drnas

5.

Svake godine naša mnogobrojna obitelj Uskrs proslavi kod bake na selu. Pripreme za taj najveći katolički blagdan baka započne nekoliko dana ranije: ispeče uskrsni kruh, oboji jaja na starinski način (u korici luka) i skuha šunku. U subotu navečer cijela obitelj ide u crkvu na Uskrsno bdiženje, a posebno veselje bude na uskršnje jutro. Tada svima zaželimo sretan i blagoslovljen Uskrs i svi zajedno sjedamo za stol. Najprije se pomolimo Bogu za nas i zamolimo dragog Boga za sve one koji nemaju što blagovati o ovom blagdanu. Potom doručujemo blagoslovljen kruh, jaja i šunku. Stol bude svečano ukrašen s grančicom trešnje, okićenom šarenim jajima, napravljenih od konca i vune. Poslije doručka svi zajedno obavezno idemo na svečanu misu, nakon koje čestitamo Uskrs svoj rodbini i prijateljima. Ostatak dana provedemo u igri i veselju, a neizostavno je natjecanje s obojanim jajima, jer pobjednik uvijek dobije neku nagradu. Uskrs je moj najdraži blagdan!

Ana Marija Validžić, 5. r.
OŠ kralja Zvonimira, Seget Donji
Voditeljica: Ariana Tomaš

6.

Čim dođem kod svoga djeda, krećemo u akciju. Prvo obiđemo kokošinjac i pokupimo jaja. Nakon toga idemo brati mandarine. Svaka nam je dragocjena, jer njezini plodovi daju zdravlje. Da bismo došli do njih, trebamo preskočiti nekoliko bara, ali nam to nije problem. Svratimo u ribolov na rijeku Neretvu. Djed kaže da tu treniramo strpljivost, a meni je svejedno što treniram, ja uživam gledati djeda kako to radi. Kad se od svega iscrpimo, idemo kući vidjeti što nam je baka pripremila za jelo. A ona

uvijek pripremi iznenađenje, osobito kad ja dođem. Nakon ručka, djed me provoza na motoru i odvede na sladoled. Usput se svima javi i rado govori o meni. A ja od njegovih riječi rastem.

Ja svoga djeda Antu volim i puno se za njega molim.

Ivan Babić, 4. r.

OŠ kraljice Jelene, Solin
Voditeljica: Dubravka Mišadin

7.

Jedne subote otišao sam na selo. Bila je jesen, mirisala je priroda i bio je svjež zrak. Ujutro kada sam se probudio znao sam da me čeka odličan dan. Prvo smo išli brati grožđe u vinograd, baka je ubrala puno više od mene jer sam manji od nje, a i mogla je doseći i najviše grane. Na drugoj postaji čeka nas je djed. Išli smo u berbu maslina, a ja sam odmah na početku ubrao jednu maslinovu grančicu za Cvjetnicu. Pogodite tko je ovaj put ubrao najviše? Ja! Išao sam od grane do grane i skupljao masline. Nakon berbe maslina došlo je vrijeme za ručak, onaj najbolji, bakin ručak. Ubrzo je tanjur bio prazan. Poslije ručka djed i ja igrali smo košarku. Nakon toga djed se išao odmoriti, a baka i ja smo krenuli u šetnju do groblja. Baka mi je pokazala mjesta gdje su pokopani moji prabaka i pradjed. Na kraju dana baka i djed pokazali su mi sve domaće životinje koje imamo na selu, tako da sam vidio svinje i kokoši. Ovaj dan nikad neću zaboraviti jer sam naučio puno novih stvari od bake i djeda.

Ante Madunić, 4. r.

OŠ Dobri, Split
Voditelj: Dragan Mamić

8.

Danas idem baki i djedu. Oni se zovu Marija i Ante, žive u Vučevici. Spakirala sam torbu i nestrpljivo čekala polazak kako bih što prije poljubila djeda i baku. Automobil se napokon zaustavio ispred njihove kuće. Ušla sam. Baka Marija je, kao i uvijek, sjedila u velikom crvenom naslonjaču, a djed je na barskoj stolici čitao novine. Popodneveni su sati pa su u kući. Baka je napravila pitu od jabuka, cijela je kuća zamirisala. Kako volim ovaj domaći miris! Kad smo se malo napričali, išli smo u bakin vrt. Bio je predivan, prepun boja. Crvene ruže, bijeli tulipani, rozi zumbuli. Čuje se zujanje vrijednih pčelica. One već od ranog jutra oprašuju cvijeće. I voćke su u cvatu. Cijelo dvorište miriše na proljeće. Spušta se mrak te smo baka, djed i ja izišli u šetnju. Nismo daleko, do parka, jer baku bole noge od kopanja. U parku sjedim u djedovom krilu i promatram okolinu. Stare kuće su obrasli veliki bršljani, sve je napušteno i urušeno.

Sutradan ujutro probudilo me kukurijekanje našega pijetla Šarenka. To me zove da nahranim njega i njegove tri koke. Poslije sam baki pomagala pripremiti ručak. Kuhala je juhu od povrća, ali nije to bilo kakvo povrće, to su bile bakine tikvice, mrkve,

Matija Grabar, 5. r.
OŠ Kuršanec, Čakovec
Voditeljica: Ida Domišljatović

peršin, rajčice... Poslijepodne smo obišli naše polje. Tu su već posađeni krumpiri. *Kapulica* i grah posađeni su malo niže. Osjeti se miris benzina i zemlje. Djed je ostao u polju sjediti, a baka i ja smo otišle čupkati travu iz vrta. Bila je još rosna i velika. Bakine su ruke žilave, počupale su sva-

ku travku iz korijena. Vrt je bio poveći pa se rad oduljio. Došao je i djed. Naoblačilo se. Baka i ja smo se požurile. Uskoro se začulo štropotanje kiše. Baka mi je pričala priču i tako sam zaspala.

Opet sam se probudila prva. Izišla sam vani. Sve je bilo mokro. Krila pčelica bila su puna kapljica, ali one su i dalje neumorno letjele. Otišli smo do polja. *Kapulica* i grah počeli su izvirivati. Dobro im je došla ova kiša. Baka i djed bili su veseli. Djed je pustio patke na pašu, bile su neposlušne i razigrano trčkarale po livadama. Ptičice su pile iz latica cvijeća preostale kapljice vode. Zalazak sunca bio je čaroban, s crkve su zvona zazvonila na pozdrav Gospi. U nedjelju smo išli u crkvu.

Baš nam je bilo lijepo, ali bližio se povratak kući. Stigli su mama i tata. Ispričala sam im što sam sve radila i kako je ovdje lijepo. Svladala sam i neke nove izazove, na primjer čupati travu oko kapulice i graha, zamutiti jelo kokošima, kako se igrati s patkama. Već sad se veselim ponovnom povratku na selo kod moje bake i djeda.

Gabriela Zoko, 7. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vedrana Balić

9.

Na selu kod moje bake i djeda
dosade nikada nema.
S njima mnoge trenutke provodit hoću
dok još mogu.
Na poljima ja se vani igram
s domaćim životinjama,
dok jabuka s didova stabla pada
zvuk, remeti, mir
koji selom vlada.
Pelud u zraku, tračak svjetlosti krijesnice
u mraku.
U vrtu
puno bilja i raslinja,
u dvoru mačaka,
ljeti cvrčaka.
Baka šije, plete,
djed vani hranu suši,
s prijateljima se druži.
Uvijek toga ću se sjećati,
ali ne,
na to neću misliti
radije ću se veseliti.

Mario Miljak, 6. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

10.

U podrumu moga none jema ča kod ti triba. U škurin bačvama jema crnog i bilog vina. U bocunima su rakije s raznim mirodijama. Na zidu o brokvi visi bili luk, u škafetima stare krence nađe se koji stari libar. Moj nono mi ponekad pročita koji vers dok sidimo na katrigama poslin skule. Moj nono priča najlipje storije. Na zidu mu visi stari reloj, a na podu su poredane demožane u sto koluri. U kašetama jema puno kumpira. U podrumu je sve na svom mistu. S puno jubavi moj nono brine o podrumu i zato volin tu provodit vrime.

Josipa Kulušić, 6. r.

OŠ kralja Zvonimira, Solin
Voditeljica: Antonia Drnas

11.

Moj dida zove se Ivan i on je stvarno divan.
Kad ga moje oči vide, vičem mu: "Dide!!!"
Stalno se smije i nikad tužan nije.
Kod njega uvijek ima pršuta, slanine i kobasica
i mnogih drugih slastica.
Odlično kuha puru
koja lijepo miriše na tanjuru.
Ima i stado puno koza,
a jedna mu se zove Zbunjoza.
Eto, još da se zna,
moj dida i ja smo prijatelja dva!

Lucija Kunac, 4. r.

OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

12.

Moj djed zove se Jakov. Živi u selu Lučane pokraj Sinja. Živi u kući s bakom, ujkom i ujom. Često ga posjećujemo vikendom. Jako se veseli našem dolasku. Moj djed priča vesele priče pa me nasmijava. Ponekad me vozi autom da se provozamo po Cetinskom kraju. On je lovac i lovi divlje životinje u šumi. Ima mnogo lovačkih pasa, a meni se to sviđa. Volim igrati s njim nogomet i šetati po prirodi.

Toni Blajić, 4. r.

OŠ Ante Starčevića, PŠ Krušvar, Dicmo
Voditeljica: Jelena Murat

Dario Klarić, 3. r.OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić
Voditeljica: Marijana
Jasna Marasović**13.**

Mirno je proljetno jutro. Miris tek procvalih zumbula polako se širi, a rosa prevladava u dvorištu. Lagani cvrkut ptica čuje se u krošnjama. Gledam, slušam i kao da nešto iščekujem.

"Eno djeda!" Potrčim mu u zagrljaj. "Polako, osvrni se oko sebe i pogledaj tu ljepotu." Poslušam ga, osvrnem se i ugledam prekrasni, veliki badem. Krošnja je bila puna sitnih, bijelih cvjetova sa žutim tučkom u sredini. "Sjećaš li se kad smo brali njegove plodove?" "Naravno da se sjećam, djede, to su bili najukusniji plodovi." Badem je imao čvrsto deblo i duboko korijenje. Spuštajući pogled prema tlu ugledam uredno nanizane redove tamnozelenih biljke. "Sigurno se sjećaš ukusnih plodova ove biljke, teškom mukom smo ih vadili iz zemlje", prozbori djed. Odmah se prisjetim mirisa koji bi ispunjavao maminu kuhinju i znao bih da su to krumpiri iz djedova vrta. "Od cijelog vrta znam da ti je ovaj dio najdraži," prenu me djed iz ugodnog snatrenja. Osvrnem se i pogledam lijepi zeleni travnjak. "Sjećaš li se kad si igrajući s tatom nogomet, pomalo nespretno, zabio svoj prvi gol?" "Da djede, sjećam se i toga. Zimi bi ujutro bio srebrnkast od rose, a ljeti bi bio baš onako svjež zelen. Hvala ti djede na ovoj ljepoti koja čuva moje najdraže trenutke djetinjstva." Vraćajući se kući prebira sam u mislima sve što sam vidio i osjetio sam neizmjernu zahvalnost što imam djeda uz kojeg rastem.

Mihael Matijević, 4. r.OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Željana Lažeta

14.

O svome dragom selu Donjem Prološcu, mjestu rođenja moga djeda i o svojoj velikoj čežnji za prošlošću, pišem ovo na papir da primi teret srca moga. Svaki put kad otidem u Donji Proložac sa svojom obitelji, osjećam neku radost, žudnju i sigurnost u svom srcu. Poželim se vratiti u mladenačke dane svoga djeda da vidim kako mu je tamo bilo, što je radio i kako se osjećao. Uživam u svakom trunku zemlje koja je hranila djeda moga. Kada prošećem kamenjarom, uvijek se prisjetim da sam se tamo kao mali igrao s njime. To me svaki put dirne u najdublje kutke moje duše i osmijeh mi na licu ostane cijeli dan. Kada bolje razmislim, sve volim u kraju svog djeda. Međutim, postoje i neke male nedaće. Moj bi djed rekao da je vrijeme ručka kad *opali zvizdan*. Sati su to kad nitko nije vani i kad stanu svi zvuci motornih pila i *kljucanja* motika. Svi odmaraju u svojim kućama. U te sate često bih s djedom razgovarao i uživao sam u tome. Oduvijek sam bio radoznao, a takav ću i ostati. Ali to je bilo samo u mom djetinjstvu i neke stvari tada nisam razumio. No sada se sve promijenilo. Otkad mi je baka pokoj-

na, sa mnom je prestao razgovarati. To ga je previše utuklo jer čim bi se sjetio svoje mladosti, proplakao bi ostavljajući me u čuđenju i žalosti. Osim što tamo radim i razgledavam okolinu, zaranjam u svoje misli i posjećujem grob pokojne bake. Iako smo imali podosta zajedničkih tema, moj djed i ja ipak nismo mnogo mnogo razgovarali o njegovoj mladosti, ali ja sâm na neki način uspijevam maštati o zaseoku Petričevići. Tu pronalazim sebe i krv koja mi teče u venama. Pokušam li u tome usporediti svoga djeda kad je bio mojih godina i sebe danas, ne vidim razlike.

Možda ove osjećaje drugi čovjek ne može doseći ili dočarati pa tome čovjeku mogu reći da čuva svoju tradiciju i rodni kraj i ne napušta svoju djedovinu. Neka doživi ljubav svojih predaka i neka im uzvraća ljubav za ono što su oni učinili – za njega, za mene, za sve nas.

Andrija Petričević, 8. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Vini Mušac

15.

Sjećam se šume u Hrvatskoj i ruke djeda koji me čvrsto držao kada smo prvi put zajedno krenuli u šumu. "Naučit ću te loviti i upoznat ću te sa svim životinjama koje ovdje žive", govorio je djed. To je bilo točno. Moj djed je bio lovac. Poznavao je svaki kutak šume, svaki trag životinje, svaki šum u grmlju.

Pričali su mi roditelji da me stalno vodio sa sobom u šumu. No, ja se sjećam dolaska u šumu kada sam imao šest godina. Bila je to šuma u blizini djedove kuće. Sa sobom sam ponio i svoju prvu dječju pušku koju mi je on kupio, posebno za tu priliku. Ponosno sam koračao uz djeda i pažljivo ga slušao. Djed me učio promatrati životinje, hodati tiho i zavirivati u svaki dio te šume. Toga ljetnog dana kratko sam u rukama držao svoju prvu ulovljenu žabu. Nakon nje uslijedile su ribe, a zatim i veće životinje poput vuka. No, ja sam samo slušao djedove priče o tome kako se lovi. A zima je bila posebno godišnje doba za odlazak u lov. Zimi sam posebno volio ići u šumu. Šuma je drugačije mirisala, snijeg je pokrio sve, ali ako si pažljivo gledao, mogao si vidjeti tragove srna u snijegu. Polako

smo išli, ostavljali svoje tragove u snijegu iza sebe i slijedili tragove srna. Tišina koju smo osluškivali i ozbiljan, ali istovremeno blag pogled na djedovu licu ostao mi je u sjećanju i dugo nakon što djed otišao. Njega više nije bilo, ali sjećanje na njega još uvijek živi kada god odem kod bake. Ta šuma u Hrvatskoj i te životinje ostale su mi i danas u sjećanju, sada kada živim u Njemačkoj.

Anteo Marić, 4. r.

Hrvatska nastava u inozemstvu, Offenbach, Njemačka
Voditeljica: Aleksandra Đurić

Ante Baričić, 3. r.

OŠ "1. listopada 1942.", Čišla
Voditeljica: Ljubica Tabak

Marko Kesić, 3. r.
OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditelj: Mario Radunić

16.

Potravlje je selo udaljeno pedesetak kilometara od Splita. Smješteno je između Sinja i Vrljike te Hrvaca i Maljkova. Danas Potravlje broji oko osam stotina stanovnika. Među njima se nalaze djed Marko i baka Boja, roditelji moje majke Lucijane.

Kada dođem djedu i baki, uvijek se iz kuhinje širi miris uštipaka jer, ako ne znate, Sinjska krajina poznata je po uštipcima. Posebno volim dolaziti na selo 8. listopada kada je Gospa Potravska. Tada svi mještani i njihovi gosti idu na feštu. Peku janjce i odojke, nazdravljaju vinom. Događaj koji ne smijete propustiti, klanje je svinja. Tada se skupi cijela obitelj pa radimo kobasice i pečenice. Na selu mi nikada nije dosadno. Skupe se djeca pa igramo nogomet ili graničare. Volim ići s bakom na veliku livadu gdje čuvamo ovce dok pasu. Baka i djed imaju dva janjčića koja hrane na *dudu*. Posebno mi je zanimljivo kada baka muze ovce. Kasnije, kad procijedi mlijeko, bude odličnog okusa. Osim ovaca, oni drže kokoši i svinje. Volim i druženja s djedom Markom u sušari, mjestu gdje suši meso. Tamo mi djed priča mnoge lijepe priče i dogodovštine iz svoga djetinjstva.

Mnogo volim svoje Potravlje te želim i dalje ponosno govoriti kako imam baku i djeda na selu koji svojim žuljavim rukama obrađuju zemlju, s ljubavlju brinu o životinjama te otvorena srca dočekuju svoju obitelj i prijatelje.

Marija Zec, 6. r.
OŠ Skalice, Split
Voditeljica: Andres Šodan

17.

Na selu moga djeda i bake uistinu je najljepše. Sve je puno prirode i živine. Svaki novi susret sa selom, bakom i djedom me razveseli. Vozeći se autocestom, nestrpljivo sjedim i čekam u automobilu da napokon dođemo do moga najdražega odredišta. Kada dođemo na selo, dočeka nas veseli lovački pas Miki i pozdravlja nas lavežom i brzim mahanjem repa. Zatim brzo dolazi baka i sve nas izljubi. Naš višeimeni mačak kojega ja zovem Mujo, prije nego li vidi automobil, mahom se sakrije, pa kasnije dođe da ga i mi pomazimo. Djed strpljivo sjedi u kući čekajući nas, pa nas i on opet sve izljubi. Baka nakon tog dugog pozdravljanja izvadi pršuta, pečenice, domaćega kruha, sira, luka i pancete pa se svi skupa pogostimo tom ukusnom, domaćom hranom. Zatim popričamo malo, no onda meni dosadi slušati njihove priče pa se odem prošetati. Na vrhu stepenica, prema konobi u kojoj se pravi vino, vidim dva velika polja krumpira koja moja obitelj i ja u određeno doba godine vadimo i sadimo. Spustim li se tim stepenicama, dolazim do male livade odakle vidim bakin veliki i prekrasni obrađeni vrt. Krenem li s te livadice jednom uzbrdicom, doći ću do *štale* u kojoj su koze,

a blizu njih kokoši. Ako ima koje jaje, uzmem ga, pozdravim koze i već sam obišla jedan krug oko kuće. Putem me prati razno drveće, grmlje i travke. Divim se toj ljepoti prirode što su stvorile same ruke Božje. Kad se vratim u kuću ručak je već spreman. Pričekamo tetu Marinu, tetu Antonelu i njenoga supruga. Kada oni dođu počnemo moliti klasične molitve za stolom i obično ih predvodi teta Marina. Ona je najmlađe dijete moje bake i djeda tako da se ustalilo da ona predvodi molitvu. Nakon molitve blagujemo. Baka obično spremi za ručak sarmu, najbolju u selu. Ona nas uvijek tjera da puno jedemo kao i svaka druga baka. Nakon ručka igram se sa sestrama i udišem čistu *ariju*, kako moj djed voli reći.

Neizmjerno mi je lijepo imati selo i baku i djeda. To selo nekako me vrati u prošlost. Vidim kako su ljudi prije živjeli i kako im je bilo puno ljepše jer su znali voljeti i cijeniti ono što su imali. Bili su mnogo bezbrižniji. Živjeli su od prirode i Božje milosti. Ja bih voljela jednoga dana živjeti na selu u tako lijepom okruženju.

Brigita Piuk, 6. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Staša Srdanović

18.

Selo u kojem žive moj djed i moja baka zove se Župa. To je malo i lijepo selo u kojemu ne živi puno ljudi. Mene veseli svaki odlazak u Župu. Djed i baka imaju mnogo životinja. Tu su: koze, kokoši, psi i mačke. Sve životinje imaju svoja imena. Uvijek mi je zanimljivo kad me baka nazove da smišljam imena za nove male kozliće, tako da su tu: Maza, Fifi, Berla, Slatkica, Kroki, Žuti, Cvjetka. Kad dođem u Župu, uvijek me dočekaju Lino i Mrvica. To su bakini psi i oni joj pomažu čuvati koze. Kad me vide, skaču od radosti i veselo laju. Onda dođu i Gregor, Ćirko i Stara. To su vesele tigraste mačke.

Kod djeda i bake mi je uvijek prava avantura. Djed me uvijek poljem vozi na traktoru, a ja mu pomažem sakupljati krumpire i brati grožđe. Volim s bakom hraniti životinje i kupiti jaja iz gnijezda. Nedjeljom idemo na svetu misu, a prošle godine sam pomogla u crkvi kititi jelku i raditi jaslice za maloga Isusa. Puno volim ići u Župu iako nema djece za igru ni interneta. Moj djed i baka su mi najbolje društvo sa svojim životinjama i s njima je uvijek zabavno.

Lana Luetić, 2. r.

OŠ Visoka, Split

Voditeljica: Neda Mustapić

19.

Moja baka živi na selu, ima puno posla i jedva hoda jer ju bole noge. Nije joj teško ispržiti krumpiriće s kečapom koje volim. Kad dođem k njoj prvo mi kaže: "Moje drago dijete, Bog te blagoslovio, moja Marija, koliko si narasla". Kad odlazim, uvijek me uputi da idem s milim Bogom. Volim kad dođem k njoj jer ima puno malih životinja, dopušta mi da se igram s njima, a posebno mi čuva malene mačiće. Sada kada je škola, ne

idem često baki, ali ona me svaki dan zove i pita jesam li jela, jesam li gladna, slušam li mamu i naravno upita tužnim glasom: "Kad ćeš mi doći?". Svaki put joj kažem da ne znam, a htjela bih odmah. Ona je jako sretna kad sam s njom, a i ja sam sretna jer dopušta da joj pomažem oko svega. Volim i kada pričamo o svemu. Osim običnih dana posebno volim otići za blagdane baki i djedu, jer za Badnju večer posipamo pšenicu

po badnjacima koje djed nosi i stavlja ih na vatru, a za Uskrs bojimo jaja i mene uče kako pisati po jajima. Najdraža mi je: "Ovo jaje na dar ide da ga mile oči vide". Baka me učila praviti križić od palme koje na Cvjetnicu nosimo blagosloviti. To vam je moja baka, jako meka srca, koja zaplače od radosti kada me vidi i koja me jako voli, koja me svaki dan stavlja pod zaštitu Božjih anđela i koju ja jako volim!

Marija Jočić, 2. r.

OŠ Antuna Masle, Orašac
Voditeljica: Gloria Đipanović

Luka Parlov

OŠ Visoka, Split
Voditeljica: Jadranka Macan

20.

Kao mali dječak, bio sam prvi put na selu kod djeda. Selo se nalazi u Bosni i Hercegovini. Zove se Ćukali. U blizini sela je jezero u kojemu se može kupati. Ima mnogo stabala punih sočna voća. Sve je zeleno oko kuće. Na selu imamo konja, prelijepih za jahanje, pilića i jednoga pijetla koji ne odustaje dok nas sve ne probudi. Drago mi je što na selu ima puno kukuruza, a ja volim kuhani kukuruz. Kada padne noć, bude sve crno, ali nebo prelijepo, puno zvijezda. Nekada bude i hladno, uvečer čak treba i jaketa. Zima bude snježna, bijela i jako hladna. Drago mi je što moj djed živi na selu i ima mnogo prijatelja. To nije najveće selo, ali je meni najljepše i uvijek će mi ostati u srcu.

Bartul Savić, 4. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

21.

Moj dida i ja ponekad idemo na selo. Na selu pečemo čevape i meso. Dida me uči kako saditi krumpire i kapulu. Kad idem u školu, uvijek me pita: "Triba li ti šta?" On voli sa mnom gledati ratničke filmove. Ponekad, kad sam tužan, dida me oraspoloži i razveseli. Ja volim svoga dida. Bit će mi teško kad jednog dana ode na nebo.

Martin Mileta, 4. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska

Voditeljica: Ružica Renić

Mia Botić, 5. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Voditeljica: Natalia Burazin

(nagrađeni rad)

22.

Kada dođem na selo mome djedu i baki, najprije ih zagrlim. Onda me baka Ana pošalje u sobu gdje na krevetu pronađem slatkiše u vrećici. Tada se vratim u boravak gdje baka meni i sestri da još jednu i kaže da je to zajednička koju možemo podijeliti. Onda nam svrati striko koji baki siječe drva. Ponekad zajedno s njim sadimo povrće u vrtu. Djed Roko nas gleda s prozora. On nam više ne pomaže i ne kopa jer ga bole leđa, ali nam zato svaki put spremi najslađu marendu. On ima najbolju pancetu na svijetu! A ima i još nešto, a to je njegovo brdo koje zove Modrićevo brdo.

Klara Modrić, 2. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Ivana Vukosav

23.

Sigurnost, toplina, ljubav i sve ono lijepo u meni se budi kad pomislim na čovjeka kojeg zovem i koji jest moj jedini djed Ivan. Živi u Kninu s mojom bakom Anđelom. Još uvijek je zaljubljen u moju baku kao neki mali dječak. Rodio se na Božić pa njegov rođendan slavimo zajedno s rođenjem maloga Isusa.

Priznajem, malo mu i sličim. Svake godine odem k njemu u sunčani i lijepi Knin na odmor da se družimo. Obojica volimo životinje, planinarenje i zanimljive dokumentarce. Naučio me je da volim i čuvam prirodu, da manje gledam televizor, a više da gledam u vrt ili kroz prozor. Naučio me kako se rađaju biljke, kako se sadi krumpir i kukuruz. Naučio me da biljkama treba malo vode za doručak i malo sunca za ručak. Uz njega sam zavolio životinje jer i životinje osjećaju. On ima veliku farmu gdje uzgaja kokoši. Dvorištem šeće krava, pijetao i mnogo svinja.

Uvijek kad dođem kod njega dočekaju me veliki izazovi – rano ustajanje i odlazak na farmu u potrazi za pustolovinama. Sretan sam što imam takvog djeda, zato se radujem svakom našem susretu i druženju. Volio bih da i ja jednom budem takav djed.

Marko Kovačević, 6. r.
OŠ Pavla Belasa, Brdovec
Voditeljica: Ivanka Tomić

24.

Iznad krovova maloga sela
odzvanja cvrkut zaigranih lastavica.
U vrtu procvala visibaba bijela,
a na dvoru sretna lica.

Draga lica moga djeda i bake
s ljubavlju me gledaju.
U očima im sretne zrake,
znam, uspomene se stvaraju.

Praznici se brzo kraju bliže,
radosni dani se broje.
A otići, sve mi je teže,
moram ostaviti *stare* moje.

Iva Garac, 7. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Ana Vilić

25.

Često posjećujem svoju baku na selu. Kad dođem tamo, kao da sam došla u neki drugi svijet. Moj djed se nedavno preselio kod Isusa, a moja baka kaže da je to bila Božja volja. Jako se obraduje kad dođem. Uvijek me blagoslivlja i ne prestaje grliti. Volim ići k njoj, pogotovo u proljeće kad je priroda tako lijepa. Posebno volim zvuk zvona sa stare crkve koja zovu na svetu misu. Nedjeljna sveta misa jako je važna u našoj obitelji i za nju se moramo posebno spremati. Volim promatrati baku kako se s veseljem sprema i požuruje nas da ne zakasnimo. Poslijepodne je promatram kako starim žuljavim rukama prevrće zrnca krunice i nešto šapuće. Uvijek me uči kako je važna vjera u Isusa i da uvijek idem njegovim putem, makar mi se nekad čini da je teži. Nadam se da i hoću. Obećat ću baki i Tebi Isuse da ću uvijek hoditi tvojim putem. Navečer, kad se vraćamo, budem pomalo tužna. Odlazimo opet u neki drugi svijet.

Lara Rađa, 4. r.

OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vedrana Balić

26.

Na selu smo se moj djed i ja svaki dan družili. Igrali smo: nogomet, košarku, boćanje... S podnožja planina donosili smo kamenje i stavljali ga na suhozid. Pomagao sam djedu saditi krumpire. Skupa smo brali jabuke, kruške, trešnje i šljive. Nosili smo pršute u sušaru, pedeset pršuta smo donijeli. Kada su se osušili, prodali smo ih i puno zaradili. Djed mi je dao pola zarade i bio sam jako sretan. Nakon dva dana, kupili smo novu ljuljačku i postavili je na kraj dvorišta, između dva stabla. To mi je ljeto bilo najljepše u životu i nikad ga neću zaboraviti.

Grgo Šipić, 4. r.

OŠ Trilj, Trilj,
Voditeljica: Julijana Hrvoić

27.

Marin Pirić, 5. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Maja Bušić

Moja najdraža baba zove se Iva. Svako lito otičen s rođacima na selo kod nje. Volim bit tamo za vrime praznika.

Babini armeruni su puni starih uspomena, a kredence imaju po dvajs škancija u kojima baba drži svakakve alate. Ona baš i ne voli beštije jer kad krepaju, žaj joj je, al' ipak imamo prepelice, svinje, koze, ovce... Jednu prepelicu koja se stalno skriva u žbunju, baba zove Bleka. Svaki dan s babon kalan vodu da bi napojili živinu. Nema moja baba motorne pile, nego po tri ure u docu stoji i brtulinom kida grane i voće. Kad se vrati, malo odane pa mi ukućani napravimo kolače s orijama. Kad se kolači ispeku, baba stol prikrija tavajon, a iz vitrine izvadi porculanske pjate i čikare. Pojidemo sve šta se nađe ispid nas. Najlipše mi je s babon i rođacima sist ispid kuće na banak, a zrikavci, tice i žabe pivaju i zvekeću. Navečer bude ladno pa baba navuče na se stari kožun i zasponji se. Ona uvik s nama ostane vanka do ponoć. Gledamo Lovrine suze. Kad svi legnemo, baba zatvori škure i zakrakuna vrata da mačka ne bi ušla u kuću pa izila svu ranu. Sa sobon u krigli ponese vodu pa je stavi na kantunal kraj posteje. Ujutro kad se probudim, vidim šudare, traverše i vuštane koje je moja baba stavila sušit. Ona uvik sumpreša robu jer voli da joj sve bude uredno.

Jako je volim, nezamjenjiva je i najbolja na svitu.

Gabriela Franković, 7. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Marija Bojčić

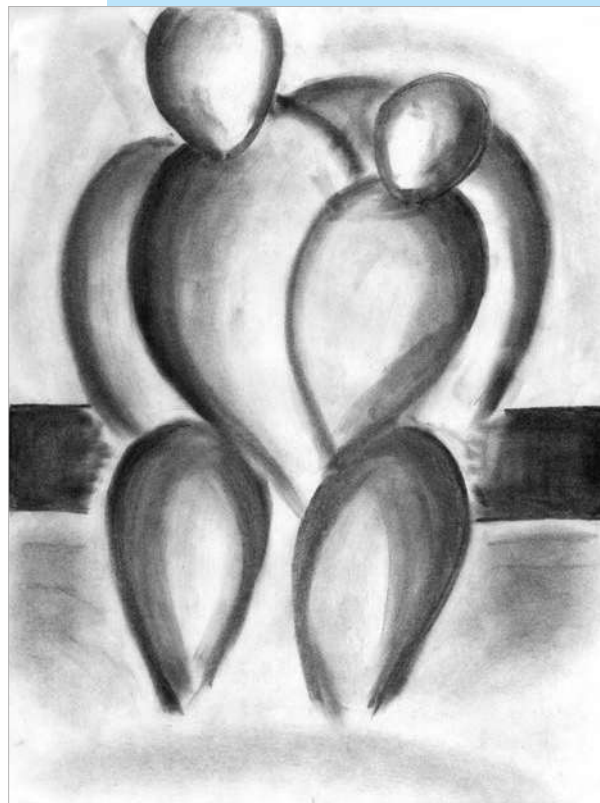
28.

Moji baka i djed žive u Klisu, lijepom mjestu pored Splita. Dani koje provodim s njima prepuni su slatkih uspomena. Baka je kraljica kuće, a djed kralj divnoga vrta u kojemu rastu razne biljke. U velikoj kući u kojoj žive puno je zanimljivih stvari, a ja ipak najviše volim široke terase i prostrano dvorište po kojemu vozim koturaljke. Mirisi koji dolaze iz bakine kuhinje najljepši su mirisi na svijetu. Nas dvije uvijek zajedno radimo kolače, a meni su najdraže čokoladne kocke koje su tako ukusne da se nigdje drugdje ne mogu naći osim u kuhinji moje bake. Mijesimo, miksamo, kuhamo, pečemo i uvijek se puno smijemo. U poslijepodnevnim satima baka i ja se spustimo do velikog vrta o kojemu se brine moj djed. Tu rastu masline, trešnje, jabuke, smokve, jagode i puno raznoga povrća. U proljeće, kada se priroda budi, u djedovu vrtu, u jednom uglu ispod maslina, procvjetaju mirisni zumbuli. Beremo ih i divimo im se, od njih nam miriše cijela kuća. Svako godišnje doba s mojom bakom i djedom lijepo je na svoj način. Zimi kada pucketa vatra, u proljeća kada se sve budi i prolista loza oko kuće, u ljeto kada ostajemo budni do kasno u noć i u jesen kada beremo jesenske plo-

Tonina Arapov, 7. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljice: Dijana Čondić-Kapetanov
i Sanja Mamić

dove. Sve, baš sve je lijepo. Svakom djetetu želim baku i djeda kao što su moji baka i djed!

Nina Kevo, 2. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split

Voditeljica: Marija Dujmović Bakota

29.

Kad dođem na selo odmah čujem pjev ptica i uđem u staru kamenu kuću. Legnem na kauč zbog muke od puta, a dok ležim za mene se sprema ukusan doručak, koji odmah pojedem. Dok s djedom idem u Dumića Dolac, ne bojim se životinja koje vrebaju iz šume, nego me nosi priča djedova i razgovor s njim. Na kraju šume, jedna kućica koju je djed sam napravio od kamenja, i puno maslina koje je on sam posadio. Ulazimo u nju i palimo malu vatru da se utoplimo.

Povratkom iz Dumića Doca, baka radi salatu, a nas dvojica u konoobi, uzimamo najukusnijeg mesa i s tavana najveće krumpire. Čistimo krumpire, stavljamo u teću, naložimo vatru, stavljamo peći. Kad je peka gotova, s *babinom* salatam, blagujemo. Nakon ručka djed bi spavao, a baka i ja bismo pričali, pričali i smijali se.

Mate Bajamić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

30.

Svake godine posebno se veselim ljetnim praznicima jer idemo djedu i baki. Kod njih radim neke stvari koje inače nemam priliku raditi, a čine me sretnim. Ja imam jednoga djeda i dvije bake. Oni žive tri sata udaljenosti jedni od drugih pa ne mogu sve vidjeti u isto vrijeme. Moja baka Ana živi u Bosni. Ona već ljeti priprema drva za zimu. Onda tata i ja cijepamo i slažemo drva. To posebno volim raditi. Za to vrijeme moja baka priprema ručak. Ona svaki ručak pravi na starinski način, kako kaže moja mama. Ja znam samo da bude baš ukusno što god ona napravi. Kod bake Ane mi je lijepo. Kad mama, brat i ja nabereimo jabuka, malina i drugoga voća, baka od njih pravi džemove. Baka Ana nema domaćih životinja.

Moja baka Draga i djed Zdenko žive u Hercegovini. Kada dođemo kod njih, mi jedemo samo domaće voće i povrće. Oni imaju vrt pored kuće u kojemu sade rajčice, krastavce, paprike, luk i drugo povrće. Imaju i nekoliko voćki. Na njima još uvijek nema puno plodova jer ih nisu davno posadili. Djed i baka svaki se dan moraju brinuti za taj vrt. Po njihovim rukama vidim da to i nije baš lagano, ali oni uživaju u tome. Kad god idemo kući u Njemačku, svi oni žele da ponesemo što više toga što su oni napravili ili posadili. Uvijek bude pun automobil. Tata se uvijek ljuti jer ne može nazad ništa vidjeti, ali kasnije, kad sve to jedemo daleko od njih i sjećamo se što smo sve tamo radili i vidjeli, bude nam lijepo.

Filip Jurić, 5. r.

Hrvatska nastava Hessen, Bad Soden, Njemačka
Voditeljica: Smiljana Veselić-Vučina

Njihove priče
učile me svemu

1.

Moj dida ima velike smeđe brkove što strše na sve strane. Na njegovu licu ima puno bora i on nosi naočale. Oči su mu plave kao more i nebo zajedno. On mi često priča priče iz svoje mladosti. Priča mi kako je imao lijepog konja vranca s dugim repom i kako ga je jahao i jahao po poljima. Onda mi počne pričati kako se kupao u studenom potoku i lovio ribe. Kad odemo u njegov rodni kraj, pokazuje mi kuću u kojoj se rodio i školu u koju je išao (koliko znam, nije bio baš dobar učenik). Moj dida u svakom zlu zna naći nešto dobro. Ne bih ga mijenjala za sve zlato ovoga svijeta!

Matea Mušan, 5. r.

OŠ Gradac, Gradac
Voditeljica: Ružica Renić

2.

*Moj je dida mornar bija cilega života.
Zanimljive mi priče priča, koja divota!
Afriku je proša cilu, Novi Zeland,
hladni Grenland, Aziju i Europu,
više je na moru bija nego li na kopnu.
Hrabro se dida borija
s jakim olujama, uraganima,
tajfunima i monsunima
na dalekim morima.
Bija je baš ka' pravi morski lav,
puno toga je proživija,
a sad je doma, čuva mene
i dili uspomene!*

Josipa Bakota, 4. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Branka Mlinar
(nagrađeni rad)

3.

Pričala mi moja baka,
kad je bila kao ja mlada,
kako je ona čuvala stada,
brala cvijeće, pisala pjesmice
i plela svojoj sestri pletenice.

Pričala je ona meni,
da je njena mladost brzo prošla,
i da joj se život nakupio tuge i bola,
i da je sve uspjela uz pomoć dragog Boga.

Iva Maja Kotromanović, 5. r.

OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Bosiljka Mandac

4.

Pričala mi je baka
kako je važno boriti se za ono što želimo
i paziti na ono što velimo.

Posebna je ona žena,
draga i čuvena,
kad priča o našem didi,
uvijek nam se to sviđa.

Zna šiti, vesti i plesti
i nikad ne stigne sjesti.

Moliti nas je učila,
uvijek se oko nas mučila.
Bogu nas puno puta preporučila
i puno nas toga poučila.

Lijepo mi je da je tu
kada trebam zakrpati odjeću,
pridonijela je puno
ovom mom prvom desetljeću.

Marija Tereza Matijević, 5. r.

OŠ Žnjan-Pazdigrad, Split
Voditeljica: Belinda Buzov

Ana Bošnjak, 8. r.

OŠ Kamen-Šine, Split
Voditelj: Darko Pejković

5.

Jako sam povezana sa svojom bakom An-kicom. Volim provoditi vrijeme s njom. Uvijek mi priča razne zgone iz svoga djetinjstva. Njene priče toliko su uvjerljive da svaki put imam osjećaj kao da sam bila tamo. Živjela je u velikoj obitelji. Najviše se igrala s bratom Josipom. I danas su jako povezani. Njezin otac, moj pradjed, bio je učen čovjek, što je bila rijetkost za ono doba. Svi su znali za njega jer je svima pomagao oko spisa ili nekih dokumenata. Moja baka bila je ponosna na njega. I ona je kasnije obavljala važan posao. Učila je nove mlade naraštaje da postanu dobri ljudi. Puna je priča o tom dijelu svoga života.

Meni su ipak najdraže one priče koje govore o članovima naše obitelji. Zahvaljujući njoj stvaram sliku o nekadašnjem životu, ali i o svojim korijenima. To mi puno znači. Prije nekoliko dana bila sam s bakom na selu. S nama je bio i njezin brat Josip. Obišli smo sve livade njihova djetinjstva, sva polja na kojima su odrastali. Kad se baka vratila kući, oči su joj i dalje svijetlile posebnim sjajem. Kao na onim fotografijama kad je bila mlada.

Dorotea Balić, 7. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Divna Šušić

Frane Ćosić, 3. r.

OŠ Marjan, Split

Voditeljica: Anđelka Vugdelija

6.

Pričao mi je moj djed,
kako je lijep bio svijet
dok je on bio mali
i skakao po travi.

Pričao je priče mnoge
o psu bez jedne noge,
kojeg je Republika nazvao
i zato batine dobio.

Kako je čavle u drvo zabijao
i daleke zemlje snivao.
Kako je vragolast bio
i sve odjednom htio.

Kako je volio voziti brod po rijeci
i namještati drugoj djeci.
Volio je s mosta skakati,
ali nije htio plakati.

Kad je nova godina došla,
baka je kraj njega prošla,
on se u nju zaljubio
i nogu joj podmetnuo.

Baka je na pod pala,
ali voljeti ga nikad nije stala.
Nikad se nije požalila
nego je u sretnom suživotu uživala.

Luce Velić, 6. r.

Oš Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Marija Dujmović Bakota

7.

Moj djed zove se Tomislav, ali svi ga zovu Tomo. Jako je dobar prema meni i uvijek me usređuje sitnicama. Često mi kupi *tic-tac* koji skriva u svom velikom džepu smeđe jakne da tata ne primijeti. Prije nekoliko tjedana završio je u bolnici. Jako sam se uplašio za njega i tek tada shvatio koliko mi zapravo znači. Iako se brzo vratio iz bolnice, shvaćam da mu se, na žalost, bliži kraj. Od te spoznaje dolaze mi suze na oči. Sada mi je žao što nisam strpljivije slušao njegove priče iz rata. On bi pričao, a ja bih pola toga zaboravio. Ovo sam dobro zapamtio: "Otišao sam do crkve. Vidio sam tenkove na brdu koji su čekali znak za napad. A onda sam čekao da napadnu...". I tu bi stao. Nije imao snage da nastavi dalje. Sada nekako sve bolje razumijem i više cijenim vrijeme koje provodim s njim jer znam da ga je ostalo još vrlo malo.

Ivano Mrđen, 6. r.

Oš Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

8.

Od kada sam se rodio, moj dida Ferdo bi me uvijek rado pričuvao. Čim sam prohodao, vodio me na igralište i u šetnje. U tim smo šetnjama ponekad naišli na drinjine koje mog didu podsjećaju na njegovo djetinjstvo u Hercegovini. Kasnije, kad sam malo porastao, to je bio povod da mi dida priča o svom životu prije dolaska u Njemačku. Tako mi je pričao kako je svoju prvu čokoladu dobio sa šesnaest godina. To je bilo u Slavonском Brodu. Trener ga je nagradio čokoladom za brzo trčanje. Dida je bio jako sretan. Čokoladu nije htio odmah pojesti, nego ju je stavio u džep. Htio ju je prvo pokazati svojim prijateljima. Budući da je bio jako topao dan, čokolada mu se rastopila u džepu. Ovu priču nikada neću zaboraviti.

Moj dida me je naučio voziti bicikl i igrati nogomet. Često i rado smo išli na nogomet-

ni teren gdje mi je pokazao mnogo nogometnih trikova. Danas me vozi na treninge i utakmice te mi je podrška u bavljenju sportom. Isto tako volim s njim gledati nogometne utakmice na televizoru. Rado se sjećam kako smo ljetos zajedno navijali za naše Vatrene. I dan danas dida dolazi kod nas i napravi ručak dok sam ja u školi. Ručak priprema zajedno s bakom.

S didom mogu pričati o različitim temama: sportu, vjeri, školi te o stvarima koje me muče. Dida je moj savjetnik i moj uzor. Od svog rođenja sam s didom jako povezan i zato mogu od srca reći: moj dida i ja – prijatelja dva.

Benedikt Petrović, 8. r.

Hrvatska nastava Hessen, Bad Soden, Njemačka
Voditeljica: Smiljana Veselić-Vučina

9.

Moj djed kaže da su današnja djeca previše zaokupljena tehnologijom. Zato su, kad dođemo k njemu, zabranjeni mobiteli. Svaki put za nas ima posebnu priču o svom mladom životu. Svoje je mladenačke dane provodio čuvajući razigrane ovčice na livadama, baš kao i njegova majka, moja prabaka. Takav život današnjoj djeci nije niti malo zanimljiv. Njih zanimaju poznate marke mobitela, automobila, odjeće, poznati pjevači, glumci, manekeni, napredak u tehnologiji i

moderne stvari. Slušajući djedove priče, shvatila sam kako je on imao lijep i radostan život. Iako nam svaki put ispriča istu priču, djed uvijek ima drugačije raspoloženje tako da je to još zabavnije. Moj djed zaslužuje da ustanemo svaki put kad izgovaramo njegovo ime i stavimo ruku na srce iz poštovanja prema njemu jer je cijeloj našoj obitelji omogućio sretan život. Zahvaljujem Bogu što imam takvog djeda!

Andela Siničić, 7. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Branka Mlinar

10.

Ispričat ću vam priču koju je meni ispričala moja baka Ema. To je priča o njenoj baki, mojoj prabaki. Moja prabaka rođena je u Omišu, u bogatoj ribarskoj obitelji. Zaljubila se u mojega pradjeda i udala se za njega iako njena obitelj nije bila oduševljena. On je bio iz siromašne obitelji iz malog mjesta Podašpilje pored Omiša. Bila je to velika ljubav. Imali su čak osmero djece. Nakon vjenčanja otišli su živjeti u Podašpilje, u malu, kamenu kuću. Kad je prvo dijete trebalo krenuti u školu, moja prabaka je rekla: "Sada idemo u Omiš. Djeca trebaju ići u školu, ona je najvažnija." Djed nije bio oduševljen, ali ju je poslušao. Prošle su godine i najstarije dijete trebalo je krenuti u srednju školu. Prabaka je tada rekla: "Ide-

mo u Split!" Djed se ponovo bunio, ali je na kraju ipak pristao. Moja baka Ema imala je godinu dana kad je došla živjeti u Split. Kad su djeca trebala ići na fakultet, prabaka je poželjela preseliti se u Zagreb. Djed je tada rekao: "Dosta!" On bez mora nije mogao živjeti.

Da se moju prabaku slušalo i pitalo, na kraju bi vjerojatno živjeli u New York-u. Moja prabaka koja nije znala ni čitati ni pisati, shvaćala je koliko su škola i obrazovanje važni. Moja mama i baka uče me da ulažem u svoje znanje i trudim se biti što bolja osoba.

Lara Šutić, 6. r.

OŠ Gradac, Gradac
Voditeljica: Tereza Vučinić

11.

Ovo je priča o momu djedu.

On živi u Imotskom. Izgleda kao visoki jablan što raste uz bistru Vrljiku. Njegove riječi teku poput rijeke i, baš poput nje, poniru u dubinu srca. Plemenit je i dobrodušan. Imao je težak život i mislim da zbog toga ima razumijevanja za svakoga čovjeka. Za njega kažu da je rođen ispred svoga vremena, da je neshvaćen. Voli slikati i pisati pjesme. Ljubitelj je klasične glazbe i starih filmova.

Uživam u razgovoru s njim. Često mi priča o svomu djetinjstvu, o danima kad je sve bilo lijepo, a istovremeno i teško. O danima kad su on, brat i sestra jeli iz iste zdjele. O dugim razgovorima pored komina u zadimljenoj *kužini*. Pričao mi je kako su ljudi bili bliski. Imali su vremena za razgovor i prijateljstvo. Poštivali su se i pomagali. Pričao mi je kako su on i brat dijelili jedne cipele i jednu jaknu. Spavali su u istom krevetu ispod zajedničkog pokrivača. Molili su se Bogu i zahvaljivali mu na svakom danu i daru. Njegove priče su zanimljive. Jednom su on i brat nosili ručak koscima u polje i sreli su čuvara polja koji ih je potjerao mi-

sleći da krađu trešnje. Bježeći pred poljarem polovica ručka se prosula. Kad su donijeli ručak, dobili su šibe jer im nitko nije povjerovao, misleći da su oni pojeli drugu polovicu. Tako su ostali gladni i išibani.

On zna uz svaki događaj spremno izgovoriti neku šalu i nasmejati nas. Ne shvaća zašto su ljudi danas drugačiji. Sebični i zatvoreni. Ništa ne dijele i ničemu se ne vesele. Uživa gledati svoje voćke i vinograde. Voli hodati uz rijeku i gledati ljude dok igraju balote. Najsretniji je kad ljudima nešto poklanja i kad im pomaže. Uvijek se raduje našem dolasku.

Jako volim svoga djeda. Veselim se razgovoru s njim. Ponekad u njegovim očima vidim da je odlutao. Tada pomislim da je to šetnja uspomena kroz koje mora proći sam. Zašutim i pustim ga sjećanjima. Možda u tim trenucima oživljuje daleke, večernje razgovore uz vatru na kominu, dok mu brat povlači i njegov kraj pokrivača na sebe.

Ivan Brekalo, 8. r.

OŠ Josipa Jovića, Aržano
Voditeljica: Zdenka Ljubičić

12.

Učila me moja baka
da ću lijepom riječju
otvoriti sva vrata.

U obitelji da se život slavi:
protiv kulture smrti
to je odgovor pravi.

Kako voljeti ljude, ona me poučava,
vrata u život radosno otključava.
Ona je radost djetinjstva moga,
njezine riječi vode do Boga.

Ono što život ljudima nosi,
vidim u njenoj prosijedoj kosi.
Vrijeme joj ništa učinilo nije,
vjeru u mene nikad ne krije.

Uz topli pogled mudre bake,
sve moje brige postaju lake.
Neka me njezin blagoslov prati,
svu svoju ljubav želim joj dati.

Iva Čagalj, 6. r.

OŠ Stobreč, Stobreč
Voditeljica: Edita Klarić

Petra Mičijević, 1. r.

OŠ Žnjan-Pazdigrad, Split
Voditeljica: Katica Urlić

13.

Moja je baka imala težak život. Rođena je i odrasla u vremenu kad je svakodnevni ručak bio znak blagostanja. Od ranog djetinjstva morala je raditi. Ustajala je u ranu zoru i vodila ovce na ispašu. Bilo je važnije čuvati ovce, nego ići u školu. Nama se danas čini da bismo bili najsretniji kad ne bismo morali ići u školu. Mojoj baki su zabranjivali ići u školu, a ona je voljela učiti. Od njih četvero djece, svakog je dana samo jedno dijete moglo ići u školu. Bila je najsretnija kad bi došao red na nju. Baka je uvijek nosila pločicu za pisanje i čitanku sa sobom.

U jednoj školskoj godini ona je prošla dva razreda jer je naučila svoje gradivo i gradivo starije sestre. Ni kasnije je život nije mazio. Kad je s djedom iz sela došla u grad, nisu ništa imali. Morala je teško raditi i brinuti se za djecu, ali nije posustajala. Malo po malo, ona i djed stvarali su sebi i svojoj djeci uvjete za život. Baka je bila sretna kad su njena djeca odlično učila i završila fakultete.

Na nesreću, moja je baka ostala bez svoje kćeri. Morala se brinuti za svoje unuke umjesto roditelja jer ih nije više bilo. Poginuli su u prometnoj nesreći. U starijoj dobi ona je ponovno prolazila kroz probleme roditeljstva.

Ivana Buljubašić, 3. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Katija Lucić

Nikad se nije žalila. Nije izgubila osmijeh na licu i dobrotu. Meni i mojim sestrama, uza sve to, ona je ostala baka. Došla bi po nas u vrtić kad je trebalo. Kod nje bi nas čekalo naše najdraže jelo i nekakav slatkiš. Nikad nije zaboravila naš rođendan. I jučer je baka došla čestitati meni i sestri rođendan i razveseliti nas poklonom iako ima osamdeset godina.

Ruke moje bake tople su i nježne, a najtoplije je njeno srce, iako ima više žuljeva nego njene ruke.

Anamarija Mlikotić, 3. r.

Druga gimnazija, Split

Voditeljica: s. Dolores Brkić

14.

Pričala mi moja baka
 da su jedino opanke nosili.
 Po snijegu i kiši gazili su bosu,
 teške su košare nosili,
 a nekad i kruha prosili.
 Umarali su svoje ruke,
 skrivali su svoje teške muke.
 Voće su brali,
 koze i ovce na pašu su vodili,
 s njima bi na livadu hodili.
 Pričala mi je moja baka
 da nije isto kao sad.
 Po travi bi trčali,
 loptu bi bacali,
 po ledinama bi skakali.
 Krumpire bi gulili,
 dok pjesme bi pjevali.
 Sreću bi sa svima dijelili,
 blago su neprocjenjivo imali.
 Danas baka napravi mali uzdah
 i samo izgovori:
 "To su bila vremena."

Iva Kovačević, 7. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska
 Voditeljica: Ivana Miloš

15.

Moj djed zove se Tihomir Medak. On je cijeli svoj život živio u Kominu, gdje je i rođen. Djetinjstvo mog djeda bilo je drugačije od mog. Bilo je lijepo za njegovo vrijeme. Osim škole, nije imao mnogo drugih obveza. Bio je dobar učenik. Iako su manje znali, jer nisu imali računala da bi detaljnije saznali ono što ih zanima, imali su drugo bogatstvo. Više su se zajedno igrali na svježem zraku. Najčešće se s prijateljima igrao *kopilića* i nogometa, a za kišne dane bi se igrali drvenim konjićima. Ljeti je čuvao krave, svaki dan vodio koze na ispašu i pomagao roditeljima u vrtu i povrtnjaku. Bio je poslušan, vrijedan i marljiv, iako se više volio igrati nego raditi. Za djetinjstvo ga veže druženje s prijateljima i sjećanje kada je prvi put samostalno preplivao Neretvu. Rado se sjeća kada je na kravi preplivao jezero. Sjeća se zvukova parne lokomotive, brodske sirene i crkvenog zvona. Prizori koji su mu ostali u sjećanju su: ribari koji se vraćaju s ribolova, odrasli koji igraju na karte, žene koje šivaju te kako uče mog djeda. Često je mirisao kruh iz krušne peći. Osjećalo se zajedništvo, dijeljenje i sloga. Pričao mi je moj djed.

Jelena Medak, 3. r.

OŠ "Ivo Dugandžić-Mišić", Komin
 Voditelji: Slavica Medak i Toni Trutin

16.

Moja baka mi je pričala o svome djetinjstvu i tadašnjem životu u Dalmatinskoj zagori. Živjela je u maloj kući i pomagala roditeljima, najviše čuvajući ovce i koze. Pješačila je do škole i od škole ukupno osam kilometara. Kada bi zimi napao gusti snijeg, nameti bi bili viši od učenika, a put bi bio zatrpan snijegom, pa nisu znali kuda trebaju ići do kuće. Onda bi, uglavnom, nečiji otac svojim velikim stopalima označio put do kuće.

Školske torbe bile su im vunene zobnice. Nosile su se preko jednog ramena, a rijetkim učenicima su bile ukrašene bijelim pomponima. Na tom putu su susretali zmije, vukove, lisice, ovce i koze. Nije ih bilo strah i nisu bili iznenađeni jer su bili naviknuti na te životinje i takve životne uvjete.

Moja baka kaže da je njeno djetinjstvo prošlo vrlo brzo. Iako joj nije često bilo lako, kaže kako joj je to bilo najbezbrži-nije doba.

Emili Staničić, 4. r.

OŠ Bariše Granića Meštra, Baška Voda
Voditeljica: Zdravka Mihaljević

17.

*Odrasla san s didon
koji se zove Petar,
on se nasmiješi kad me vidi
na kilometar.*

*Priča mi je bija svakakve priče,
kako je svon snagon
čupa repu,
a ona se ne miče.*

*I da je k'o mali
nemirne ovce čuva
dok je svako jutro u školu
raspale opanke obuva.*

*Škola mu je bila daleko od sela
al' kilometrima je uza cestu iša
pa bi u školu doša
uznojna čela.*

*Danas je to čelo naborano i sido,
dok mi savjete dili
ja ga
gledan blido.*

*Ja svoga dida volin
svin srcen svojin,
te njegove savjete
znat ću dok postojin!*

Laura Vekić, 5. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska
Voditeljica: Dragica Ivanda

18.

Moj djed zove se Ivan. Svoje djetinjstvo proveo je u Kominu gdje i sada živi. Djetinjstvo mu je bilo jako teško. Kao dječak ostao je bez tate. Morao je puno raditi i pomagati mami na polju jer su bili siromašni. Zato nije imao puno vremena za igru ni za učenje. Nakon škole odmah bi morao ići na polje gdje bi često ostao do mraka. Rado se sjeća svojih školskih dana koji ga podsjećaju na igre s prijateljima. Igrali su nogomet, na franje, ljeti bi se kupali u rijeci i zabavljali. Iako mu je djetinjstvo bilo teško, ipak te dane pamti po sretnim događajima. Jedan od njih se zbio za vrijeme školskih praznika dok je s drugom djecom čuvao krave na paši. Jedan dječak popeo se na kravu kako bi je jahao. Krava se prepla-

šila i počela trčati. On je pao ravno u jarak. Svi su mu se smijali. Takvi sretni događaji vežu ga za djetinjstvo. Iako je to bilo jako davno, još uvijek osjeća miris suhoga sijena koje je često žeo za životinje. Sjeća se on i prekrasne, netaknute prirode u kojoj su se igrali i jako mu je žao što mi danas ne možemo uživati u njoj. Djetinjstvo mog djeda bilo je teško. On zbog toga ne žali. Kaže da je tako naučio cijeniti rad. Dok gleda nas kako se igramo, često se sjeti svog djetinjstva. Jako je radostan jer mi imamo sretno djetinjstvo.

Lucija Čopo, 3. r.

OŠ "Ivo Dugandžić-Mišić", Komin
Voditelji: Slavica Medak i Toni Trutin

Antonio Rogošić, 2. r.

OŠ Meje, Split
Voditeljice: Dijana Čondić-
Kapetanov i Sanja Mamić

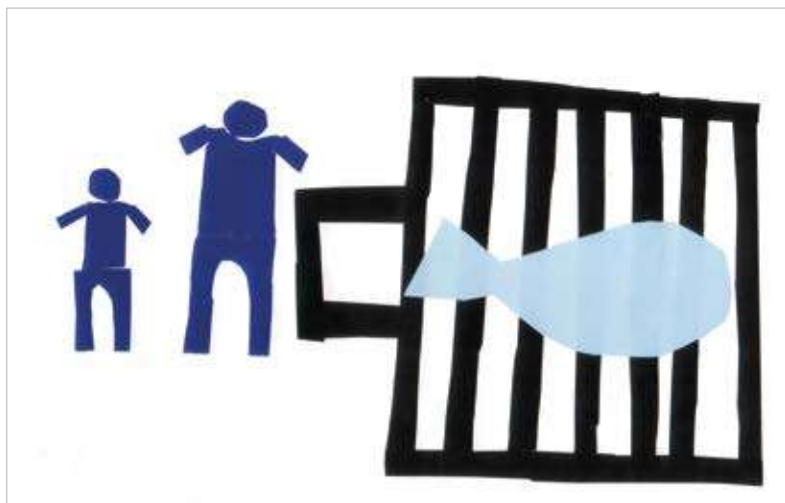
19.

Pričao mi je moj djed Josip. Pričao mi je kako je imao teško djetinjstvo. Njegova majka bila je učiteljica, a tata profesor matematike. Radili su u školi. Djed i njegov brat morali su svako jutro donijeti vodu iz bunara, nahraniti guske i kokoši i nacijepati drva. Kad bi se vratili iz škole, malo bi počistili po kući i obrađivali vrt. Živjeli su jako skromno jer su učiteljske plaće bile male. Meso se nije jelo svaki dan, a šećer i čokolada bili su veliki luksuz. Odjeću i obuću nikad nije kupovao, nego bi je nasljeđivao od starijeg brata, a bila bi puna zakrpa. Bez obzira na teške uvjete, smatrao je da je imao lijepo djetinjstvo. Znao je govoriti da

mu je najveća trauma bila njegova profesoricica glasovira koja ga je često tukla ravnalom po prstima kad bi pogriješio. Uvijek je govorio da su to bila lijepa vremena, kad se imalo malo, a živjelo dobro. Tada su djeca bila odgojenija, poštivali su svakog odraslog, a osobito učitelje, fratra i liječnika. No, nažalost, moj djed je umro jako mlad i nije mi stigao više pričati o svom djetinjstvu. Bio je jako šutljiv i povučen čovjek tako da ni moja majka ne zna puno o njegovu djetinjstvu.

Mia Oršulić, 7. r.

OŠ "Ivo Dugandžić-Mišić", Komin
Voditelji: Barbara Šuman i Toni Trutin

Lovre Vuletić, 6. r.

OŠ Meje, Split
Voditeljice: Sanja Mamić i
Dijana Čondić-Kapetanov

20.

Kad san bija mali, dide mi je moj kaziva štorije o njegovon ditinjstvu. A znan da su mi te slike lipe bile i da san ji zadržā u svon malon srcu, evo, i do danas. I sićan se da je u poju radija, a sidija je na banku i batatu je vadija pa bi je stavja u sić, a kad bi učinija cili posal ća ga je jema učinit, mene je zva nek mu dođen po sić i odnesen ga babi. Ja bi tako i učinija, vazeja bi sić i odnija ga u kuću. I sićan se da bi kumpire baba moja i ja čistili i verdu ru gratali da bi juvu mogla skuvat. I kad bi meškinjast bija, kazala bi mi da ne ronjen. A moja baba je žena kojoj ništa ni teško i sebe će žrtvovat neka koko ima bojega od nje. I ništa jon ni puno tribalo, jer sve je jemala, a to su joj bili muž, dica i tepla kuća. I sićan se kad bi skupa obidvavali, dide bi stavija salatu nek se ononondi i kaza bi: "Namistite se, molit ćemo Boga!" I zafalili bi se svi mi Bogu i pošli bi jist, a spiza se ne bi bacala, jer ća bi dobija, to bi i jia. I svima bi bilo dobro i niko se ni žalija. I sićan se ća bi me baba uvik upitala: "Antone, sinko, uzmi još, ima dosta. Oćeš li vazest jedan bonbon? A ima ti i kolači. Vazmi jabuku u kredenci!" A dide bi joj uvik govoriya da ća me se uvatila, ali bilo mi je sve to drago jer kad bi za obidon nji dvoje govorili, uvik bi bila neka

komendija. I valja spomenit kako mi je dide kaziva da triba bit ponizan i zafalan i da poštijen mater i oca. U nji san se uvik osića više doma nego u svojon kući, tamo mi je bilo puno lipo, volija san poč i ćutit jubav. I štorije ća su mi ji kazivali: "A moj Antone, kad san ja bija tvoji godin... a kad san ti ja radija u Jadrantransa... a kad san ti ja vozija u Prometa...". Sitin se i ća mi je baba kazivala kako je radila u dućanu robe i kako je dide vidija poskoka. I pantin lipo ditinjstvo moje, ća ga zaboravit ne mogu i ti štorija ća su mi ji kazivali i ludosti sviju mogući i gušti. I sitin se i starega obićaja, a tako je i danas, kad bi u kuću uša, spokoj i srića obavili bi mi dušu jer nji dvoje side na otomanu i držu svak svoju krunicu zamotanu oko ruke i mole.

Nikoja moderna škatula ne radi, niko ne više. I sad kad ji gledan, kako side jedan do drugega i smiju se, dide joj kazije "Jubavi", a skoro će jin pedeset godin braka, suza mi poteće niz facu o sriće i o njiove jubavi.

Anton Jujnović, 2. r.

Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju, Split
Voditeljica: Nada Barać
(nagrađeni rad)

21.

Kad moja baka priča...
ja sam Crvenkapica koja odlazi u šumu i susreće vuka.
Ponekad sam i princeza koja upoznaje princa.
Ja sam i Pepeljuga koja je izgubila svoju cipelicu u ponoć
i djevojka na visokom tornju s dugom zlatnom kosom.

Kad moja baka priča...
likovi ožive svaku noć.

Ja trčim s njima i za njima, postajem oni.
Smijem se s njima, veselim se i plačem s njima.

Kad moja baka priča...
zatvaram oči,

bakine ruke me grle, maze i nježno pokrivaju.

Kad moja baka priča...
lagano tonem u san,

a baka mi poljubi obraze i tiho se šulja iz sobe.

Emilia Brnić, 5. r.

Hrvatska nastava u inozemstvu, Offenbach, Njemačka
Voditeljica: Aleksandra Đurić

22.

Učio me dida: "Di god da ideš dite, siti se odakle si poteka. Siti se one neumorne rijeke što teče kroz polje i krš. Siti se one planine što ko' najveći borac stoji ponosna i krasí tvoj pogled. Siti se, dite, predivnoga jezera što ni najlipše more ne može zaminit. Siti se mirisa proljeća, onog cvrčka što neumorno liti piva, najvećih bura zimi i šuškanja lišća jeseni. A najviše, dite, zapamti krv od koje si poteka, gen svojih potomaka. I neka ta krv u tebi vri k'o izvor vode, izvor života." Svaki pogled na rijeku, planinu, jezero, miris proljeća i hladne zimske dane, done se mi dašak moga najboljeg prijatelja i uspomene na njega, na krv koja u meni vri.

Ana Turudić, 6. r.

OŠ Milana Begovića, Vrlika
Voditeljica: Sandra Milanović

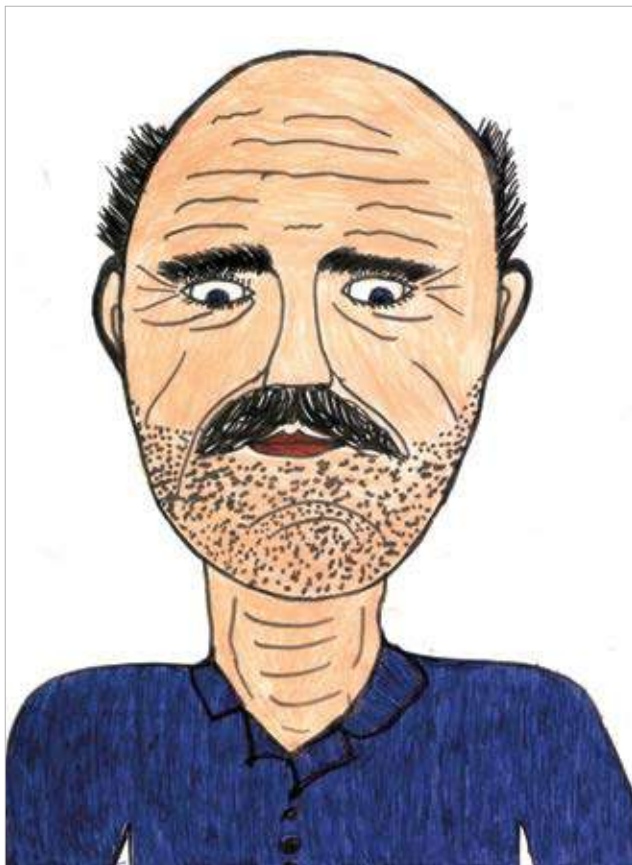
Kaja Jankov, 5. r.
 OŠ Petra Kružića, Klis
 Voditeljica: Ivana Hrgović

23.

U mom ranom djetinjstvu često sam bila sa svojom bakom i djedom. Baka Anđa, po kojoj sam dobila ime, još je živa. Moj je djed Duje umro, i to na Božić kad sam imala šest godina. To mi je bio najgori dan u životu. Sjećam se kako je često dolazio kod nas. Sjeo bi na čelo stola, skinuo jaknu i sjeo me na svoja koljena. U džepu njegove košulje uvijek su se nalazili bomboni koje bih vadila iz džepa i jedan po jedan jela. Volio je *rerati*, a ja bih se smijala. Pričao je o *feštama* na selu, kako bi se plesalo, pjevalo, pekli kolači i divljač. Na takvim *feštama* je i naučio *reru*. Znao mi je pričati kako je u školu nosio krpenu torbu s dvije bilježnice i kruhom. Dok sam sjedila na njegovim koljenima, osjećala sam sigurnost i potporu. Mama često kaže da izgledam poput njega te da imam isti naglasak kao on. Volim svoga djeda onako kao što sam ga prije voljela. Nebo možda jest daleko, ali on će zauvijek biti u mojim mislima i srcu.

Anđela Bilić, 6. r.
 OŠ prof. Filipa Lukasa, Kaštel Stari
 Voditeljica: Anita Parčina

Mihovil Čačija, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han
Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić
i Đorđe Šego

24.

Moj je djed oduvijek bio vrijedan i volio je lokomotive jer je otac moga djeda bio strojovođa i oni su puno putovali. On je toliko volio lokomotive da ih je znao izraditi. Najdraža mu je bila lokomotiva sa zelenim dimnjakom. Njegove su lokomotive bile pravi mali minijturni preslici velikih lokomotiva sa svim detaljima i dijelovima. Ja sam ih jako volio. Djed je neprestano selio iz grada u grad, a često i iz države u državu. Nije mu bilo lako jer je često mijenjao škole i prijatelje. Jednom je cijela obitelj oputovala vlakom u Trebinje gdje je moj pradjed bio uhićen za vrijeme Drugoga svjetskoga rata. To je bilo jako teško vrijeme za sve njih, moga djeda, njegova brata i moju prabaku. Bilo je jako hladno, nisu imali ugljena za grijanje pa je moj djed proveo dugo vremena na pruzi tražeći ugljen koji je ispao iz vlakova kako bi se ugrijali. Moj djed to vrijeme pamti kao vrijeme velike oskudice i gladi. On se ubrzo zaposlio u rudniku, četiristo metara ispod razine mora. Tamo mu je bilo jako teško raditi, uvijek je bilo mračno,

25.

prašnjavo i opasno, ali moj djed se nije žalio. Nekoliko godina nakon toga oženio se i dobio djecu. Moj tata je najmlađi među njima. Kada je započeo Domovinski rat, djed i cijela obitelj morali su se preseliti u Dubrovnik zbog opasnosti da ih ne bi zatočili ili da im se ne bi dogodilo još što gore. Tada je moj djed promijenio posao i započeo s čišćenjem ulica. Od njega sam naučio da je svaki posao častan ako ga obavljaš časno i pošteno. Znao je on raditi i u polju. Imao je žuljave ruke na koje je bio jako ponosan. Znao bi reći da mu nitko nije ništa dao, već je sve svojim rukama postigao. Moj djed je sada u mirovini, kako on kaže, časno zasluženoj. On je jako star, ali i dalje radi, ali ne tako puno kao prije. Sada održava svoj mali vrt ispred svoga stana u kojemu uživa.

Marin Primorac, 5. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljice: Natalia Burazin
i Mirela Carev Žnidarec

Moj djed se u životu postavio kao stijena, koju ništa ne može srušiti. Kada je bio malen, otac mu je poginuo. On o njegovoj smrti ne zna ništa. Ne zna kako je umro, niti gdje mu je tijelo, ali sve je to podnio moj djed. Umrla mu je i sestra, ali on nije dao da ga to sruši. Takov život mojeg je djeda učinio snažnijim, jer unatoč svim tim križevima, on je uvijek tu za mene. Kada sam bila mala, utrkiavao bi se sa mnom iako je imao slaba koljena, nosio me na *krkeč* unatoč njegovoj slaboj kralježnici. Tijekom vremena je obolio. Sve je slabiji, ali je nastavio živjeti punim plućima. Nastavio me voditi na treninge i brinuti se za mene. Moja baka također ima svoje križeve. Mora se brinuti za moga djeda, ali i za mene, moga brata i sestru. Ona nam kuha ručak i brine se za sve što nam treba dok nam roditelji nisu kući. U njoj uvijek mogu naći pomoć i utjehu. Nekad me ona razumije više nego moji roditelji.

Moja baka i djed veliki su dio mog života i uvijek će biti. Oni ne nose samo svoje križeve, oni nose križeve cijele moje obitelji. Na tome sam im jako zahvalna i zato su oni moj ponos.

Dorotea Paladin, 7. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

26.

Moj djed Ljubo ima osamdeset i šest godina. To se čini mnogo, ali djed ima energije kao mladić. Gotovo svaki dan odlazi u maslinike, cijepa drva, radi u vrtu, pomaže baki, slika. Njegovo lice je izabrano godinama, brigama, ali djed je pun vedrine i uvijek spreman na šalu. Imao je težak život. Moj pradjed, njegov otac, umro je kad mu je bilo pet godina. Prabaka je ostala sama sa sedmero djece. Djed je morao pomagati u polju i u kući, brinuti o sestrama i mlađem bratu. Njegovo djetinjstvo nije bilo lagano, puno je radio, često bio gladan. Iako je htio biti svećenik, morao je odustati od toga jer je kao najstariji sin preuzeo brigu o obitelji. Bio je pomorac, a to je, kažu, kruh sa sedam kora. Plovio je da prehrani svoju obitelj, ali je zadržao vedar duh i vjeru u Boga. Djed i baka imali su petero djece. Djed i danas redovito ide na misu i svojim ponašanjem mi je uzor. Njegove bore mi govore koliko je jak i dobar, požrtvovan, pun ljubavi i vjere. Nadam se da će jednom moji unuci čitati istu priču s mogeg lica.

Lovre Ercegović, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

27.

Pričao mi je djed o nekim davnim vremenima. Pričao mi je o svome teškomu djetinjstvu. Svakoga je dana čuvao ovce i koze. Pomagao je starijima koliko god je mogao. U školu je išao pješke šest kilometara, a ponekad je išao i bos. Nosio je i poderanu odjeću. Djeca nisu imala mnogo igračaka kao danas. Radili su ih sami od drveta. Ponekad nije bilo dovoljno hrane, pa bi gladan išao u krevet spavati. Jako volim svoga djeda. Uvijek me uči da cijenim ono što imam, a najviše svoju obitelj.

Marko Gelo, 4. r.

OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić
Voditeljica: Marijana Jasna Marasović

Gabriela Baković, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han

Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić i Đorđe Šego

28.

Pričala je meni moja baka
kako je bila zelena dolina svaka,
kako su letjele ptice
niz seoske ulice.

Pričala je ona meni
sve dok sunce u san ne utone.
Toplo mlijeko bi mi dala
i samo bi nastavljala
pričati o svom životu
i dočaravati mi svu ljepotu.

Milana Pear, 6. r.

OŠ Otrići-Dubrave, Otrić-Seoci

Voditelji: Željana Volarević i Toni Trutin

29.

Meni je moja baka pričala kako je u korizmi svaki petak trebala ići na put križa, a nedjeljom u crkvu. Svaku večer za vrijeme korizme bi molili krunicu. Dan prije Cvjetnice djeca bi išla brati ljubičice koje su stavljali vani u posudu s vodom. Ujutro, na Cvjetnicu, cijela bi se obitelj umivala. Rekla je da se noću u toj vodi umivaju anđeli. Tijekom Velikoga tjedna svi bi išli u crkvu. Na Uskrs ujutro jeli su kruh i kuhana jaja. Tada nije bilo sirnica.

Iva Klarić, 2. r.

OŠ Trilj, Trilj,

Voditeljica: Julijana Hrvoić

30.

"Vi se, djeco, ne znate igrati. Previše ste u kući. Samo ste ispred kompjutera i tih igrica." To su riječi moje bake koje često čujem. Volim svoju baku, a i ona mene. Da budem iskren, često sam slušao njene priče samo da se ne uvrijedi. "Kada sam ja išla u školu, nisam imala tako svijetleći ruksak. Imala sam malu torbicu za knjige. Nisam imala bijele *starke*. Bila sam sretna ako starija sestra nije svoje poderala. Te su bile za mene. Bile su to obične papuče. Nisam imala lijepu odjeću, kako vi kažete *markiranu*. Imala sam sreću što je moja mama znala prekrajati i šivati. A igračke – to je bila posebna priča. Za to se nije znalo niti smjelo pitati. Igrala sam se s djecom po livadama i brali smo cvijeće. Valjali smo se po travi i maštali što ćemo biti kada odrastemo. Dok smo bili manji, igrali smo se skrivača i igru s pet kamenčića. A loptu, loptu nitko nije imao. Ako je mama imala od čega, ušila bi nam od krpe. Zvali smo je *krpenjača*. Kad smo bili malo veći, igrali smo igru *pusti-daj*, zatim raznih brojalica, penjali smo se po drveću i brali tuđe trešnje. E, to su bili dani, sine moj. A izlasci, o tome ćemo drugi put...", zaključila bi moja baka. Mogu vam reći da sam baki postavio sto pitanja na koja je ona redom odgovorala, a mene je za veliko čudo pomalo i zabrinjavala.

Tea Kunac, 6. r.

OŠ Plokite, Split

Voditeljica: Miranda Banovac

Ivan Šuman, 6. r.

OŠ "Ivo Dugandžić-Mišić", Komin

Voditelji: Mirela Šalković i Toni Trutin

31.

Moj je djed meni jako važan. Uz njega sam svašta naučila. Ispunjava mi razne želje. Najviše volimo igrati društvene igre i gledati TV emisiju "Potjera". Često zbija šale i priča mi priče iz svog djetinjstva.

Rodio se na selu i puno je radio. Pričao mi je da je bio najbolji đak u razredu i da je učio uz voštanu svijeću. Imao je teško djetinjstvo. *Mater* bi ga "obećala" drugima za obavljanje seoskih poslova. Nije smio reći da neće jer su i drugi pomagali njima. Zajedno su bolje živjeli i uspijevali obaviti potrebne poslove. Mislim da je moje djetinjstvo lakše od njegovog zahvaljujući i njemu. Moj djed me svaki dan vozi u školu, a nedjeljom u crkvu na svetu misu. On mi je kao sunce što sja i zajedno smo prijatelja dva.

Lora Šakić, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han

Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić i Dino Fabjančić

32.

Volim svoju baku i djeda. Djed se uvijek, baš uvijek, spreman šaliti i igrati sa mnom. Ponekad, kada je djed umoran za trčanje po kući za mnom, on sjedne. Tada mi priča priče. Bio je moreplovac. Najzanimljivija priča mi je bila o viru u moru koju moj djed zove *vir pijavica*. Jednog dana djed je plovio brodom po moru. Bio je kapetan. Snašla ih je velika kiša, zatim i grmljavina. Iz velikog oblaka padala je kiša, zrak iz oblaka bio je hladan, a more toplo, pa je tako nastala pijavica ili vir. To je *kovitlac* u moru koji može povući i brod na dno. Ipak, moj djed se nije uplašio. On je jako hrabar.

Kristina Grbac, 2. r.

OŠ Žnjan-Pazdigrad, Split

Voditeljica: Belinda Buzov

33.

Moja baka zove se Sofija. Mislim da ima predivno ime. Odrasla je u Škabrnji uz svoju ogromnu obitelj. Vjerojatno ste svi čuli za Škabrnju. Nažalost, ime Škabrnja vezano je uz rat. U ratu je moja baka izgubila najdražeg brata Duju. Poginuo je kao hrvatski branitelj. Ne volim pričati o ratu.

Baka je imala brojnu obitelj. Odrasla je sa svojim sestrama i braćom. U obitelji ih je bilo trinaest. Zasigurno je bilo veselo. Bakina mama zvala se Zorka, a tata Stjepan. Nisu imali jednostavan život, ali bili su sretni i zadovoljni. Baka je jako voljela ići u polje sa svojim tatom. Godine su prolazile jako brzo pa je došao i dan kad se baka trebala zaposliti. Zaposlila se u tvornici luster. Jednog lijepog dana sreća je mog djeda. Za-

ljubili su se. Iz te ljubavi na ovaj svijet došla je moja mama i moj ujo. Ubrzo je i baka dobila unuke. Šestero nas je. Mi jako volimo svoju baku. Ona je uvijek nasmiješena i vesela. Ide u crkvu svake nedjelje, uči nas kako se moli krunica. Uči nas i kako napraviti pogaču. Moja baka pravi je primjer svima i mislim da je ona najbolja baka na svijetu koju bi svatko mogao poželjeti. No, ne smijem zaboraviti spomenuti svoga djeda. On je toliko smiješan, kad ste s njim, plaćete od smijeha. Svaki put ima neku novu šalu za uljepšati svima dan. On i baka nerazdvojan su par, čak su i rođeni na isti dan.

Marija Mavar, 5. r.

OŠ Bartula Kašića, Zadar
Voditeljica: Jolida Klarić

34.

Moja baka zove se Drinka. Ima i nadimak Mala Majka. Ima dobrih osamdeset četiri godine. Živi sa mnom u obiteljskoj kući. Puno puta mi je pričala dok sam sjedila u njezinu krilu o svom teškom životu. Pričala mi je o svojoj staroj kamenoj kući. Možemo to nazvati i soba jer se sastojala od samo jedne prostorije u kojoj se spavalo, jelo i kuhalo. Većinu djetinjstva hodala je bosa. Kad bi pao snijeg, morala bi bosa ići nahraniti goveda. Ne bi išla u čarapama jer bi joj se smočile. Nije bilo obiteljskog stola. Večeri bi provodila sa svojom obitelji sjedeći kraj ognja dok bi pričali priče dugo u noć. Kad je imala prvu pričest, majčina rodica joj je

posudila cipele svojega sina četiri, pet brojeva veće. Bila je presretna. Sutradan ih je nosila i zatekla ju je majčina rodica i pitala ju je kad će joj vratiti cipele. Sva posramljena vratila je cipele. Plačući je trčala kući. Morala se brinuti o mlađim sestrama i bratu. Dok su roditelji bili na zemlji, morala je kuhati i čistiti. Kasnije je upoznala moga djeda. Zajedno su nosili žalo u brodu za izgradnju današnje magistrale. To je bio mukotrpan posao jer su morali nositi žalo s broda na obalu. Budući da je djed bio ribar, baka se uglavnom bavila poljoprivredom te su prodavali po Primorju. Najčešće na otoku Hvaru, u gradu Hvaru i mnogim uvalama. Kasnije su prodali brod i kupili još veći. Kasnije je rodila troje djece. I nakon tri-desetak godina, postala je baka. Kad sam bila mala, najviše se brinula o meni i poklanjala mi pozornost i ljubav. Zato joj jedno veliko: "Hvala!"

Nikol Parmać, 7. r.

OŠ "Ivo Dugandžić-Mišić", Komin
Voditeljice: Barbara Šuman i Toni Trutin

Nikola Jurić, 6. r.

OŠ Mertojak, Split
Voditeljice: Vera Andonov
i Milena Budimir

Moja baka, moje sunce

1.

Da ne skrenem sada s teme
odmah baki pjesmu pišem.
Svako dijete ima baku,
imam i ja otkad dišem.

Moja baka, sunce moje,
to je moja druga majka.
Čuva me i misli na me,
uvijek je uz moje rame.

Hvala ti, Bože, na mojoj baki
na tome što joj pišem danas.
Ovom joj pjesmom želim zahvaliti
na svemu što je učinila za nas.

Neka te još dugo ovdje s nama
ti si na livadi najljepši cvijet.
Na koljenima tvojim, bako,
da me sigurno pratiš u svijet.

Maja Lena Puljak, 4. r.

OŠ Josipa Jovića, PŠ Svib, Aržano
Voditeljica: Anita Bodrožić

2.

Moja baka je kao cvijet koji me svakoga
dana oplahuje mirisom. Ona je kao ma-
ramica kojom mogu obrisati svoje bolne
suze. Ona je dobra duša koju mi je sam
Bog poslao da me čuva. Ona je na jedan
način moja majka. Ja bih za nju rekao da
je majka s puno iskustva. Svaku osobu
će saslušati i dati joj dobar savjet. Moja
baka jako voli kuhati i jako je dobra u
tom poslu. Stalno mi priča neke svoje
priče iz iskustva. Jako je duhovita osoba,
ali kad se naljuti teško je taj namršteni
pogled izbrisati s njena lica. Za nju mogu
reći da je velika vjernica. Svake nedjelje
ide na svetu misu i svaku večer moli kru-
nicu. Baka uvijek pazi na urednost kuće i
da sve u njoj bude na svom mjestu. Često
s ponosom kaže da su joj unuci dragi kao
njena djeca. Kada dođem kući iz škole,
baki prepričam sve što mi se taj dan do-
godilo u školi. Ona me pažljivo poslušati
te kaže svoje mišljenje. Nemam više što
reći nego da je moja baka najbolja baka
na cijelom svijetu. Osjećam se bogatim
zbog jedne prekrasne i predobre osobe.

Mate Ivković, 6. r.

OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Danja Milun

3.

Moja baka više voli čitati,
negoli skitati.

Čita, čita po cijeli dan
pa utone u san.

Probudi se naglo tad
pa se pita: *Gdje sam sad?*

Kad se baka počne umarati,
ode u krevet s knjigom spavati.

Maja Šakić, 4. r.

OŠ Vjekoslava Paraća, Solin

Voditeljica: Nada Topić

Lucijana Crnoja, 8. r.

OŠ Trilj, Trilj

Voditeljica: Vesna Tadić

4.

Moja se baka zove Anka. Ona je od mog rođenja stalno uz mene. Pružila mi je mnogo ljubavi. Zbog toga se osjećam kao njena najdraža unuka. Kad sam bila mala pričala mi je o Bogu. Rekla mi je da ne budem tužna jer je Isus uvijek uz mene. Uvijek je pronalazila prave riječi koje bi me razveselile kad sam bila osamljena. Znam da me ona jako voli, a ona zna da i ja jako volim nju. Moja baka je meni predivni dar od Boga.

Tonka Čaleta, 3. r.

OŠ Stobreč, Stobreč

Voditeljica: Niveska Klarić

5.

Moja baka nije kao svaka,
ne nosi maramu na glavi,
nego oko vrata.

Mutna joj slova pa naočale nosi
dok gleda seriju da ne napreže oči.

Najljepše kolače za mene peče,
družimo se svaku večer.

Tad molimo Boga i Gospu dragu
da čuva obitelj našu, noću i danju.

Lovre Kusić, 3. r.

OŠ Silvija Strahimira Kranjčevića, Lovreć

Voditeljica: Ružica Vuletić

Marina Vučica, 5. r.

OŠ Manuš, Split

Voditeljica: Ana Pletikosić

6.

Moja baka ima osamdeset godina. Lice joj je puno bora, ali je uvijek nasmiješeno. Iako je dosta stara, uvijek brine za nas, čuva sestru i mene. Mi njoj rado idemo jer uopće nije stroga. Moja se baka jako voli šaliti. Često nam priča smiješne zgode iz svoga života. Ona je najsretnija kad kažemo da joj stižemo. Odmah se uhvati kuhanja, peče nam uštipke, palačinke i kolače. Kad smo kod nje, uvijek smišlja kako da nam udovolji i da nas razveseli. Dijeli savjete o zdravom načinu života, ali i o ponašanju. Potiče nas da budemo poštteni. Jako volim svoju baku, a i ona mene. Uvijek kaže da joj najveću radost i osmijeh na lice nosimo sestra i ja jer smo joj najmlađi unuci.

Josip Milić, 3. r.

OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić

Voditeljica: Marijana Jasna Marasović

7.

Ruke moje bake toliko su toga doživjele. Isplele su mnoge majice, ali i izmolele mnoge krunice. Milovale su puno lica. One znaju od običnog komada platna napraviti čudo. One su mi i u najgorim problemima pomagale. I kad je noć i kad je dan, znao sam da su tu. One kao da su građene od zlata. Predivne su i tople. One su meke kao jastuk. Davale su puno za one kojima je trebalo. Svoj život ne bih mogao zamisliti bez njih. One kuhaju tako slasna jela. One su mi najveći oslonac, pravo su blago moga života.

Jure Paponja, 5. r.

OŠ Stjepana Radića, Metković

Voditeljica: Elena Jelčić-Sulić

8.

Imam dvije bake, Anđelku i Ojdanu.

Baka Anđelka ima pedeset i šest godina i nažalost oduzeta joj je cijela desna strana tijela. Ipak, svaki put kad dođem kod nje, ona je nasmijana i ne žali se na svoje stanje. Jako voli mene, moga brata i ostale članove naše obitelji. Iako ne može razgovijetno govoriti, svejedno je razumijem. Voljela bih baki Anđelki, za Božić, pokloniti nova električna kolica ili neki lijepi komad odjeće, ali pouzdano znam da ću joj izraditi veliku i sjajnu božićnu čestitku, prepunu dobrih želja i radosnih rečenica. Želim joj svu sreću i mir. Bako, ako ti nekad budeš ovo čitala, nadam se da će ti se svidjeti. Voli te tvoja Nola!

Baka Ojdana ima šezdeset i četiri godine. Prije nekoliko mjeseci imala je operaciju kuka, ali sad je, hvala Bogu, sve u redu. Baka hoda uz pomoć hodalice. I ona je uvijek nasmijana i vesela. Živi uz more i skoro svaki

dan jede ribu za ručak koju ulovimo djed, brat i ja na parangal. Volim ići u ribolov s djedom i loviti ribu za baku Ojdanu. Ona me je naučila puno poučnih stvari i molitava, kao i druga baka. Baki Ojdani za Božić planiram pokloniti nove naočale i organizirati iznenađenje. Tu će mi pomoći djed. Isplovit ćemo na more i uloviti velike ribe. Nadam se da će vrijeme biti lijepo. Mama će na Badnjak pripremiti ribu. Sve ćemo fotografirati, uokviriti fotografije i staviti ih na zid u bakinoj sobi. To će biti blagdansko iznenađenje za nju. Bako, sigurna sam da će ti se svidjeti. Voli te tvoja Nola!

S bakama i djedovima nikad nije dosadno, vjerujte mi. Moje dvije bake, moje su veliko blago.

Nola Kalajžić, 4. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Branka Mlinar

9.

*Ljubav moje babe
jaka je i snažna
jer san joj važna
ka' i ona meni.*

*Kad mi se plače,
ona me zagrlj jače.
Kad mi se smije,
ništa joj važnije nije.
A kad problem iman
i savjet triban,
odma mi ga daje i srića mi potraje.*

*Kad iz škole dođen,
kod babe pođen.
Pokucan i čekani je.
Ona otvori vrata
i zagrlj me.*

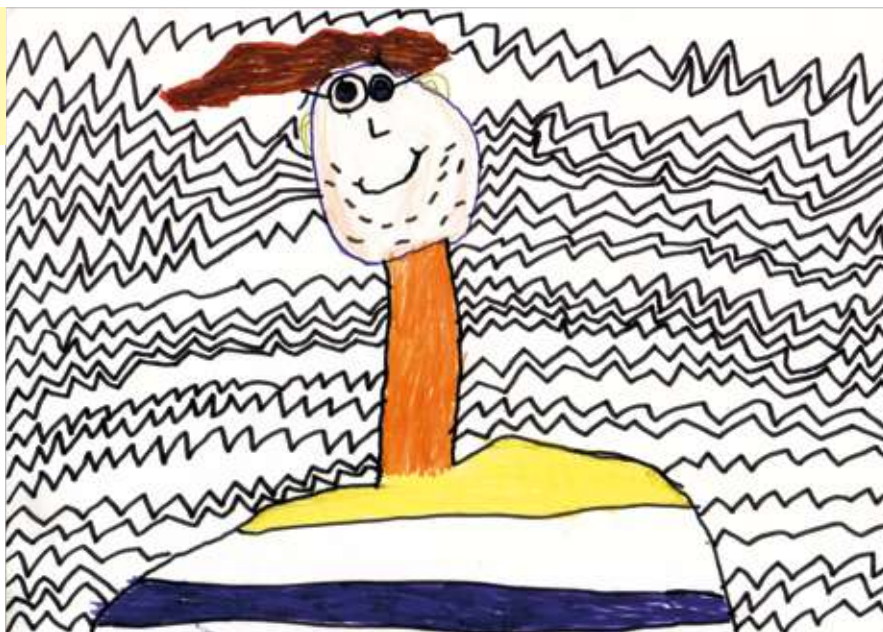
*Moja baba,
dobra je i draga.
Njenu ljubav
ne bih minjala
ni za što na svitu.*

Emma Serdarević, 6. r.
OŠ Bartula Kašića, Zadar
Voditeljica: Jolida Klarić

Ana Ljubičić, 2. r.
OŠ Runović, Runović
Voditeljica: Snježana Bubalo

Marino Šarić, 1. r.
OŠ Žnjan-Pazdigrad, Split
Voditeljica: Katica Urlić

10.

Moja se baka zove Anđelka. I baš joj odgovara ime. Živi na selu. Jako je lijepa. Ima lijepo, rumeno lice s prekrasnim osmijehom. Kada god dođemo kod nje, dočeka nas širom raširenih ruku. Njene ruke su hrapave i žuljave. Baka cijeli život radi teške poslove. Udala se vrlo mlada i od tada se bavi poljoprivredom i stokom. Od velikog rada njene ruke su umorne. Iako su joj ruke žuljave i hrapave, one su pune ljubavi i nježnosti za sve nas. Te ruke me, kad god mogu, miluju i nježno grle.

One mi spremaju najljepša jela. One baš sve rade iz ljubavi prema nama. Kad odlazimo sa sela, te ruke nam mašu sve dok ne nestanemo iz vida. Ja volim te umorne, žuljave ruke svim svojim srcem.

Duje Jurišić-Sokić, 2. r.
OŠ Gripe, Split
Voditeljica: Mirela Nikolić

11.

Kada pomislim na toplinu, miris kolača, šareno cvijeće i stari lakirani ormar, pomislim na svoju baku. Ona je uvijek brižna i nasmijana, zna kako cijeliti male stvari i ne gubiti nadu čak ni onda kada se čini da je situacija bezizlazna. Otkad znam za sebe, divim se njenoj vjeri u Boga. Čini se kao da njoj ona dolazi potpuno prirodno i bez truda, gotovo kao disanje. Njena vjera je predana i potpuna, ona vjeruje u plan i u ljubav koju nam je Gospodin dao. Moja najranija sjećanja su na njezin topli izraz lica, njezine brižne ruke i blagi glas. Dok bih ja sjedila na onom istom lakiranom ormaru i promatrala šareno cvijeće, ona bi pekla kolače i pričala mi o svom životu, o dalekim zemljama, fakultetima i budućnosti, no i o ljubavi, nadi, Bogu i istini. Možda se više ne sjećam svih tih priča i neke od njih su postale malene i blijede, kao projekcije u pozadini mog uma, no njihove poruke i

vrijednosti uvijek su ostale sa mnom. Moja baka je najsnažnija i najplemenitija osoba koju poznajem i mogu se samo nadati da će moja vjera jednog dana postati i upola čvrsta kao njezina, da ću naučiti kako dati sve od sebe i voljeti druge ljude nesebično i iskreno te da će moj život biti poput njezinog, ispunjen vjerom i ljubavlju. Ona se uvijek trudila i pronalazila najbolje u ljudima, vjerovala da se svi mogu promijeniti te da smo svi Božja djeca, da se svi imamo priliku pokajati i biti bolji, živjeti najboljim kršćanskim životom kojim možemo. Nadam se da ni u najmračnijim trenucima svoga života neću zaboraviti te njene poruke te da će me one pratiti tijekom cijeloga života i pokazivati mi pravi put.

Paula Milčić, 4. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

12.

Volim baku svoju,
svu naboranu
od života, cijelu potrganu.

Pitam se pitam: jesam li i ja tome kriv
iako ona uvijek zahvaljuje Bogu što sam živ.

Dok me nosila na ramenu,
mijenjala je moju mamu.

Shvatio sam u čas
te bore su posljedica brige
za nas...

Roko Juričić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

13.

Moja se baka zove Marija. Ima prelijepu smeđu oči poput poorane zemlje. Ona ima šezdeset i četiri godine. Visoka je i ima crnu kosu. Uvijek je odjevena u haljinu. Kad mama ide raditi, baka nas čuva svaki dan. Kad se vratim iz škole, ja i moja baka zajedno radimo palačinke. Moja baka Marija jako je dobra i uvijek mi pomaže. Kad dođe, skočim i čvrsto je zagrlim. Ona bude jako sretna i kaže mi: "Kako te ne bih voljela?". Tužna je zbog sestrine smrti pa je često nađem uplakanu. Često me vodi u crkvu. Jako mi je drago što imam takvu baku.

Veronika Blažević, 2. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Anđa Žanko

14.

Zovem se Petra i jako volim svoju baku. Htjela bih joj pomoći, ali živimo predaleko. Kada dođem kod nje, volim joj pomagati. Kada mi mama i tata otiđu na put spavam kod nje. Pomognem joj pospremiti krevete i napraviti doručak. Kada sprema ručak, uvijek joj nešto pomognem i napravim koliko mi ona dopusti. Jako joj volim pomagati i mnogo je volim. Uvijek joj govorim da je najbolja baka i da je super baka. Govorim joj lijepe riječi i sve što treba napravim u isti tren. Jako volim svoju baku i voljela bih da ovo pročita, da i na ovaj način sazna koliko je volim.

Onoliko ljubavi koliko mi ona pokazuje nema ni do neba. Volim te, bako!

Petra Kuzmanić, 2. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Vini Ballarin

15.

Na koljenima moje bake Jele,
visoke kao tanke strijele,
svakoga dana pet unučića sjedi.
Poklone joj stalno nose
s njenom crvenom kosom se ponose.
Na vrata njenog toplog srca uvijek netko kuca,
ona svakog dana šale puca
i cijela škola svjetluca od radosti njene.
Moderna je, traperice nosi
i često viklere u kosi,
mobitel ona ima
i pokazuje ga svima.
Premda ponekad na mene više
ipak je ona moje omiljeno biće.

Lucia Laco, 5. r.

OŠ Stobreč, Stobreč
Voditeljica: Niveska Klarić

16.

Moja baka ima tople ruke,
koje su pretrpjele mnoge muke.
Njezini pogledi su topli i blagi,
mi smo njeni anđeli dragi.

U moje bake dva oka plava,
kao dva morska vala.
Kad me pogleda moja baka,
znam da me gleda srca blaga.

U danima djetinjstva moga,
vodila me molitvom do Boga.
Njeni topli zagrljaji i sad su mi dragi,
jer su iskreni i blagi.

Hvala ti bako, za sve one dane,
za moje želje velike i male.
Ovom pjesmom bako, želim ti reći hvala,
za ljubav koju si mi dala.

Karmen Marinović, 4. r.
OŠ Trilj, PŠ Košute, Trilj
Voditelj: Ivica Pavela

Kristijan Vojković, 1. r.
OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Marija Grčić

17.

"Kad je on mene pogleda onim svojim crnim očima, reka mi je: *Evo me, bako, doša san ti!*" Sve je počelo ovom rečenicom koju slušam četrnaest godina. Bez obzira što se svi drugi u obitelji smiju na to, ona je ponavlja i ponavlja. Možda se pitate tko je ona? Ona je jedan tvrd orah koji jedino ja mogu puknuti i nitko drugi.

Za nju sam ja princ, njezin voljeni, jedini, najdraži, najpametniji i najzgodniji unuk Ante. Tako bar kažu: moj ljubomorni brat i sestra te svi moji rođaci. Može ona to poricati, ali to se vidi u svemu što radi za mene. Trebalo mi je četrnaest godina da shvatim da me drži kao kap vode na dlanu. Koliko god ja njoj prigovaram i *jogunim se*, ona se nasmije i u svemu mi ugodu. Iako je malo pogrbljena i naborana, hoda uspravne glave. Nju čine posebnom njezine prodike i

mudra prosvjetljenja za nas unuke, nju čine duge kasne noći u kojima za stolom moli Boga, nju čini njezin muž Ante kojeg je susrela prije više od pedeset godina kada se s majkom vraćala na magarcu iz polja, nju činimo svi mi: njezini sinovi i kći, nevjeste i zet, najdraži joj unuci i unuke. Najdraže mi je i najsmješnije promatrat je kad nešto prigovara svom Anti, a on je, nakon pedeset godina braka, pomalo oglušio i ne *obadaje* na to. Tada ne mogu izbjeći smijeh i dragost kad ih vidim zajedno.

Dobra, nasmijana, uvijek radosna i sretna, ponekad ljuta na politiku svog Ante, starijeg, a ponosna na svog Antu, mlađeg. Ona je moja najdraža baka Nada.

Ante Budimir, 8. r.

Oš fra Pavla Vučkovića, Sinj

Voditeljica: Anđela Buljac

18.

Svoju baku volim jer mi priča lijepe priče. Kad sam tužna ona me zagrlila i bude mi lakše i kada sam sama kod kuće ona dođe i usreći me. Prava je anđeoska baka. Ima toplo srce poput vatre i ona je baš kao moja druga mama. Zanimljivo je da je moj tata naslijedio njenu narav. Oboje su jako tvrdoglavi. Na primjer, kada moja baka njemu kaže da nešto učini, on kaže da neće jer misli da to nešto što mu ona kaže nije njegov posao. Tako se cijeli dan prepiru i nitko ne želi popustiti.

Moja baka voli nositi crno. Šalimo se s njom da onda izgleda mršavije. Ona je moja jedina baka i zato je volim najviše na svijetu.

Doris Blajić, 3. r.

OŠ Ante Starčevića, PŠ Krušvar, Dicmo
Voditelji: Sanja Štrk i Petar Dukić

19.

Moja je baka pametnija od kakvog đaka.

Jako je šesna stane u odjeću koja joj je tijesna.

Nosi velike naočale, pokriju joj cijelu glavu.

Voli čistiti gdje god dođe, pa kao luda čisti našu ostavu.

Igramo *Monopoly* kada dođe kod nas, ona odmah pobijedi i u smijanju daje brzi gas.

Uvijek mi pozira za svakakve slike, između nje i ostalih za mene ima velike razlike.

Kada dođe u Makarsku zavlada veselje, svima se ispune najljepše želje.

Mila Vodanović, 4. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska
Voditeljica: Ivana Miloš

20.

Kao druga majka,
kao anđeo čuvar,
hrabra!
To je sve moja baka!

Nježna kao svila,
blaga, mila!

Kao moja majka!
Dobra je moja baka.

Moliti me prva
naučila ona.

Smijehom svojim
žarila mi lice!
Sunce moje!
Sunce moga djetinjstva,
moga života!

Putanja,
duhom i tijelom
moja vodilja!

Moja baka!
Moja druga majka!

Matija Marija Brdar, 2. r.

Obrtničko-industrijska škola, Imotski
Voditelj: Ante Brnas

Fredi Coulson, 3. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Lidija Čajkušić

21.

Moja baka ima crnu *ricastu* i dugu kosu. Ima smeđe oči i velika, uvijek nasmiješena usta. Dobra je, pametna i svakome želi pomoći. Radi jako ukusan ručak. Domaće životinje svaki dan hrani. Moja baka voli ići na krunicu i na svetu misu. Oblači se u šareno. Sa svojom bakom volim šetati na Vrljici i ići na igralište. Svojoj baki uvijek volim pomoći i jako sam sretna zbog toga. Moja baka jako voli djecu i uvijek se igra s njima. Vesela je, pametna i zbog toga uvijek sve zna kada ja ne znam. Baka nikad ne priča nešto ružno ili tužno nego uvijek priča viceve i nešto veselo i zabavno.

Mira Protrka, 3. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: s. Antonela Malenica

22.

Moja baka me voli najviše na svijetu. Moja baka radi mene čisti, pere, radi, a tako malo voli ići na more. Nije joj mrska niti mala šalica kave. Sprema mi skoro svaki dan palačinke, pizzu, razne kolače, pa i torte. Ona radi u bolnici kao čistačica. Nikad na me ne više niti me udara ili kažnjava. Volim je.

Lana Ćukušić, 2. r.

OŠ Ante Starčevića, PŠ Krušvar, Dicmo
Voditeljica: Jelena Murat

23.

Bako, bako,
a gdje su naočale tvoje?
Tamo su kraj vaze
narančaste boje.

Ali bako, bako,
to je boja plava.
Ne znam, unuko,
ali vaza je prava.

Bako, bako,
stavi naočale
na oči.
Jer što ako ni unuku
svoju nećeš vidjeti moći.

Ivana Velić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Renata Kovačić

24.

Moja se baka zove Seka. Sretna je kad dođem kod nje. Zajedno se igramo i crtamo. Puno toga me naučila. Govori mi da ne trošim vrijeme na mobitel i ostale gluposti. Moja je baka jako dobra i brižna prema svima. Uvijek misli na druge. Ja sam joj najbolja prijateljica. Kad je slomila nogu, brinula sam se za nju. Kad budem velika, skuhat ću joj kavu kad ljeti dođe kod nas spavati.

Ira Zovko, 1. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Gordana Jerić

25.

Od kada znam za sebe
baka je
bila u krevetu.
Znala je da sam tu
i htjela mi se javiti
no, nije mogla,
nije mogla.
Od kad znam za sebe
nije se mogla kretati,
ni pričati,
ni jesti, ali
mogla je voljeti.
Zbog toga što se srce kreće
da bi uhvatilo nekoga,
nekoga, koga voli.

Roko Laušić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

26.

Baka
dobra, mila
pomaže, brine, moli
uvijek za razgovor spremna
ljubav.

Iva Radić, 3. r.

OŠ majstora Radovana, Trogir
Voditeljica: Helijana Županović

Ivano Arić, 3. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Lidija Čajkušić

27.

*Moja baba ima jako
vridne ruke jer je
tokom života puno
radila i kada je
bila mala, uvijek je
pomagala svom ćaći, čuvala
bi ovce, vodila
ih na pašu.
Kada je ostarila,
uvik bi pizala
kokošan,
zalivala vrtal i
cviće, a
iza nas prala čaše.
Radila kavu kada
bi se digla.
Sada ne može ništa
jer je pala i
zaleгла je u krevet.*

Božidar Kraljević, 8. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

28.

*Zlatna nit
moga djetinjstva.
Moja prva molitva
i prva riječ.
Moj komadić neba,
putokaz i oslonac.
Zvijezda sjajna
srcu draga,
moja baka!*

Marijan Prgomet, 2. r.

SŠ "Jure Kaštelan", Omiš
Voditeljica: Branka Mlinar
(nagrađeni rad)

29.

*Ja volim svoju baku jer je dobra. Ona svaki
dan ide susjedi na kavu. Oblači crnu odjeću.
Čuva mene i mog brata. Ima smeđu kosu i
zelene oči. Njezin muž je umro. Puno suza
je pustila za njim i tugovala je. Uvijek je na-
smiješana. Ne smije se kad ju malo naljutim.
Voli nas puno.*

Brigita Pezo, 1. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: s. Antonela Malenica

Moj djed
čvrst kao hrid

1.

Moj čovik, govorio bi on meni. Sve nas je volio više od samoga sebe. Bio je pravedan i pošten. Nismo se dugo poznavali, ali sam brzo shvatio kakva je osoba. To je tako. On je za mene nešto neopisivo, poput legende koja zauvijek živi. To je zapravo istina, i dan danas je u meni u mom srcu i zauvijek će i ostati. Moj did Jale!

Dino Paladin, 4. r.

OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Bosiljka Mandac

2.

*U očima moga djeda
vidim suzu sjajnu
zato što sam se ja rodila.*

*U očima moga djeda
vidim sreću
jer me gleda kako odrastam.*

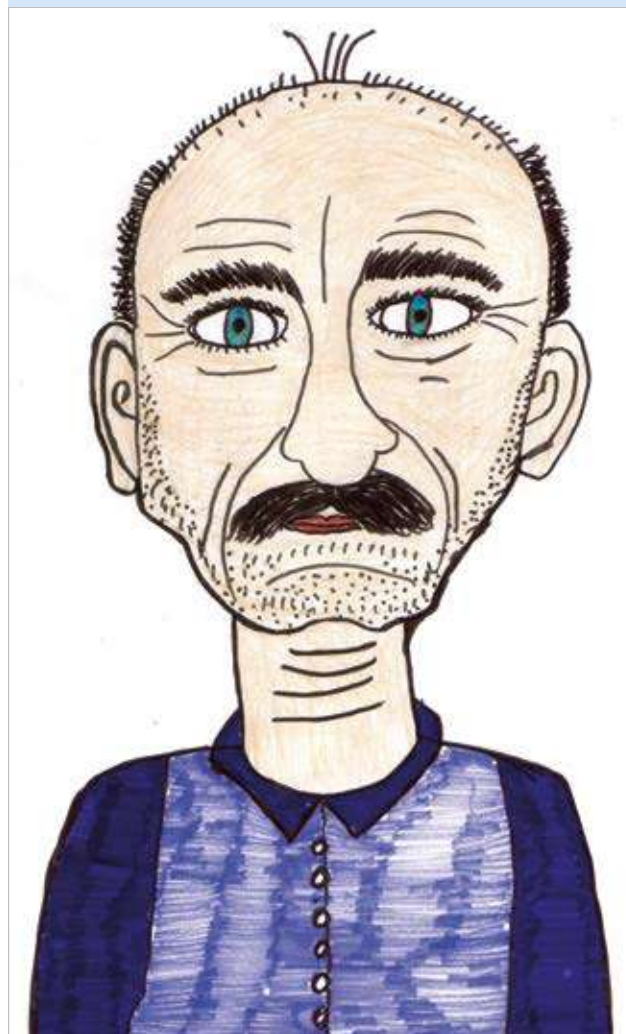
Lara Perun, 4. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Maja Mamut

Lora Šakić, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han

Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić i Đorđe Šego

3.

*Moga dida kosti bole i kad te vidi izdaleka ne zna ko je.
Njegove ruke stare, sve su popravljale.
Na misi bi prije svakoj bija dok se nije razboliya.
Cilu kuću bi zabavija kad bi svoje priče ispovida.
Sad ništa ne može i moli da mu neko pomože.
Želim da se vrime vrati kad smo skupa karte igrali.
I zato, dide moj, da se zdravlje k tebi vrati, moli Boga unuk tvoj.*

Ivan Zebić, 8. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Anđela Barać

4.

*Moj djed naočale je nosija,
babin vrt rijetko je kosija,
brkove nikad nije volija brijat,
ali u crkvi je volija pivat.*

*Na ušću me naučija plivat,
popodne je u ljujački volija snivat.
Igra je stalno na buće,
pa ga nije nikad bilo kod kuće.*

Mia Glavinić, 8. r.

OŠ Stjepana Radića, Metković
Voditeljica: Elena Jelčić-Sulić

5.

*Znate li didu mog
on je jak kao grom.
Njega vole djeca sva
jer se on šalit zna.*

*Godine mu nisu teške
jer on dugo može hodat pješke.
Kao hrast uspravno stoji
ni jednog se vjetra on ne boji.
Život ga nije mazio,
ali on je gazio i gazio.*

Lana Bejo, 7. r.

OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Ana Petrina

6.

Moj dida zva se Ante. Umra je dok san ja još bija mali. Malo ga se sićan. Čaća mi je priča o njemu. Reka je da je bija dobar i vridan. Volija je kopat zemlju i radit u vinogradu. Često je iša i na komin. Sidija bi, grija se uz vatru i odmara. Iz bukare je pija vino koje je sam radija. Uvik je pomaga babi ranit koze i kokoši. Nosija in je jist i pit. Ne sićan ga se dobro, ali isto ga volin i rado slušan priče o njemu.

Ivan Domikulić, 3. r.

OŠ "1. listopada 1942.", PŠ Dubrava, Čišla
Voditeljica: Ana Beović

7.

*Kroz ladna mora, kroz vruća uja,
uz čekić i blanju, njegove
ruke ostale su, ostale su...cile.
Milje konopa su pritegle.
Osamdesete su tu,
u mirovinu je davno ariva,
ali moj did još nema mira.
S mora iz mladosti
na kopno u starosti,
njegove ruke još trude.*

Marko Trgo, 8. r.

OŠ Jesenice, Dugi rat
Voditeljica: Darija Mladin

8.

I kad sam tužna
i dobre volje
uz njega se uvijek osjećam bolje.

Često zna reći:
*Anđele moj,
dida je tu
ničeg se ne boj!*

Njegove nježne
i tople ruke
oslobode me svakog
straha i muke.

Zato ću uvijek
kad pođem leći:
*Hvala ti, dide,
u sebi reći.*

Lana Žaper, 7. r.

OŠ Ivana Lovrića, Sinj
Voditeljica: Mirjana Đula

Toni Bubrić, 5. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Anica Bašić

9.

*Moj dida i ja uvijek se posvadimo,
pa jedan drugog kudimo.
Moj dida i ja, filozofi pravi
uvik pogoršamo stvari.
Kad se moj dida razljuti
tu ti nema natrag,
il' ćeš se smijati il' plakat.
To je moj dida,
dobar k'o krov,
a čvrst k'o hrid.*

Ivan Vidaković, 4. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska
Voditeljica: Ružica Renić

10.

Loš sluh, dubok pogled,
dobar vid, to je moj did.

U lozu idemo, blago pazimo,
ja i on uvijek zajedno gazimo.

Pošten i blag čovik je on,
puno je proša u životu svom.

Mudra je osoba, svašta on zna,
sve njegove priče slušan ja.

Moj je did star, ali ne izgleda tako,
kad prolazi kroz selo, zna ga svako.

Voli on i gangu i reru odjednom zaorit,
dobro pojist i vina popit.

Polako kroz život ide moj did,
prošlo je puno godina, ali nije još sid.

Rafael Jurko, 7. r.

Oš Trilj, Trilj,
Voditeljica: Vesna Tadić

11.

*Moj dida zove se Ante, a svi ga zovu Tica.
Nosi očale i ima velike brčine. Dida voli
igrat balote, ić u gostionu i brat šparoge.
Kad ide u šumu, na glavi nosi klobuk, a u
ruci ostan*. Iza kuće ima čatrnju iz koje
vadi vodu pa zaliva vrtal. Kad su praznici,
iđen kod njega. Tada ja i dida malo divani-
mo i rišavamo križaljke. Dida tuče oriye pa
mi da da jiden. Nekad me vodi prošetat pa
vidimo jerebce*.*

Jako volin svog dida Antu.

* ostan - drveni štap kojim su se tjerali volovi

* jerebac - vrabac

Mirjam Domikulić, 3. r.

Oš "1. listopada 1942.", PŠ Dubrava, Čišla

Voditeljica: Ana Beović

12.

Moj djed Tomislav moja je zaštita i moj sluga. On me vozi kamo god i kad god. Vodi me kamo god može. Kad sam bio mali, on me čuvao dane i noći. Pomagao je puno meni i mojoj mami. On je napravio kuću na tri kata za svoju djecu, a on se preselio u mali stan. Svima prašta i daje drugima što on ima, a oni nemaju. Pomaže iako je star. Ostavio je školu i počeo raditi kako bi zaradio. Pomagao je i izgradnji crkve. On nije zaboravio na svoje roditelje, svaki tjedan ide k njima. Čak radi poslove koje i ne voli. Eto, takav je moj djed.

Nino Pijuk, 3. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Marija Koštić

13.

*Moj dida ne voli
kad neko beštima,
ali voli kad neko feštaje.*

*Kad ima janjetine,
ima i moga dida,
a kad je nema,
nema ni moga dida.*

*Volim ga
jer me uči balunu.
Vi pričajte šta god očete,
moj dida je legenda!*

Marin Penava, 2. r.

OŠ Visoka, Split

Voditeljica: Neda Mustapić

14.

Moj se dida zove Luka. On je običan čovik iz Dalmatinske zagore. Voli puno raditi i voli ljude. Dida je uvijek tu uz mene kada me treba negdje voziti i kada mi treba savjet. Kako je on čovik sa stine, ne voli pokazivati osjećaje. Ne voli zagrljaje, ali se voli šaliti i karati sa mnom. To je ljubav na njegov način. Ne bih ga dala za cili svit. Kada se u kući raspravlja, on i ja smo uvijek na istoj strani, pa makar bili u krivu. On je moj uzor i htjela bih biti kao on. Najviše volim kada je dobre volje, jer tada smijeha i šale ne nedostaje. Zna on i pustiti suzu kada ga nitko ne vidi. Tukao ga život sa svih strana, ali on je ostao uvijek pošten i dobar ka i njegov ćaća.

Gianna Marija Kozina, 6. r.

OŠ Trilj, Trilj

Voditeljica: Vesna Tadić

Matija Nađ, 7. r.

Hrvatska nastava Hessen, Bad Soden
(SR Njemačka)

Voditeljica:
Smiljana Veselić-Vučina

15.

Uvijek mi je želja bila opisati mog djeda. Ne zato što živi sa mnom niti što je to jedini djed kojega imam, već zato što mišlim da se stvarno ima o čemu pisati. Moj djed ima šezdeset i devet godina i uopće ne izgleda kao jako star čovjek. Visok je oko metar i sedamdeset i ima nešto preko sedamdeset kilograma. Kosa mu je sijeda i, kad ide vani, uvijek je skriva ispod kape. Razlog tome je što mu baš nije ostalo još puno kose na glavi, pa mu je valjda neugodno. On ima smeđe oči i istaknut, pomalo krvav nos. Skladno je građen, samo su mu noge malo smršavile, ali to valjda dolazi s godinama. Blage je naravi dok se ne naljuti, a to zna biti dosta često vikendom kad su nogometne utakmice. Inače je pun razumijevanja za mene, ali ga ipak ne uznemiravam u trenucima dok njegov omiljeni klub gubi. U normalnim situacijama uvijek me pita kako je bilo u školi i što sam radio tog dana. Osim gledanja sportskih događaja, njegovi ostali hobiji su *balote* i duge šetnje. Duge šetnje iz razloga što mu je to liječnik preporučio radi zdravlja, tako da je često sportski odjeven, ali sa *šiltericom* na glavi. Često je dobre volje kad dođe kući i uvijek to želi podijeliti sa mnom, čak i kada učim za školu. Uglavnom, moj djed je jako veseo i zanimljiv čovjek uvijek spreman za šalu. Često me savjetuje i ne bih ga mijenjao ni za jednog drugog.

Luka Lolić, 5. r.

OŠ Gripe, Split
Voditeljica: Ivanka Valenta

16.

Volim svoga djeda najvišeg,
volim svoga djeda najdražeg,
volim svoga djeda krupnog,
volim svoga djeda bučnog,
volim svoga djeda jakog,
volim svoga djeda blagog,
volim svoga djeda ratničkog,
volim svoga djeda radničkog!

Mislav Šimunić, 3. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Ivana Vukosav

17.

Ja se zovem Šimun. Imam četrnaest godina. Živio sam u domu, a onda me jedna obitelj udomila. U toj obitelji je dida Željko. Iako on nije moj pravi dida, ja osjećam da je. On mene voli kao i druge unuke. Nedjeljom dida uvijek dođe kod nas na ručak. Ja za stolom sjedim kraj dide. Ja volim kada s didom pričam o životu Splita i mojoj najdražoj knjizi Priče iz muzeja. Na Badnjak uvijek idemo kod dida kititi bor, praviti večeru i čekati malog Isusa. Ja sam tada jako sretan.

Šimun Domazet

Centar za odgoj i obrazovanje "Juraj Bonači", Split

Voditeljice: Melita Luetić i Željana Čaplja

18.

*Dida moj
čvrst ka stina,
mudar i star je
dida moj.
Hrapavim rukama
loze okopava,
travčice čupa i veže.
Bura plod otresla
berba ga snervalo,
grožđa u bačvama malo.*

*Umoran bi dida
na kamen se spustija
na kolina didova
ja bi sija.
Priča bi mi priče,
mudrost širija,
pravi je mudrac
s bradom i brkovima bija.*

Josip Milavić, 7. r.

OŠ "1. listopada 1942.", Čišla

Voditeljice: Jadranka Petrušić

i Ljubica Tabak

19.

Moj dida je visok, ima smeđe oči i još malo bijele kose. S mojim didom može se puno smijati jer je smiješan i voli pričati šaljive priče. Također voli ozbiljne teme kao što su nogomet, povijest i politika. On puno toga zna. Budući da baka i dida žive na moru, dida voli puno jesti ribu, školjke i druge plodove mora. Najradije peče ribu na gradele. On kaže da riba mora tri puta plivati: u moru, u maslinovu ulju i u vinu. Svoje vrijeme rado provodi u svom vinogradu u kojem rastu smokve, grožđe i masline. Od toga pravi svoju rakiju, vino i maslinovo ulje – za ribu. U vrtu sadi još i razno povrće. Pravi je poljoprivrednik. Moj dida je svestran i zbog toga svega ga puno volim.

Pablo Ruiz Radomilja, 6. r.

Hrvatska nastava Hessen, Bad Soden, Njemačka

Voditeljica: Smiljana Veselić-Vučina

20.

Moj djed malo je sijed,
ima smeđe oči
i ne zna kako se koči.

Nema puno kose,
al' nema što ne može!

S njim svugdje idem,
i uvijek sve stignem.

On mi čuva malog *rođu*,
kad ga karte i *balote* prođu!

Duje Burazin, 3. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljica: Dijana Čondić-Kapetanov

21.

Moj je djed često u Škripu.

Ide u vrt i kopa.

U masliniku bere masline pa napravi ulje.

Ponekad je u kući, zapravo u Splitu, a više je u Škripu.

Sestra mu puno pomaže u vrtu.

Ima i vinograd od kojeg radi vino.

On puno puši pa malo napravi nered.

Baš je dobar. Volim ga.

Nika Radojković, 2. r.

OŠ Dobri, Split

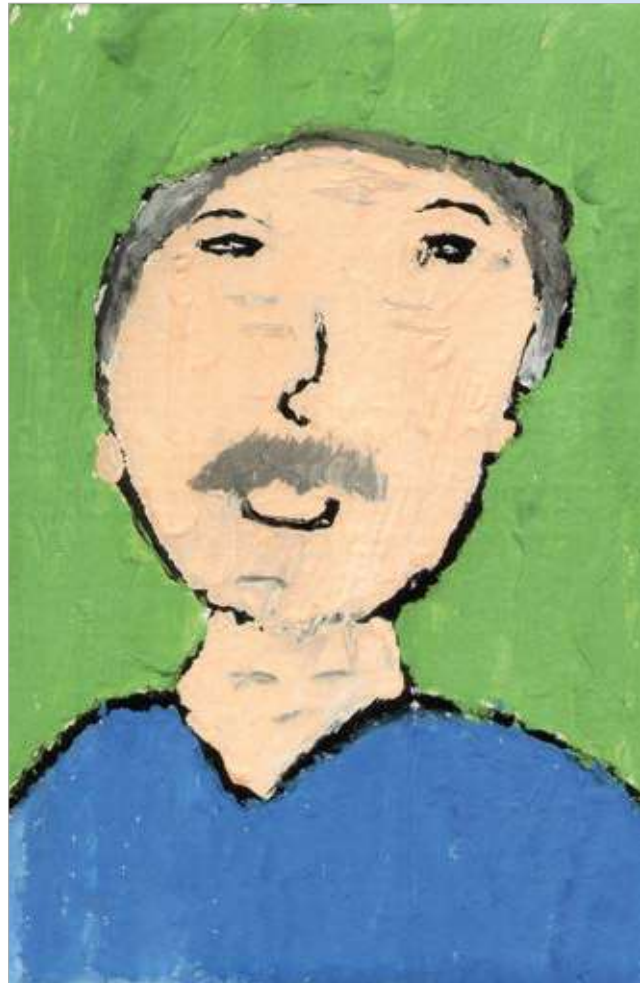
Voditeljica: s. Ines Elek

22.

Moj se djed zove Petar. Moje djetinjstvo ne bi bilo sretno, veselo i bezbrižno bez njega. Ima pedeset i šest godina, sijedu kosu, velike oči i nos. Ruke su mu jako snažne zato što često ide u ribolov i ulovi velike ribe. Često povede i mene pa mu pomažem. Djed kaže da mu donosim sreću jer ulovi mnogo više ribe kad smo zajedno. Kada je ružno vrijeme i ne možemo u ribolov, onda me odvede u igraonicu pa se zajedno igramo zabavnih igara. Uvijek ga pobijedim pa za nagradu pojedem sladoled. Djed ga ne jede jer mu baka ne dopušta zbog velikog trbuha. Samo ponekad pojede, ali to je naša mala tajna. Moj djed je trenutno na brodu gdje radi, a doći će kući za četiri mjeseca. Jako mi nedostaje.

Kiara Božić, 3. r.
OŠ Brda, Split
Voditeljica: Nevenka Grbeša

Antonio Pavela, 3. r.
OŠ Trilj, PŠ Čaporice, Trilj
Voditeljica: Julijana Hrvoić

Vito Periš, 8. r.

OŠ "1. listopada 1942.", Čišla
Voditeljica: Ljubica Tabak

23.

U sijedoj glavi moga djeda skrilo se mnogo zaborava. Čuči tu sve dok ga moj djed ne iščupa u svojim pričama. Usred pričanja odjednom bi zaspao u svom crvenom naslonjaču. Usta bi mu ostala otvorena kao da je želio još nešto reći. Blijedo lice namreškalo bi se poput mora u oluji. Povremeno bi hrkao i proizvodio čudne zvukove. Dugi savijeni nos uzdizao se poput svjetionika na moru. Pri dnu svjetionika bijelila se pjena od valova, njegovi sijedi brkovi. Iznad očiju stršali su bijeli oblaci, djedove obrve. Izgledao je kao netko kome treba pojas za spašavanje. Odjednom bi se probudio i zakašljao. Svojim velikim i bistrim očima promatrao bi svijet oko sebe i čudio se. Potom bi se nasmijao i počeo se po zatiljku velikom izbrazdanom rukom. Uz pomoć štapa napustio bi svoj brod, vukući za sobom stare smeđe papuče na svojim umornim nogama. U modrom džemperu i s bijelom kapom na glavi izgledao je kao stari pogrbljeni kapetan.

Roko Razmilić, 8. r.

OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

24.

Žuljave ruke moga djeda
napravile su kuću na rubu sela.

Svaki je žulj od kamena nastao,
ponekad mislim da je djed sa žuljima rastao.

Moj je djed rukama svojim
svaki trs loze učinio rodnim.

Spretne su ruke svijale lozu,
skidajući s nje jutarnju rosu.

Svaki žulj ima priču svoju,
a djed mi uz *bevandu* ispriča koju.

Žuljevite ruke, vrijedne ruke,
vidjele su u životu puno muke.

Svaki me žulj nečemu uči,
da volim i cijenim sve što mi se pruži.

Kada me zagrle djedove ruke,
u sreću se pretvore sve moje muke.

Kjara Kežić, 5. r.

OŠ Stjepana Radića, Metković
Voditeljica: Elena Jelčić-Sulić
(nagrađeni rad)

25.

Moj djed živi na selu i uvijek kad dođem idemo nahraniti ovce i koze te očistiti štalu. Moj djed zove se Ante, jako je vrijedan i zadovoljan. Puno je radio i zato sad ima mnogo novca. Ima puno životinja koje ga hrane. Ima petero djece i uvijek je spreman svakome pomoći. Kad dođem k njemu na selo, svako jutro idemo u trgovinu i onda pojedemo to što smo kupili. Navečer gledamo televizor. Uvijek mi je dobro kad sam kod njega na selu.

Ana Lukačević, 3. r.

OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Marija Koštić

26.

Moj dida ima osamdeset i tri godine. Najstariji je član obitelji i zove se Vlade. Uvijek govori da je vrlo teško radio, ali da mu je život bio dobar. S nepunih četrnaest godina krenuo je pješice iz svoga sela u Zadar. Živio je u domu dok se nije zaposlio. Ima puno starih, crno-bijelih slika, na svakoj izvodi neke *gluposti* i na svim slikama je nasmijan. Kada je došao živjeti u Split radio je u Jugoplastici gdje je upoznao baku i s njom se vjenčao. Pod stare dane posvetio se unucima, igra balote i gleda nogomet. Njegove me stare priče uvijek oraspolože i nasmiju. Najdraža mi je ona o sladoledu. Kada je prvi put u životu kupio sladoled u kornetu, pojeo je sladoled, a kornet bacio jer nije znao da se i on jede. Dida je veliki ljubitelj nogometa, normalno najviše voli Hajduk, iako se malo previše nervira dok gleda njegove utakmice. Kako ima problema s tlakom i srcem, pije dnevno šaku tableta. Međutim, ni to ga ne sprječava da

gleda nogomet i svoga voljenoga Hajduka. Naravno, noću ne može zaspati zbog uzbuđenja. Tada stupa na scenu moja baka koja glumi medicinsku sestru i donosi mu tablete za smirenje pa jednu još za tlak, jednu žutu za srce, plavu za cirkulaciju pa toplu kamilicu za miran san i opuštanje. Uf! Skoro sam zaboravila! Nešto nikako ne voli, a to je odlazak k liječniku. Od njega bježi kao *vrag od tamjana* i uvijek se s bakom oko toga svađa. Moj dida je oduvijek vrlo brižan i pokušao je svojoj djeci pružiti sve što je mogao. Nikada nije podigao glas ni na koga. Uvijek se razveseli kada mu dođem u posjet, a i meni to bude drago. Volim provoditi vrijeme s didom zato što se na njegovom licu uvijek razvuče veliki osmijeh, pun ljubavi i topline. To je moj dida Vlado.

Lara Čulina, 7. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Mirjana Vuletić

Jelena Poljak, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han

Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić i Đorđe Šego

27.

Moj dida,
osoba draga,
čeka mene,
trči mi s praga.

Kosa sijeda,
ali glava štima.
Oči vesele,
ljubav ih prožima.

Spreman na šalu,
djetinjastu igru na žalu.
Na ramenima me nosi,
ponosno svima prkosi.

Neumorno hodi,
cijeli dan ulicama me vodi.
Pokazuje mi svijet,
zgradu, pticu i cvijet.

U proljeće
na stablo trešnje me diže,
vjetar mi kosu njiše,
a on mi kaže da idem više.

Pozdravlja me s malo tuge u oku,
pušta me da idem svome toku.
Poljubim ga u obraz ja,
lice mu od miline sja.

Petra Vrca, 7. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica: Ana Petrina

Miris bakine kuhinje

1.

Kada dođem u moje bake
osjetim mirise svakojake.
Ima tu pomalo svega
pomiješa se tko zna čega.

Iz lonca miriše juha,
vidi se da s ljubavlju kuha.
Uzima kruh, mlijeko i jaja,
a u kući već nastaje graja.

Svakog čeka njegova sjedalica
i onda kratka molitvica.
Zahvalimo se na hrani Bogu
i što imamo obiteljsku slogu.

Iako moje tijelo jedva diše,
ona me tjera da uzmem još više.
Ovakav luksuz nema u svake
kao miris u kuhinji moje bake.

Emma Tomaš, 7. r.

Oš Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Ana Vilić

2.

U kuhinji moje bake
nalaze se tajne svake.
Svaki djelić njenog srca
za kuhanjem kuca.
Bilo slano, bilo slatko,
njoj sve ide glatko.
Od *kužinavanja* joj bude vruće,
pa bi nekad pobjegla od kuće.
Ali sjeti se svoje unuke
pa sve radi bez po muke.
Baka mijesi tijesto glatko
bit će nešto fino, slatko.
Opojan se miris širi,
moja glava nestrpljivo viri.
Pašticada, lazanje, sarmice,
oblatne, čupavci, bombice,
sve su to prave poslastice.
Miksa, kuha, ukrašava,
moja je baka kuharica prava.

Marjeta Smoje, 6. r.

Oš don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Antonia Dukić

3.

*Da do babe i dida svog dojdem,
kroz Poljica puno mista projden.*

*Moji baba i dida ki goluba dva,
skućili se oni u Srijanima.*

*Bako moja, rodila si mi ćaću,
evo par versi i ja tebi dat ću.*

*Moja baba kuvarica stara,
za špakerom čarolije stvara.*

*Skuva ona svega, jela njoj su dika,
al didu je najdraže pure i mlika.*

*Pričat o babi, a ne spomenit didu,
bilo bi k'o na alci ne pogodit sridu.*

*Pazija je dida donedavna koze,
zbog jubavi prema njima zapustija loze.*

*Valjda je vrime da više budu s nama,
on i baba, s unucima i unukama.*

*Zdravja, sriće i ostala blaga
želi vama vaša unučica draga.*

Josipa Tomić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Vini Mušac

Darija Ružić, 7. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Neda Mustapić

4.

Kad uđem u bakinu kuću,
i miriše kuća cijela,
odmah znam da je to
od bakinih ukusnih jela.

Kad pogledam što se
u loncu crvenom kuha,
shvatim da je to
bakina posebna juha.

Dok s radija u kuhinji
krasna pjesma svira,
širi se miris
mesa i krumpira.

Gotov je ručak,
znamo što to znači:
stiže desert,
mirišu kolači!

Znam to dobro
od kuhinje svake
najljepša je kuhinja
moje bake!

Ena Kurtić, 6. r.
OŠ Gripe, Split
Voditeljica: Ines Paut

Mija Baldić, 6. r.
OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljica: Natalia Burazin

5.

Moja baka
mirisnu kuhinju ima,
stalno miriše
po nekim novim jelima.

Poslastice, povrće,
kuha mi sve i svašta,
pa ako nešto i ne pojedem
uvijek mi oprašta.

Naučila me kuhati
pizzu i sarmu,
a za neke savjete
pitam i mamu.

Miris bakine kuhinje,
podsjeća me na cvijeće,
koje naravno stiže
u rano proljeće.

Sani Krajinović, 3. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Ivka Kavelj

6.

Kada se lijepo hrane sjetim,
odmah svojoj baki odletim.
Sjetim se kolača, finih mirisa,
najviše palačinke slatkog okusa.

Sve što spremi brzo nestaje,
ali baka s kuhanjem ne prestaje.
U kuhinji pomažu i prstići naši,
tada se sve od brašna praši.

Sastojke mijesi s ljubavlju lako,
ne bi je mogao zamijeniti svatko.
Dok kuha, baka pjeva i moli
unučad svoju najviše voli.

Baka kuha tako lijepo,
cijela obitelj voli je slijepo.
Miris bakine kuhinje je najljepši,
neka se moja mama ne naljuti.

Ana Brzović, 5. r.
OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Sanja Pešić

7.

Kad uđete u kuhinju moje bake,
osjetite različite mirise jake.
Ona tamo kuha svašta,
odmah proradi vam mašta.
Osmijeh na licu uvijek se vidi,
ne može da vam se ne sviđi.
Baka moja je kuharica prava,
njezina juha liječi i ozdravlja.
poslije ručka kaže glasno:
"Najela se moja djeca! Baš krasno!"

Lara Avramovski, 8. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Neda Mustapić

8.

Ah, ti zimski dani, veseli i raspjevani.
Dok vani kiša pada i vjetar piri,
u bakinoj kuhinji fini miris se širi.
U njenoj kuhinji uvijek se nešto *krčka* i sprema,
tu praznih lonaca nikada nema.
Nekad je to juha, ili nešto drugo,
bilo vani sunce il' puše jugo.
Taj predivan miris je kao u rajju,
nadam se da je tako i u vašem kraju.

Nina Peljić, 5. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Slavenka Barada

9.

Kuhinja bakina lijepo mi miriše,
taj miris volim sve više i više.
Njena najbolja juha,
i usta mi više nisu suha.

Najbolje su njene *delicije*,
sprema ih s puno emocije.
Na receptima zavidi joj svatko,
kao brašno idu, glatko i slatko.

Cijeli stol za jelo uredi,
nikad mi kod nje to ne dosadi.
Poseban način postavljanja stola ima,
uvijek nas griju njeno srce i toplina.

Za rođendan pripremi kolača i grickalica,
drago joj je vidjeti naša nasmijana lica.
Prije objeda svakog molitva ide,
njena jela svima se svide.

Tomislav Lovrić, 8. r.
OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Antonia Dukić

10.

Moja vrijedna baka uvijek je imala žuljevite ruke. Od jutra do mraka u vrtu je bila. Sadila je krumpire, zelje, sijala je salatu, mrkvu, a uz to je mene i moga brata čuvala. Uvijek bi bilo cvijeća u *pitari*ma. Đirani, narcisi, ruže, sve bi to ispred kuće mirisalo. Uza sve to, još je i kuhati lijepo znala. Za mene i brata kuhala je sve po dalmatinski, zdravo, da nas bolest ne hvata. Ujutro je rano ustajala i doručak nam je pripremala. A kako sam ja pršuta i *pancete* voljela, uvijek bi po njima mirisala kuhinja. Poslije ručka suđe je na ruke prala pa bi joj bile cijele *nabrudane* i uvijek bi se jako umorila. No, najvažnije je da nas je, svoje unuke, čuvala. Moga brata je u dvije ure u krevet stavljala leći, a sa mnom se igrala i svoje mi je stare, lijepe priče pričala. A kada bi pao mrak, svi bismo u krevet pošli, samo bi ona krunicu molila i za naš život Bogu zahvaljivala.

Lucija Brkić, 6. r.

OŠ Bartula Kašića, Zadar

Voditeljica: Ljiljana Elek

Josipa Buzov, 7. r.

OŠ kraljice Jelene, Solin

Voditeljica: Ivana Zrnušić

Roko Petričević, 3. r.
OŠ "1. listopada 1942.", Čišla
Voditeljica: Ljubica Tabak

11.

Dok starinski štednjak
plamene jezičke plazi,
moja baka, žuljevitim dlanovima,
krušno tijesto miluje i mazi.

Tijesto buja i raste,
postaje sve veće –
kao da nekamo
iz zdjele pobjeći hoće.

Užarena pećnica,
spremna već čeka,
da kruh primi
u zagrljaj svoj vrući.
Uskoro će djed stići,
gladan s polja kući.

Petra Smodlaka, 6. r.
OŠ kralja Zvonimira, Solin
Voditeljica: Ivana Jeličić

12.

Moja baka zove se Iva,
i Bogu hvala, još je uvijek živa.
Iako je puno toga boli,
izdrži sve jer se Bogu moli.
Više ne može puno raditi,
zemlju kopati i povrće saditi.
Ali, svaki put kada dođemo na selo,
spremi nam ukusno jelo.
Ma, svako dijete taj bi okus htjelo!
Sve što ostane, nosimo kući
da se ona oko toga više ne muči.
Zna da ćemo sve smazati i tanjure pomazati.
Uvijek se posebno brine o meni
i pazi da me ne muče nikakvi problemi.

Toma Goleš, 3. r.
OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

13.

Iz kuhinje moje bake,
sad se lijepo miris širi.
Juhu kuha baka,
dok je djed samo gleda.

Vidi djed bakine trude
dok se mirisi šire svugdje.
Ovo sve što baka sprema,
nigdje na svijetu nema.

U hranu nam uvijek stavi,
jedan tajni sastojak mali.
Taj je začim ljubav sama,
a jela su uvijek čarolija prava.

Luka Jukić, 6. r.

OŠ Srinjine, Srinjine
Voditeljice: Mihaela Čotić Pavić
i Marina Jelić

14.

Kad dođem na otok ja,
osjetim mirisa dva.
Jedan je bakin, nježan i drag duh,
drugi je njen tek ispečen kruh.

Volim svoju baku jako,
pogotovo kad mi spremi nešto slatko.
Jako volim njena remek djela,
uvijek ih je puna zdjela.

Na bakinom stolu hrane
uvijek je na pretek,
ali bez obzira na tek,
njena ljubav
svakom unuku je lijek.

Antea Knežević, 5. r.

OŠ Bartula Kašića, Zadar
Voditeljica: Jolida Klarić

Moj dida i ja, prijatelja dva

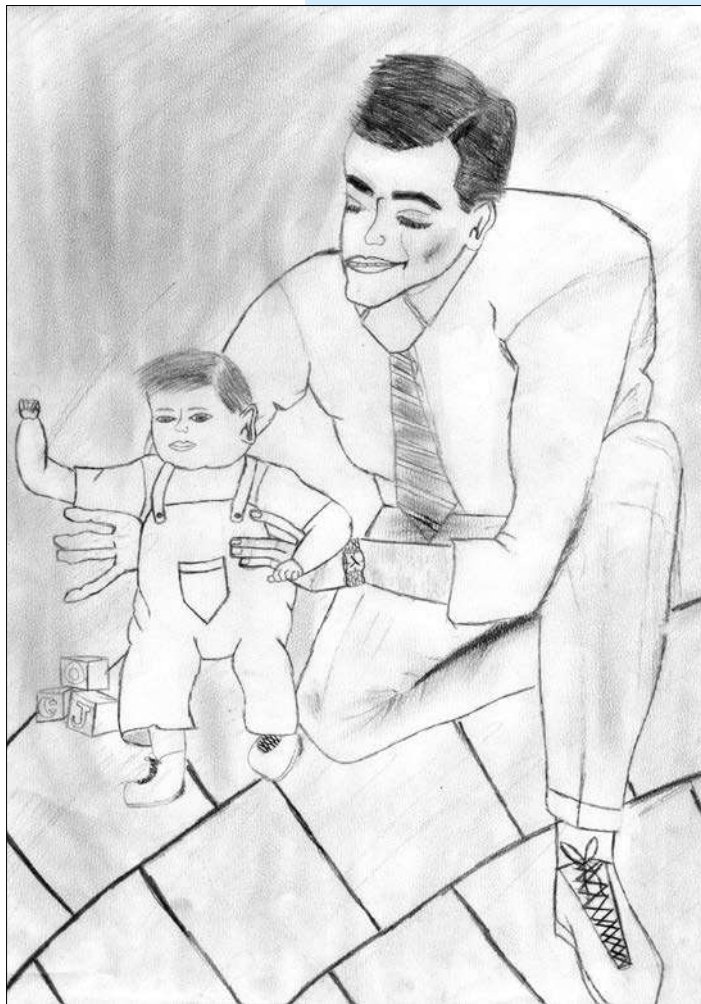
1.

Ja sa svojim djedom
sve dijelim,
s njim se toplo i od srca
smijem,
s njim se veselim.
S njim idem
na ono more plavo,
u barci našoj,
s njim idem
u polje naše malo.
Po žarkom ljetnom suncu,
u rana jutra
s didom svojim
osjećam mir i sreću.
Moj dida i ja,
prijatelja dva
zauvijek ćemo biti,
uvijek sve dijeliti,
i jako sretni biti.

Lovre Lipanović, 5. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ružica Maleš

Ana Čapeta, 6. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Kristina Sikirica

2.

*Mi vam bili
na malom kajiću,
vatali ribu
s dugim ćapom.*

*Bacili mi krenu,
čekali smo ribu,
vidili smo jednu,
ona nas povukla.*

*Poletia ja u more,
a dida mene uvati za nogu,
uvatili mi veliku ribu,
slikali se i pojeli je.*

*Bili smo mi veliki tim,
k'o da smo kolege na poslu
on me spasi,
a ja mu pomilujem sijede vlasi.*

Borna Zemunik, 6. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Renata Kovačić

3.

*Kad san se probudija, pogleda san kroz poni-
stru. Dida je iša sist na stinu ispid kuće.*

*Odma san i ja istrča vanka. Baba mi je dovi-
knula da rečen didu neka ode na peškariju ku-
pit ribe. Dida se diga sa stine i otiša. Bija san
tužan, mene nije vodiya sa sobon.*

*Sve san mu oprostija kad je riba zamirisala na
gradelama.*

Ante Brkić, 3. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Šima Valenta

4.

*Jako volim svoga dida. Od njega sam nasli-
jedio riđu kosu, jake ruke, široki osmijeh i
ljubav prema alatu. On me naučio hodati.
Kad sam bio mali, puno smo se družili. Na
Božić smo plesali, a na Uskrs pjevali. Nikad
se nismo posvađali. Svi kažu da sam vese-
ljak kao moj dida.*

*Volim se družiti s njim jer me svašta nauči.
Ponosan sam na njega. Moj dida i ja, prija-
telja smo dva!*

Roko Sinovčić, 3. r.
OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Ivka Kavelj

5.

Toliko vremena provodim s tobom, a toliko malo ti govorim koliko mi značiš. Ponekad sam zaokupljena sobom, ali znaj, ti zauzimaš posebno mjesto u mom srcu. Nekada mi je lakše kada ne mislim na tebe jer tada ne mislim na tvoju bolest. Znam da je to sebično. Svaki dan zahvalim dragom Bogu na novom danu što ti ga pruža. Zahvalim Bogu i na tvojim tromim koracima, na tvom velikom srcu punom ljubavi za mene. Volim tvoju snagu i tvoju jednostavnost. Volim što nikada ne pokazuješ koliko ti je teško. Znaš, dragi moj nono, od moga rođenja znam da si bolestan. Teško je misliti na to. Teško mi je i svakog Božića, ali smognem snage zamoliti Boga da barem još jedna godina prođe da sam s tobom. I tako to traje već dugih trinaest godina. Ja sam presretna što te imam. Nadam se da ćeš me još puno godina učiti i nasmijavati, biti moj oslonac i uzor. Ti si moja bezuvjetna ljubav, moja snaga, moje svjetlo u noći i moj mir u oluji. Hvala ti, dragi moj nono, na svoj ljubavi i sreći koju mi pružaš. Hvala ti na svakom danu i osmijehu. Hvala ti što postojiš.

Kate Jurišić, 7. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljica: Dijana Čondić-Kapetanov

6.

*Moj dida i ja: prijatelja dva
kose side, žuljnih ruku,
volim kad zajedno
oplovljavamo luku.*

*Plovimo i čakulamo
dok s kaićem veslamo.
Lipo nam je skupa
i ne treba nam grupa.*

*Zidat kamen, palit plamen,
rizat maslinu i lozu
jer kad sam s njim
ne triba bit na oprezu.*

*Odradit ćemo sve nas dva
kao prijatelja dva.*

Luka Bumbak, 6. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split

Voditeljica: Marija Dujmović Bakota

7.

Moj dida i ja
kao proljeće i jesen,
sunce i mjesec,
noć i dan.
Zajedno putujemo
kroz cijeli život moj.
Za mene bi dida
iša' i u boj.
Ponekad mi
svoje priče priča,
prepun neke sjete
zbog prošlih vremena.
I tada mu suzu
u oku poljubim
neka zna
da ga puno volim.
Dobro dida znade
put do moje škole.
Sva ga djeca znaju,
mnoga ga i vole.

Josip Čović, 5. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditelj: Boris Šitum

Uvijek mene čeka,
strpljivo onako
kao što bi unuku
trebao čekat svatko.
Poljubim ga odmah
čim ga ugledam
i zagrlim čvrsto,
onako od srca.
Dragi dida moj,
ti i ja,
baš smo prijatelja dva!

Gabrijela Drlje, 5. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Slavenka Barada

8.

*Moj dida i ja
stara vuka dva,
lice njegovo milina,
oči njegove toplina.
Starija od vrimena
duša njegova svilena
oči, ruke njegove
pobide sve zle otrove.
S njim sam od malena
i tu za sva vrimena
i srce mi se pita
kud prije s ovoga svita.*

Nikola Perasović, 8. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditeljice: Mihaela Čotić Pavić
i Marina Jelić

9.

Moj dide Ivan ima sedamdeset i devet godina. Od mog je rođenja uvijek uz mene. On je moj uzor. Svaki me dan uči nešto novo. Prije nego što sam krenuo u školu, on je bio moj učitelj. Učio me ponašanju, pisanju i učenju. Danas je isti kao i prije sedam godina. Svako se jutro budi u pet sati, popije čaj i odmah se baci na posao. Prošeta cijelom ulicom s guštom, svakoga pozdravi, poznate i nepoznate. Ako nekome zatreba pomoć, moj dide uvijek daje sve od sebe. Kada dođe kući, popije čašicu rakije, pojede jabuku i pročita novine. Poslije navratiti do mene i mojih vidjeti kako smo mi. Čim dođe, sjednem pokraj njega na kauč i pitam ga što je radio, a on mi ispriča sve u detalje. Kako ga volim slušati, uvijek ga pitam da mi ispriča nešto o svom djetinjstvu. Oči mu odmah zasuze. Kada mi ispriča priču i meni krenu suze. Onda shvatim da mu nije bilo lako u životu i koliko sam ja sretan što ga imam, što je moja obitelj. Da nije bilo njega i njegove dobrote, ne bi bilo ni mog tate, ni mene, ni mojih rođaka. Hvala ti, dide, na svemu što imam! Ti si moj uzor, ti si onaj koji me u svemu dobrom podržava. Voli te tvoj Filip.

Filip Lozić, 6. r.

OŠ Bariše Granića Meštra, Baška Voda
Voditeljica: Bosiljka Margeta

Slavko Puđa, 2. r.

Hrvatska nastava u inozemstvu
Dorothea-Viehmänn-Schule,
Kassel (SR Njemačka)
Voditeljica: Ivana Capek

10.

Jedan od najvažnijih ljudi u mojem životu je moj djed. Moj ponos, moja snaga. Čovjek visokoga stasa i ruku hrapavih poput hridi. On je jednostavan čovjek koji ne žudi za novcem i ostalim materijalnim stvarima. Njemu su bitni njegov mir i spokoj, a ostalo prepusti Bogu. Kako on često kaže: "U Božje ruke pa što bude." On je jedna od onih osoba u životu koje ne želite izgubiti. Dapače, želite što bolje proživjeti život s njima, nikad vam nije dosta razgovora i vremena. Meni je on ta osoba i zato svake ljetne praznike provodim s njim. Kakve samo priče tad "padaju". Koliko novoga naučim u tih mjesec dana koje provedem s djedom i bakom. Budem bogatiji novim spoznajama, ali i novim uspomnama koje zajedno stvaramo.

Svako jutro nam je isto. Uzimamo ribičke štapove i odlazimo u ribolov. Netko bi pomislio da je to dosadno, ali uz djeda nikad nema mjesta dosadi. Zabava je zagarantirana.

Moj djed jako je skroman, ali izuzetno zadovoljan i bogat čovjek. Ne, nema ogromnu vilu na moru ni luksuzni automobil. Štoviše, on uopće ne vozi niti posjeduje automobil. Kaže da mu ne treba. On ima svoju *frezu* koju od milja zove *Bijesna kola*.

Svašta je proživio u Domovinskom ratu jer su on i moj ujak, njegov sin, bili na položajima. Rijetko priča o ratu, prebolne su mu te uspomene pa ga ne pitam puno. Razumijem...

Unatoč svemu, on je danas sretan i zadovoljan čovjek. Teško živi, ali je sretan jer ima svoju djecu i unuke koji ga vole i poštuju. Čvrst je čovjek i veliki borac. On je moja ljubav i moje sve!

Šime Madunić, 8. r.

OŠ Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika
Voditelj: Hrvoje Rogulj

11.

*Moj did...
on je bija, od prve dobar,
uvik me je nosa, amo-tamo.*

*Moj did...
on se uvik za me brinija,
uvik je bija, pažljiv.*

*Moj did...
I kad bi me tribalo nešto naučit,
tada bi moj did uza me sta.*

*I kad je bilo grubo ili lipo
uvik je moj did uza me bija.*

*I tako je moj did
uza Boga i uza me, navik sta.*

Petar Kružičević, 8. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

12.

Moj dida i ja svaku nedjelju, poslije mise, idemo u kafić. On sebi naruči kavu, a meni vodu. Nakon kave, po običaju, dida se ustane i plati osam kuna, zatim meni kaže: *Ajde prijо, di sada idemo!?* Uvijek isto odgovorim: *Idemo kući, da se baka ne ljuti.* Onda krenemo najdužim putem kući, a po putu dijelimo šale i priče. Kad dođemo doma, zabava počinje.

Dida donese svoje karte za belu, svoju pepeljaru i cigarete. Sjednemo za stol u blagavaonici i igramo na karte. Nakon što izgubi koju partiju, uzme cigaretu i pripali je. Kako je star i zaboravljiv, radi sitne prekršaje u igri, ali ja to uvijek zanemarim. Po završetku igre, ode čitati novine, a ja naravno uvijek poslužim ručak. Kada dođe za stol, uvijek kaže: *A je ti ovog puno.* Dida i ja uvijek sve pojedemo. Nakon ručka, on ode spavati, a ja spremim posuđe. Kad se naspava, uvijek ide u šetnju sa mnom. Putem pričamo i šalimo se. Na kraju naše šetnje, on me otprati i pođe svojim putem. Dida i ja, prijateljа dva, od jutра do večeri zabavljamo se i šalimo.

Miroslav Mikelić, 7. r.
OŠ Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

Teo Ribičić, 1. r.
OŠ Žnjan-Pazdigrad, Split
Voditeljica: Katica Urlić

13.

*Moj dida, ali kako tamo kažu nono, strog je i veliki čovik.
Kažu mi da ličin na njega i baš mi je to lipo čuti.
U mladin danima bija je težak, puno je stvari postiga, stvorija dom i mir svojoj dici.
Danas ga gledan umornog, malo sporijih pokreta, ali još mu vidin žar u očima.
Ruke su mu pune žujeva, ali još bi i kopa i radija, ne fali mu voje.
Više se ne smije toliko, samo kad me vidi i da mi ruku.
Vidin koliko ličimo i kako je puno stvari učinija za mog oca, ali i meni ulipša ditiinjstvo.
Kad liti odlazin, pojubi me u obraz i podrži jer zna da ću uspit.
Sad kad su mi more i nono daleko, snagu mi daju lipi momenti s njime,
s mojim prijateljen, baš kako naslov kaže.*

Mia Martinić, 8. r.
OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Antonia Dukić

14.

Jutra su mi bila najdraža
u hladu našeg dvorišta.
Pričali smo nas dva
k'o dva prijatelja velika.

Promatrali smo brodove
s njih je imao uspomene.
Nogomet je nekad igrao,
a kasnije sa mnom strasno navijao.

Isti sam kao i on, svi kažu,
vjerujem im jer slike ne lažu.
Da bar možemo bit skupa dan ili dva
još jednom moj dida i ja.

Noa Jerić, 5. r.

OŠ Trstenik, Split

Voditeljice: Josipa Stipica i Tea Simunić

Marin Katić, 8. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Ljubinka Grujin Vuletić

15.

Prvo sjećanje na djeda je njegova mlinica i vrijeme koje smo zajedno proveli tamo.
Sjećam se kako bismo on i ja sjedili, pjevali *gange*.
Bio je star i nije se mogao češljati ni brijati. Zato sam tu bio ja – rado sam mu pomagao.
Bio je star i pričao mi je čudne priče. Ja sam bio posljednji koji mu je uređivao brkove,
to sam posljednje učinio za njega. Bio je dobar djed i najbolji prijatelj.

Ante Grbavac, 6. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski

Voditeljica: Ivana Petričević

16.

Najljepše trenutke svoga života proveo sam družeći se sa svojim djedom. Svake sam ga godine odlazio posjetiti za blagdan. On bi bolesti i probleme stavio na stranu i posvetio se samo obitelji. Za Božić, kad bih došao k njemu u Zagreb, čekao bi me da odemo zajedno na tržnicu i u trgovinu. Kupili bismo ribu i povrće, a nakon toga bi me poveo u svoj ured i pokazivao mi nacрте mostova. Puno sam toga naučio od svog djeda. Naučio me upravljati brodom, pravilima raznih sportova...

Ljeti bi djed došao u Bašku Vodu i svaki me dan vodio na sladoled. Svake bih nedjelje došao ranije k njemu pomoći mu pripremiti ručak za cijelu mnogobrojnu obitelj. Svi bismo skupa ručali. Tada bi moj djed bio jako sretan. Kada smo se šetali, on bi mi pokazivao stare napuštene kuće u kojima su ljudi prije živjeli.

Moj djed mi nikada nije postavio pitanje koje mi svi stariji postavljaju: "Imaš li curu?". Zato mi je bio još draži! Uvijek se šalio. Kada je obolio od raka želudca, nije mogao jesti, ali je – unatoč bolovima – uspio doći na moju Prvu pričest. Bio sam presretan što je došao. Poslije nekoliko dana morao je kući ležati i piti čaj. Pio je puno lijekova i primao injekcije. Ja sam ga s obitelji išao posjetiti. Kada sam ga vidio, srce mi je stalo. Odmah sam ga zagrlio. Taj dan sam, prije puta u Zagreb, bio u crkvi svetog Roka i uzeo blagoslovljene vode za njega. Djeda uopće nije bilo briga za bolest, opet je pričao viceve i šalio se.

Nakon nekoliko dana tata ga je opet išao posjetiti. Meni nije dao jer sam morao ići u školu. Kada se tata vratio, pogledao sam ga u lice i odmah shvatio što se dogodilo.

Hvala Bogu što sam imao najboljeg prijatelja i djeda!

Jure Radić, 6. r.

OŠ Bariše Granića Meštra, Baška Voda
Voditeljica: Bosiljka Margeta

17.

Moj djed i ja pravi smo prijatelji. On mene najviše voli. Dobro, možda više voli svoju ženu, moju baku, ali zato se sa mnom najviše druži. Iako smo pri tom puno puta upali u probleme, on nas je uvijek izvukao kao mudri lisac. Nekad sa mnom igra nogomet, a tu sam ja na svom terenu pa ga nadigram. Kad djed ima previše posla u radionici, ja mu pomažem u popravljanju strojeva. Tada se osjećam važno. On uvijek ima vremena za mene. Za kišnih večeri izgasimo svjetla u kući pa se igramo skrivača i slijepog miša. To nas jako veseli. Na kraju se zagrlimo i sjednemo na kauč. Moj djed i ja najbolja prijatelja dva.

Marko Grabovac, 4. r.

OŠ kraljice Jelene, Solin

Voditeljica: Dubravka Mišadin

18.

Moj dida mene uvijek tješi
i kao najbolji prijatelj
lagano se smiješi.
Zajedno idemo šetati,
a kad odem na trening,
on dođe po mene,
jer me voli čekati.
Kao prijatelja dva
skupa radimo,
zajedno automobile
ponekad popravljamo.

Suradnja i ljubav
kod nas uvijek dolaze,
s djedom sve mogu,
a kad ga nema
puno mi nedostaje.
Jer dida i ja smo
prijatelja dva,
a ja ga zovem *Diko*,
naravno od milja.

Domina Alujević, 3. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Ivana Sedlar

19.

To su ruke koje vole
i Božju ljubav dijele,
ruke koje mole
meni se vesele.

To su ruke
koje ne zadaju boli i muke.
Ruke koje ne prijete
već i nepoznate grle.

Svaku ranu u polju je zaradio
oko mandarina je radio.
Te ruke nemaju mira
za mene one su pune vrlina.

Mnogi nemaju djeda,
zato sretna osoba sam ja
jer me te ruke grle
jer me te ruke vole.

Ante Crnjac, 5. r.

OŠ Stjepana Radića, Metković
Voditeljica: Elena Jelčić-Sulić

Petar Tomaš, 5. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Maja Bušić

20.

Moj did zove se Zvonko, kao i moj tata, ali za nas djecu, njegove unuke, on je oduvijek samo *did Dolić*. Kako i zašto ga baš tako zovemo i tko je s tim počeo, nitko mi ne može točno reći. Meni to nije ni važno jer je on za mene, od kako znam za sebe, moj *did Dolić*.

Drugog dida osim njega i nemam jer tatin tata nažalost odavno nije među nama. Umro je prije nego što su se moji roditelji vjenčali. Možda je i to jedan od razloga zašto *did Dolić* zauzima posebno mjesto u mom srcu. A možda je tako jer znam i osjećam da me did jako voli i kad god sam kod njega posvećuje mi puno vremena. Često zna i nešto napraviti za mene jer ima jako vješte ruke.

Jedno ljeto, prije nekoliko godina, iznenadilo me s kolicima koja je napravio samo za mene i u kojima me vozao okolo po dvorištu jer sam bio još mali.

Ljeti, kad sam kod dida i bake u posjetu, on me vodi na kupanje ili u moj omiljeni trgovački centar i često mi ispunjava kojekakve želje.

Ponekad se nas dvojica pretvaramo da smo protiv bake, posebno kad igramo *briškulu* ili *šucu*, igre na karte koje me did naučio igrati. Nas dvojica uživamo u toj našoj maloj *uroti* protiv bake, a ona se pretvara da se ljuti, što naše veselje samo uvećava.

Thomsonova pjesma *Moj dida i ja* nekako mi se baš zbog mog dida posebno sviđa.

Jednom sam baš od dida dobio i majicu s tim natpisom. Iako mi je već dugo premla, čuvam je kao dragu uspomenu na njega, po mom sudu čovjeka dobrog srca i pravog veseljaka.

Već sad se radujem ljetu i vremenu koje ću provesti s njim.

Luka Puljić, 5. r.

Hrvatska nastava u inozemstvu,
Hessen-Saarland, Frankfurt-Heddernheim
Voditeljica: Lidija Bodalec

21.

Moj djed Mijo
zadužen je
za nered u garaži.
Uvijek nešto pila,
vari, traži.
Nogomet on igra
s mojim bracom malim,
svi se čude vici i galami.
Moj djed brk nosi
i njime se ponosi.
Mene zove:
Dođi, moja Ane,
pojedi ove jabuke i banane!
A ja vičem:
Daj, djede,
tvoje zapovijedi meni srce slade.

Ana Rajčić, 3. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Ana Petrina

22.

Moj did i ja bili smo bliski jako,
poznavali smo se samo tako.
Učio me moj did
kako od kamena zidat zid.
Moj did i ja brali smo maslačak
da bi lijeka mogli napraviti tračak.
Radio sam sa svojim didom
i pomogao mu s kaminom.
S didom sam brao koromač
i od drveta radio mač.
Dida mi je rekao: *Uči sinko škole*
jer od kopanja samo ruke bole.
Učio me dida užbe i mine
i ja se jako ponosim njime.

Dino Srdanović, 6. r.
OŠ "Josip Pupačić", PŠ Kućice, Omiš
Voditeljice: Ružica Matijević i Ljubica Bogdanović

Ponosno
tvoje ime nosim

1.

Moj se djed zvao Petar,
život mu je prohujao kao vjetar.
Po njemu dobio sam ime,
danas se jako ponosim time.

Svi mi kažu da na djeda sličim,
s time se itekako dičim.
Kaže tata da se smijao uvijek
i da nikad nije bio zao čovjek.

Puška njegova još uvijek ponosno stoji
i u očevom ormaru trideset ljeta broji.
U kući su njegove za šišanje škare
i još mnoge druge sprave.

Jedne večeri pošao je leći
i stigao je samo *Laku noć!* reći.
Ispustio je dušu u velikoj sobi,
u njegovoj radnoj, trošnoj *robi*.

Kaže tata, Brkica ga zvali,
prijatelji njegovi, taj nadimak mu dali.
Reka' je sinu da priča unucima o njemu,
i da ne izostavi nijednu temu.

Iz priča ja o njemu učim,
ali nešto me danima muči.
Znam da me sad od gore gleda,
ah, da sam barem upoznao djeda!

Petar Ćubić, 8. r.

OŠ Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika
Voditelj: Hrvoje Rogulj

2.

Moj did Ante ruke ima zlatne.
Ima oči boje mora, a po licu ima bora.
Ja svog dida volim žarko
ko' majka dijete svoje - jako.

Ante Tokić, 5. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

3.

Zovem se Ante, a ime sam dobio po obojici svojih djedova. I djed Ante Rakuljić i djed Ante Mladin vole razgovarati i kretati se iako jedan ima sedamdeset i dvije, a drugi osamdeset i pet godina. Stariji djed voli jesti, gledati dugo kroz prozor, gledati televizor i družiti se s ljudima. Drugom je djedu nadimak Antonica. On, kao i ja, živi na Bajnicama. Moji djedovi su ponosni što nosim njihovo ime. Oba djeda imaju supruge. Antonica ima Jasnu, a djed Ante Mladin ima Anku. I jedan i drugi svađaju se s mojim bakama oko ručka, ali se i pomire jer moje bake odlično kuhaju. Moja dva djeda su duhovita, ali kad se naljute, nije dobro.

Eto, to su moji djedovi i ja ih jako volim.

Ante Rakuljić, 4. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Žarka Karoglan
i Dijana Krvavac

Marko Debak, 5. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Anica Bašić

4.

Volio sam svoga djeda. Nosimo isto ime i rođeni smo na isti datum. Volio sam s njim razgovarati o svemiru i dinosaurima, a on bi samo sjedio i slušao. Ispitivao sam ga o znanosti i filozofiji, a on je svirao za mene. Naučio me svirati kada sam imao osam godina. Pomagao sam mu obrađivati vrt i uređivati livadu ispred kuće. Provodili smo mnogo vremena zajedno. Jeli bismo jabuke gotovo svaki dan, a pokazivao bi mi i svoje projekte. Radio je igračke zrakoplova na baterije, vulkane i prave brodove. Prvom koji je napravio, dao je ime Mislav, po mom bratu. S njim mi je uvijek bilo lijepo. Skladao je i pjesme, sakralne i one za nas, unuke. Neke je napisao i za svoj glazbeni sastav koji je imao u mladosti. Bio je ponosan na mene kada bih dobio dobru ocjenu ili svirao jer mi je glazba bila veoma mila. Svakog ljeta išao bih s njim

Lea Jukić, 8. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Ljubinka Grujin

na Korčulu. Vodio me na proslave i plivanja, ali ribolov mi je ostao najupečatljiviji. Svakodnevno smo lovili ribu s jednim rođakom. To me naučilo strpljenju. Naučio me voljeti prirodu, upravljati elektronikom i krpiti zidove žbukom. Bio mi je najdraži član obitelji. Volio sam ga neizmjereno. Nažalost, jednog je dana dobio tumor. Vidao sam ga, ali više se nismo igrali. Oporavio se, ali nedugo nakon toga opet se razbolio. Posjećivao sam ga u bolnici. Sreća na nje-

govom licu kada bi ugledao svoju djecu i unuke bila je predivna. Posljednje dane proveo je s obitelji. Operacija je bila pre-skupa i rizična. Sve više vremena provodio je u krevetu. Bio je sve tiši i tiši. Jednog dana dao mi je izrezani novinski papir. Tu je bilo njegovo ime i srebrna medalja s natjecanja za izume.

Izgubio sam taj papir. Bilo mi je preteško i nisam mu htio reći. Njegov tihi govor postao je mrmljanje, a strah sve veći i veći. Htio sam da dočeka Božić pa da mu udijelim zagrljaj pun nade. U nedjelju je primio bolesničko pomazanje u kući, okružen obitelji. U ponedjeljak, 12. prosinca 2016. djed mi je bio u mislima cijeli dan. Čekao sam zvono da otrčim kući i zagrlim ga. Kada sam došao kući, bila je mrtva tišina. Došao sam na vrata sobe, ali su bila zatvorena i nisam ušao. Spustio sam se u svoj stan.

Tamo je bila baka s rukama na licu. Jecala je. Toga dana moj je djed preminuo. Sve me podsjeća na njega, na njegov korak, mило lice i osmijeh. Boli me srce dok mislim na njega i pišem o njemu. Boli me i sada.

Vlaho Botica, 1. r.

Prva gimnazija, Split
Voditeljica: Anita Vuletin

5.

Visok, mršav i sijed
bio je moj djed.

Nažalost, nisam ga upoznala,
ali o njemu sam sve najbolje čula.
Po njemu sam i ime dobila.

Bio je marljiv i vrijedan,
u crkvu je išao svaki tjedan.

Volio je ljudima pomagati
i tuđu sreću graditi.

Moja obitelj sve je pokušala
ne bi li mu zdravlje vratila.

Životnu bitku rano je izgubio
i u vječni san zauvijek uronio.

Marijana Jonjić, 6. r.
OŠ "Tin Ujević", Krivodol
Voditeljica: Slava Ćelić

6.

Josip! To predivno ime pogotovo kad je od moga djeda. Moj djed je prekrasan čovjek. On me ne može naučiti puno o nogometu ili školi, ali zato je izvrstan u ribolovu. Svoje vještine, svako ljeto dok ljetujem kod njega, prenosi na mene. Od njega sam najviše naučio kako voljeti i cijeniti ljude. Naučio me kako biti snalažljiv, ali pošten i sve u životu obavljati s ljubavlju. Moj djed nije sposoban za sve. On je običan i najbolji moj djed!

Josip Matkovic, 4. r.

OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Miranda Banovac

7.

Kad sam se rodio, roditelji su me nazvali po mome pokojnom djedu. Nisam ga nikad upoznao jer je poginuo u ratu. Baka mi svaki dan priča da je bio jako dobar i pošten čovjek. Tada mi pokaže njegove slike i nadoda da je poginuo braneći našu domovinu. Jako sam ponosan na njega i zahvalan što živim u slobodi i nosim njegovo lijepo ime – Tonči.

Tonči Ugrina, 3. r.

OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

8.

Ova priča počinje prije nego sam se ja rodio, dok su se roditelji dogovarali oko mojeg imena. Ime sam dobio po svoja dva djeda: Pave po tatinom ocu, a Petar po maminom.

Od kada sam bio mali, često sam posjećivao djeda Pavu. Ali, nažalost, svoga drugog djeda nisam mogao jer je preminuo. Mome djedu Pavi najdraže je kad mu dođem pomagati oko broda ili kada se idemo kupati na more. Moj djed i baka nažalost ne žive zajedno. Djed Pave živi blizu pa ga često posjetim i ostanem na ručku. Kao što sam ranije spomenuo, moj djed ima jedrilicu od osam metara na kojoj sam naučio jedriti. Svako ljeto pozovem nekog prijatelja da ide sa mnom i s djedom na more. Neka od mojih najljepših sjećanja s djedom vezana su uz jedrilicu, a nadam se da će ih biti još puno.

Sretan sam što nosim imena mojih djedova, ali mi je draže da me zovu Pave.

Pave Vitaljić, 6. r.

OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Dragana Sarač

9.

Moj dida Ante umro je prije nego sam se rodila. Zato se ja i zovem Antea. O njemu znam sve iz priča moje mame i bake. Cijeli život bio je vezan za svoju obitelj i posao. Rodio se u vrijeme rata, u siromaštvu i rano je ostao bez majke. Bio je instruktor u auto-školi i mnoge je naučio voziti automobil. Volio je igrati na boće, a baka čuva sve njegove pehare i medalje. Uvijek s bakom gledam njegove slike i posjećujem njegov grob. Ipak svima nam je teško u vrijeme blagdana. Za vrijeme Uskrsa moj djed najviše nedostaje mojoj mami i baki. Uvijek je u našim srcima i molitvama. Iako ima još unučadi, baka kaže da sam mu ja najsličnija.

Teško je kada izgubimo dragu osobu, ali nikada je ne zaboravljamo, već je čuvamo u srcu i našem sjećanju. Ja znam da je on moj anđeo čuvar i da je uvijek uz mene i moju obitelj.

Antea Blažević, 6. r.

OŠ Pujanki, Split

Voditeljica: Snježana Brzica

Noa Rašić, 3. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split

Voditeljica: Ana Ševo

10.

Kada sam se rodio, imao sam djeda. Vidio sam ga samo jedan put i to dok sam bio malo dijete. Od tada je prošlo mnogo vremena. Zaboravio sam kako moj djed izgleda i kako se zove. Jednom, a bio sam već devetogodišnjak i išao sam u treći razred, na satu hrvatskog čitali smo priču *Osobine moga djeda*. Učiteljica je polako prozivala učenike da pričaju o svojim djelovima. Odjednom je prozvala: *Stjepane!*. Ustao sam i tiho rekao: *Ja ne znam gdje mi je djed, kako se zove, niti koliko godina ima*. Ostali učenici počeli su mi se smijati i rugati. Bio sam jako tužan. Kada sam došao kući, sve sam ispričao mami, a ona mi je rekla: *Ne gledaj što ti drugi govore, nego tko ti govori*. Znao sam da je u pravu, kao i svaki put kada me savjetuje. Kada sam odrastao, tražio sam svoga djeda. Napokon sam ga našao. Rekao mi je da se zove Stjepan. Srce mi je zakucalo brže, a kroz glavu su mi proletjele misli: *Pa ja nosim ime moga djeda. To je moj djed! Napokon sam ga upoznao*. Volio bih da je to bilo ranije, ali ja sam i s ovim zadovoljan.

Gabrijel Jadrić, 3. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Rina Librenjak

Stjepan Hrvojević, 4. r.

OŠ Srinjine, Srinjine
Voditelji: Jurica Škalabrin i Marina Jelić

11.

Dobio sam ime
po djedu Petru
dobrom i mudrom čovjeku.
Moje ime je Petar
što znači stijena,
i to bijela stijena
kao morska pjena.
Djedu sam se veselio
i to se njemu sviđalo,

stalno se smijao,
djed je to volio.
Djed je sada u rajju,
lijepom i veselom,
sretan što se ja
zovem njegovim imenom.

Petar Donjerković, 4. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Mirjana Mešin

12.

Djed me naučio igrati šah.
Puno puta mi je dao *Šah-mat*.
Baka me naučila rezati loze,
kako je to lijepo, dragi Bože.
Djed me naučio držati sjekiru,
sad mu pomažem cijepati drva.
Volim baku, volim djeda
rado im pomognem oko bilo čega.
Nosim ime svoga djeda
to je nešto što se opisati ne da.

Josip Bitanga, 3. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Marija s. Lidija Čotić

13.

Moje bake više nema,
ali kao da je tu pokraj mene,
njene oči, njene ruke
uvijek žive u mom srcu.

Nosim ime svoje bake
ko' najljepšu uspomenu,
s neba vidim njezin osmijeh,
čuva ona svoju unuku.

Maruška Šarić, 6. r.

OŠ Srinjine, Srinjine

Voditeljice: Mihaela Čotić Pavić
i Marina Jelić

14.

Moj se djed zove Ante, a nadimak mu je Anton. Nosim njegovo ime jer se on svaki dan molio Bogu i bio uz moju mamu dok je ona devet mjeseci ležala kako bi održala trudnoću. Od kada znam za sebe ne prođe niti jedan dan da se ne družim s mojim djedom. Najdraže mi je kad on pripremi večeru i pozove me da zajedno jedemo, a onda nas dvojica uživamo i razgovaramo o raznim temama. Kroz svaki naš razgovor spomene mi koliko su u životu važne moralne vrijednosti. Njemu se mogu povjeriti jer znam da će mi pomoći i da je uvijek uz mene. Kad sam tužan on najbolje zna kako će mi vratiti osmijeh na lice. Često se smijemo njegovim dječjim nestašlucima jer je kao dijete bio vrlo živahan i razigran. Živio je siromašno pa je kao momak morao otići raditi u Njemačku. Ni tamo mu u početku nije bilo lako. No, zahvaljujući njegovom znanju, marljivom radu i snalažljivosti dobio je brojna priznanja. Međutim, njemu je najvažnija bila njegova obitelj. Nažalost izgubio je sina koji se godinama borio s opakom bolesti te je s četrnaest godina

umro. Iako je to razdoblje njegovog života za njega bilo najteže, nije se predao. Molitva i čvrsta vjera u Boga mu je pomogla. On zna da će jednog dana ponovo ugledati svoga sina, a i ja vjerujem da ću upoznati svoga ujaka. Zbog svega što je u životu prošao, moj djed je u mojim očima pravi heroj. Njegova toplina grije moju dušu, a njegova mudrost potiče moj razum.

Ljubav kakvu gajim prema mome djedu je nešto što bi svakom djetetu poželio. On nije samo moj djed, on nije samo moj heroj, on nije samo moja snaga, on je moj veliki prijatelj.

Anton Trumbić, 7. r.

OŠ Trstenik, Split

Voditeljice: Josipa Stipica i Tea Simunić

15.

Moj dida Tomislav, čije sam ime baštinio i s ponosom nosim, moj je najbolji prijatelj. Pitate se zašto. Pa... Taj prijatelj nikada ne otkriva moje tajne, imena mojih ljubavi, moje nestašluke. Volimo zajedno igrati nogomet, zapravo, ne trčimo za loptom, samo je *napucavamo* i dodajemo se. Nedjeljom ujutro, čim se probudim, trčim k djedu na karta nje. Oko podneva mi smo uz kamin. Pomažem mu zapaliti vatricu i uživam

gledati kako vješto peče ribu ili meso. Svake godine, u listopadu, pomažem mu brati dozrele masline. Kad nas uhvati *fjaka*, moj dida i ja, sjednemo ispod borike i u tišini gledamo brodiće koji plove plavim morem. U duši smo isti, ali se vanjskim izgledom potpuno razlikujemo. On je visok, marljiv, uvijek obrijan i kratko ošišan. Ja sam nizak, slabašan, uvijek razbarušene kose.

Moj dida i ja – nerazdvojna prijatelja dva.

Marko Gabrijel Matijević, 3. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Ivana Sedlar

Tomislav Vukman, 4. r.

OŠ "Petar Berislavić",

PŠ Okrug Gornji, Okrug Gornji

Voditeljice: Karmen Nakić i Sandra Mrčela

16.

Ime Ante nosim
i njime se ponosim.

Tako se i moj djed zvao,
puno toga on mi je dao.

Bio je dobar, pažljiv i vrijedan,
govorio je da uživam jer je život jedan.

Kad je umro, bio sam tužan,
nadao sam se da je to samo san ružan.

Od tada je prošlo dosta vremena,
a meni je ostalo puno lijepih uspomena.

Ante Križanac, 5. r.

OŠ Ivana Lovrića, Sinj
Voditeljica: Silvija Vučković

17.

Ime sam dobio od djeda
kojemu je kosa sijeda.
Svoga djeda jako volim,
kad ga vidim snažno ga zagrlim.

Djed mi je spominjao Boga
o njemu me naučio puno toga:
kako se treba pravilno moliti
i kada je post.

Naučio me i kako se hraniti.

Sa mnom se puno šali,
on mene puno voli.

Dida, onaj tko ti ovo piše
voli te na svijetu najviše!

Josip Smajo, 4. r.

OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Miranda Banovac

Nevena Benzon, 2. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: Marija Bubalo

18.

*O tebi san, dida, samo lipo sluša
dok mi ćaća priča, puna mi je duša.
Moj je ćaća, kaže, velik čovik bija
budi, sine, i ti takav, eto to bi tija.*

*Znan da si, dida, u tuđini živija,
al za težak život nisi Boga krivija.
Njega si poštiva i Njemu se molija,
a dicu svoju iznad svega volija.*

*Želija bi i ja takav čovik postat,
pošten i Bogu odan, zauvik ostat.
Ma da mi je i upola takav ka ti, dida, bit,
nosin tvoje ime – valjda ću uspit.*

Kruno Ledina, 5. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Sanja Pešić

19.

Moj djed mi je uvijek pričao o tome što je sve proživio u životu. Volio je more. Bio je cijeli život pomorac. Kad bi bio kod kuće, skoro je svakog dana išao na ribe. Samo ga je loše vrijeme moglo odvratiti od toga. Imao je svoj brod koji je jako volio. Govorio je da se čuvam kad jednog dana budem na njegovom mjestu. Ja sam njemu govorio da ću se čuvati ali da do tada ima vremena. On je ponavljao da će vrijeme brzo proći i da će to brzo doći. Tada sam bio jako malen i činilo mi se da vrijeme polako prolazi. Kao da sam odjednom narastao. Tada mi se učinilo da je vrijeme zaista brzo prošlo.

Jednog se dana se dogodilo nešto neočekivano. Nisam mogao vjerovati da je moj djed završio u bolnici. Trpio sam. Nisam mogao izdržati niti jedan dan, a da ne odem do njega. On je to jako volio. Jednog dana mi je rekao nešto što me jako dirnulo. Rekao mi je, kad jednog dana više ne bude tu, da će mi ostaviti svoj brod. Otišao sam žalostan. Djed je umro i meni je ostao brod. On je bio dobar čovjek i htio je da budem kao on. Ja sam i dobio ime po njemu. I dalje se pridržavam svih obećanja. Jednog dana kad odrastem, želim bio kao on. Sjećat ću ga se i neću ga zaboraviti. Pamtit ću ga u svom srcu i neću odustati od svog cilja u životu.

Šime Marelić, 5. r.

OŠ Jurja Barakovića, Ražanac
Voditeljica: Ana-Marija Ivanić

Čuvam drage uspomene

1.

Moj se djed zvao Ante. Bio je srednje visine i normalne težine. Njegove su ruke kad je trebalo bile i snažne i nježne. Njegova je kosa bila bijela kao pahuljice snijega. U njegovim se smeđim očima vidjela svjetlost i dobrota. Moj je djed bio dobar, vrijedan i pristojan čovjek. Volio se šaliti, a znao je biti i jako ozbiljan. Kad sam bio mali, često me vodio i dovodio iz vrtića. Jako volim svog djeda i znam da i on voli mene. Samo mi je žao što ga više ne mogu vidjeti.

Lovre Žuro, 3. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Bosiljka Ćukušić

Maja Tomasović, 3. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Anđelka Vugdelija

2.

Njene oči, zvijezde dvije,
uvijek su me pratile.
A sad kraj starog kreveta su
dvije svijeće.
Godine prolaze, slike blijede.
Tješi me
otišla je s osmijehom
prema vječnoj Radosti.

Josipa Ivanović, 5. r.

OŠ Trstenik, Split

Voditeljice: Josipa Stipica i Tea Simunić

3.

Probudila sam se. Došla je žalosna vijest. Moj djed je u bolnici. Tako sam tužna i žalosna. Život mi se promijenio sve do onog najgoreg. U kući se čuo samo plač. Moj djed je umro. Ne mogu vjerovati. Danima sam tužna. Moja baka je uz mene da me utješi kad plačem. Moj djed je u mom srcu i tu će ostati. Ako ode on, otići ću i ja.

Hajdi Vučica, 3. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Marija s. Lidija Čotić

4.

To je priča
moga djeda, moje bake
o djetinjstvu moga tate.

Nije bilo *kompjutora*
već druženja, razgovora.

Svaku večer oko sedam,
na TV-u crtić jedan.

Nije bilo mobitela,
samo igre i veselja.

Nema više moga djeda,
ja sam tužan, priča žedan.

Toni Mijač, 3. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Marija s. Lidija Čotić

5.

Ne želim Vas noćas, dobri ljudi, ogoliti sreće svojim riječima.
Želim da zajedno sa mnom srčanim osmijehom i milim pogledom
odate počast svim našim precima.

Svaki izgubljeni trenutak,
gorčina zakrčena tugom,
ugašeni plamen, djede,
u mom mladom srcu bije.
Osvježava me tvoja ukradena
ruka s ramena,
neprežaljeni savjet koji ne
čuh s tvojih usana,
hladno mjesto u toplom domu,
ledena koža što prekriva
užeglu dušu na mjestu tvog
zagrljaja, radosni osmijeh tvoj
što ne posta jedan od
tragova mog uma.
Suzne oči mojih milih za tvojom
dušom, djede, o kojoj mi
ispripovjedaše raj.
Slatki nektar tvog pogleda
i lica, malim mojim rukama
nedostižan.
Hladni kamen optočen mjesečinom
nosi ime tvoje.
Urezan jedini trag duše moje.

Veličanstven lješnjak
našeg dvorišta niknu
iz tvoje ruke, stvarajući,
o, stvarajući nama zaklon,
i kad te nigdje.

Pitanje kori um, da me
još jednom zazoveš: "Mrvo,
Mrvice, u djedov hrli zagrljaj!"
zar ne bi moguće?
Još samo malo ljudske prolaznosti
da mi biše s tobom, da upijem
svaki dodir, zraku ljubavi i
pogled sreće.
Toplinu, djede, tebe.
Sad mramor, mjesto mene,
udiše tvoju vječnost.

Oh, svaki izgubljeni trenutak,
gorčina zakrčena tugom,
ugašeni plamen, djede,
nisu ni do koljena
bijućem srcu tvom
što sni i raste
iz žalujućih vena naših.

Misao si skrvna naših početaka
i naših krajeva, donosiš nam
jutro i usnivaš nas u sladak san.
Tvoje lišce nam krasi svaki pogled
nebeskog grada.
Ruka nas tvoja miluje do
zlatnih niti puta sreće.
Vjetar lice ne bije toliko
drsko kada ti, djede,
miluješ poljupcima duše
rasparane trnjem.
Lomiš hladnoću mramornu žarkošću
svoje ljubavi.
Sabijaš granice
nedodirljivosti nas smrtnika
svojom vječnošću.
Ljubiš, djede, znam, ljubiš odozgora,
kao mi tebe s naših
poniznih koljena.
Miluješ, djede, znam,
miluješ odozgora,
naše rosne obraze
svojim sjajem.

Utjeho, čvrsta nado,
željo, jači smo.
Jači smo jer znamo da
smo ovdje, živući, sada
na ovom magičnom svijetu,
da se tebe sjećamo ispunjavajući
naše živote srebrnim
mostovima ljubavi i tvoje
srdašce, što čeka na nas,
puninom ponosa.
Srce nam grudi probija
spoznavajući da ćemo opet
udisati tvoje milujuće
pogledе praćene milošću
ljubavi.
Naši susreti
će postati ispisani
rajskom tintom
i obavijeni zvjezdanom
spiralom vječnosti.

Rosne kapljice svakog jutra
ne biše više toliko hladne,
kad spoznah da će opet
moje uši uveseliti tvoj pjev,
tvoj zaziv: *Mrvice!*

Josipa Dževrnja-Viro, 2. r.

Gimnazija Dinka Šimunovića, Sinj
Voditeljica: s. Natanaela Radinović

6.

Lice tvoje još mi sije,
oči tvoje zvijezde dvije.
Osmijeh blagi, pun radosti,
moje bake iz mladosti.

Ruke nježne poput svile,
tvoje su mi bako bile.
Grijalo me tvoje krilo,
baš mi je lijepo bilo.

Svoju ljubav si mi dala
i anđelom svojim zvala.
Čuvala me i pazila,
dobra baka si mi bila.

Al' te, bako, više nema
uspomena još si samo
Otišla si među zvijezde
da si gore, mi to znamo.

Ana Matić, 1. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

7.

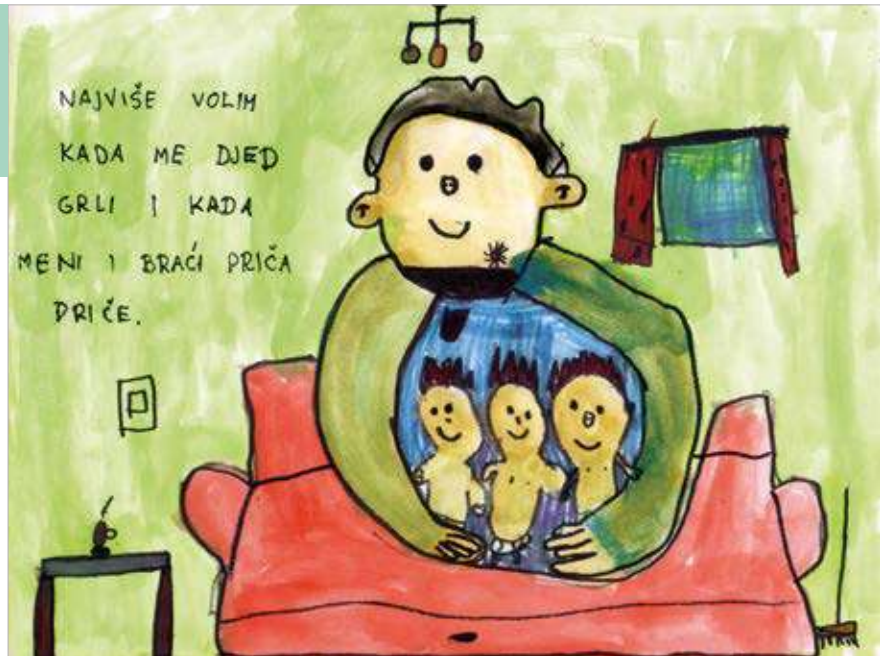
Draga bako Iskra,

otkad si otišla, sve je postalo neobično.
Kao da je jedan dio mene jednostavno
– otišao s tobom. Na dan kada si umrla,
bili smo na putu. Tata mi je polako prišao
i odveo me u sobu zajedno s mojim mla-
đim bratom Rokom. Počeo nam je pričati
o tvojoj bolesti. Odjednom sam shvatila
o čemu je riječ. Samo sam čekala kada će
to izgovoriti. Kada je konačno izgovorio
te riječi, počela sam ga gurkati i govori-
ti da laže, ali duboko u sebi, znala sam
da je to istina. Istina u koju je bilo teško
povjerovati... Suze su navirale jedna za
drugom i obuzela me tuga. Sedam mje-
seci kasnije, polako smo se mirili s činje-
nicom da više nisi s nama. Svi smo znali
da ti ne bi željela da plačemo i tugujemo.
Još si uvijek živa u našim uspomenama
i srcima. Nikada te nećemo zaboraviti.
Volim te, moj najdraži, snažni anđelčiču!

Marijeta Dropuljić, 6. r.

OŠ Lučac, Split
Voditeljica: Zdenka Brtan

Dino Zekić, 1. r.
OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljica: Benita Vladušić
(nagrađeni rad)

8.

*Moj dida svašta je u životu prošao
i do svog kraja je došao.*

*Volio je pričati priče,
šale i viceve prave.*

*Kosa mu je bila siva,
kako volim svoga dida.*

*Volio je isti i piti
od hrane se nije mogao skriti.*

*Kad pomislim na njegove izuljane ruke
kroz glavu mi prođu sve njegove muke.*

*Sve što mi mama o njemu reče,
kroz dušu me tuga opeče.*

*Ovon pismon, dida moj,
zahvaljujem ti za trud tvoj.*

Arijana Projić, 6. r.
OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: Slavenka Barada

9.

I dalje sjećam se svega
kao da još je jučer bilo,
ispred kućice u dnu brijege
djed i baka paze na sunce svoje milo.

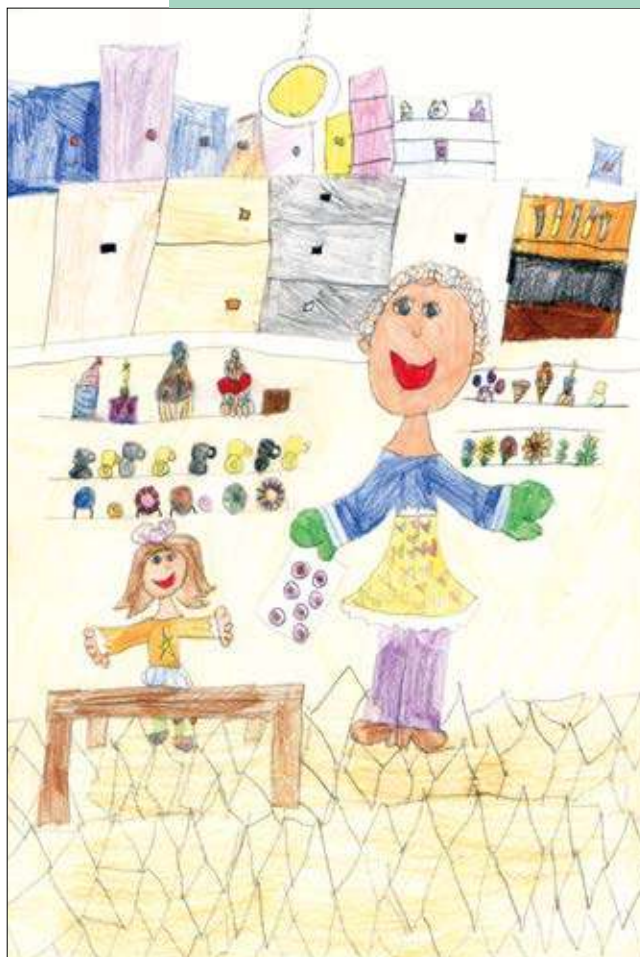
Svakog se jutra ustanem s djedom,
a vrijedna baka već nas čeka,
svojim nam toplim pogledom
pokazuje čaše topla mlijeka.

U loncu puši se bakina juha
djed mi priča o djetinjstvu mog tate,
omamljuju mirisi me domaćeg kruha
koji djeđu mom i baki uspomene vrate.

S njima bi vrijeme provodila često,
bili su sve što jednom djetetu treba,
a sad posjetili su bolje mjesto
pod okriljem beskrajnog su neba.

Gabriela Peljić, 1. r.
Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Filipa Pejša, 1. r.
OŠ prof. Filipa Lukasa, Kaštel Stari
Voditeljica: Nives Vilić

10.

Moj djed je anđeo nevidljivih krila.
Sjećam se dana kada je obitelj napustio,
samo je spavao i odjednom kod Krista otišao.

Suze mi još dolaze u oči,
žalim zbog njegovih neprospavanih noći.

Svi su ga zvali Joko,
a ja sam uvijek govorila da on ima zlatno oko.

Još ga puno volim
i za njega se svake večeri Bogu molim.

Magdalena Matić, 5. r.

OŠ Gripe, Split

Voditeljica: Ivanka Valenta

11.

Moju baku riječi ne mogu opisati. Cijeli život me podučavala i podržavala.

Bila je skromna žena puna mudrosti i iskustva.

Život joj nije bio lak. Borila se, ali nikada nije poželjela nešto više. Nitko ju nikada nije čuo da se žali. Uvijek je prvo mislila na druge. Mene je neizmjerljivo voljela i žalim što sam to prepoznala tek kad je više nije bilo. Dugo se borila s neizlječivom bolešću i, nažalost, tu borbu nije dobila. Za sobom je ostavila mnogo toga. Puno dobrih riječi i djela, utješnih zagrljaja, brižljivih čestitki za rođendane i pet osoba koje su se osjećale same, iako su živjele zajedno. Svaka je na svoj način pokušala umanjiti tugu.

A ja? Ja želim ispuniti ono obećanje koje sam joj dala na samrti. Bit ću liječnik, hematolog i liječit ću ljude koji boluju kao što je i ona болоvala. Pobjediti ću bolest u njeno ime.

Paula Voloder, 8. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Antonia Dukić

12.

Baka je jedna bila
rođena kada i zima.
Na njenom licu
bore su pričale priču.

Bijele kuglice dvije,
ispunjene plavim čistim nebom,
pokazivale su pute
njene teške prošlosti.

Ali rumene usne
još su se smijale,
tuzi se nisu htjele predati.

Duh joj je bio ispunjen dobrom,
duša ljubavlju, srce srećom,
a tijelo ranama starosti.

lako je bila još puna života,
morala se osloboditi
okova starosti, bora i tijela svoga.

Prigrllila je smrt – crnu prijateljicu
i u pepeo se pretvorila.
Morala, morala se
vratiti savršenstvu, Bogu Ocu.

Ana Bošnjak, 8. r
OŠ Kamen-Šine, Split
Voditelj: Darko Pejković

13.

Moj pokojni djed zvao se Roko. Da je još uvijek živ, sada bi imao osamdeset i pet godina. Bio je jako dobar čovjek: iskren, pošten, pametan, ali i strog. Bio je debe-ljuškast i proćelav. Stalno je nosio smeđe hlače, bijelu potkošulju i *karirani džemper*. Radio je u dječjem domu. Tamo su ga svi jako voljeli. Volio je ljude, a najviše svoju obitelj, posebno nas, svoje unuke. Mene je naučio mnoge igre, poput šaha i trlje. Najdraži mi je, ipak, nogomet. Naravno, djed me naučio i kako igrati nogo-met i uvijek me poticao da se trudim biti što bolji. Jako volim svog djeda. Naučio me da trebam uvijek biti pošten. Svome djedu mogu uvijek reći: *Volim te! Ti si moj uzor!*

Josip Bralić, 3. r.
OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić
Voditeljica: Marijana Jasna Marasović

14.

Moj se djed zove Mate i živi na selu pokraj Livna. Kao mali pao je s konja i slomio kralježnicu. Zato je nizak i svaki put kad mu dođem u posjet, mjerim se s njim. Oduvijek mi je bilo važno dosegnuti njegovu visinu.

Vrijeme koje provedem kod njega na selu, nezaboravno je. Djed je jako zabavan i smiješan, a nama unucima dopušta da radimo što god poželimo. Vjerojatno zato što nas ne viđa često. Ovaj sastav mi je teško dovršiti jer je moj djed prošlog tjedna iznenada preminuo. Sjećanje na njega odmah mi tjera suze na oči i sve me na njega sjeća.

Andjela Škaro, 5. r.

Hrvatska nastava u inozemstvu, Hessen-Saarland, Frankfurt-Nied
Voditeljica: Lidija Bodalec

Ivan Leben, 3. r.

Oš Mejaši, Split
Voditeljica: Katja Lucić

Marin Primorac, 5. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljica: Natalia Burazin

15.

Otišla je ona na neko bolje mjesto
s ove zemlje otišla je pod oblake bijele
s tmurnog ovog svijeta
otišla je ondje gdje je veselje.

Najmilija uspomena sad je ona
i najsajnija od blještavih zvijezda
koje noćno nebo krase
i najljepša od svih anđela
koji na nas iz odaja Božjih paze.

Gleda li me sada ona
s dalekih proplanaka vječne sreće
i moli li za moju dušu
koja ovim svijetom šeće?

Jagoda Sabljić, 8. r.

OŠ prof. Filipa Lukasa, Kaštel Stari
Voditeljica: Nives Vilić

16.

Djetinjstvo je bilo čarobna putanja
po kojoj si ti, djede,
svake godine na Badnjak prosipao bombone.
Tražili smo ih s toliko radosti,
s toliko želje i nemira u sebi,
baš kao što sada očekujemo tvoj povratak.
Baka je tada još uvijek kuhala za dvoje.
U razmaku između vaših nesuglasica
najviše si vremena kartao s nama;
bio si nas učio kako dobiti igru,
ali i kako pobijediti život.
I bila su nam to ista pravila svakoga dana,
bez odstupanja i bez pomisli da činimo drugačije.
Činilo se lakše i ljepše ustajati na rana subotnja jutra
jer si me ti čekao da zajedno kupimo novine.
Mislim da srcu nijedna vožnja nije prijala toliko
kao ta u tvom starom trošnom automobilu.
Kada smo radili malo teže fizičke poslove,
sve je bilo puno ljubavi,
bitnije je bilo da si ti, djede, na sigurnome i u toplom.
A naš umor plaćao se radošću.
I sada,
nakon godina u kojima ne jedemo za istim stolom,
mislim da me duboko muči ista stvar.
Boli me što tvoj stari grob nema mramorni spomenik.
I znam da neke stvari i ljudi nemaju povratak,
ali kad bi mi barem ti dao odgovor.
Pitat ću te jedno pitanje teško:
jesi li, djede, ipak još uvijek živ?

Matea Rožić, 4. r.
Zdravstvena škola, Split
Voditeljica: Carmen Lešina

17.

Na mog djeda me sjeća
svaka njegova rukotvorina oko rodne kuće
koja je nastala trudom izmučenih i grčevitih ruku.

Na mog djeda me sjeća njegovo staro, ali meni dragi automobil
kojim me je vozio i kojim mi je darove donosio.

Na mog djeda me sjeća svaka šetnja i svaki novi doživljaj
u okruženju prirode – djedove bliske prijateljice.

Na mog djeda me sjeća njegovo kratko, ali mukotrpno bolovanje,
koje je utisnulo neizbrisivi biljeg u moju dušu
otisak smrti jednog jesenskog jutra.

Na mog djeda me sjeća svaki posjet njegovom zadnjem prebivalištu
koji me iznova rastuži i proširi prazninu u mom srcu.

Stipe Ledić, 7. r.

Oš Josipa Jovića, Aržano
Voditeljica: Zdenka Ljubičić

18.

Moji baka i djed su umrli. Oni su mamini tata i mama. I od tate moji baka i djed su umrli. Ali kad su bili živi bilo je tako lijepo. Sadili smo cvijeće, voće, povrće. Sjećam se da smo radili *piknik* ispod lipe. Sjećam se da me baka naučila o Isusu i molile smo krunicu. Baka me naučila moliti na latinski *Ave Maria*.

Mia Kljaković Gašpić, 1. r.

Oš Dobri, Split
Voditeljica: s. Ines Elek

19.

*Možda te se ne sićan
nije ni bitno,
jer znan
da na nebu nisi sam.
Znam
da si na nebu sritan.
Ima šest godina
nisan te vidiija,
ali prije toga
san ti se divija.
Učija si me
virovat u Boga
svojon molitvon
i svojin postupcima.*

Stipan Marunčić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Marta Grubišić, 3. r.

Nadbiskupijska klasična gimnazija
"Don Frane Bulić", Split
Voditeljica: Bernardica
s. Antonija Delonga
(nagrađeni rad)

20.

Djed se uvijek družio sa mnom. Nasmijavao me. Volio sam ga. Bio je dobar. Pomagao je životinjama. Volio je prirodu. Ali, 2014. godine me je napustio. Otišao je k Bogu. Boli me to i danas, pogotovo dok ovo pišem. Još malo, pa će i baka poći k njemu. Ne želim da se to dogodi. Ostat će mi uvijek u srcu. Nadam se da ću ga u raj u vidjeti.

Toni Damjanović, 3. r.

OŠ Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

21.

Dirnula me
tvoja slika u albumu,
vratila mi stara sjećanja,
i podsjetila me
na sve trenutke s tobom,
djede.

Ponovno,
nakon mnogo vremena,
u grudima mi kamen leži,
stvara težak teret
i svu nadu guši,
djede.

Opet sam zaplakao
kada sam čuo
tvoje riječi
i tvojih ruku toplinu
osjetio,
djede.

Tu su usne zadrhtale,
riječi zastale,
u očima tvojim zelenim
poput masline,
vidim danas sebe,
djede.

Pokušao sam sve skriti
u svoje dlanove,
uz bol i tugu,
ali ljubav i sjećanje,
jači su od mene,
djede.

Tomislav Rožić, 7. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vesna Jukić
(nagrađeni rad)

Luce Božanić, 1. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljice: Anđelina Labrović,
Ana Reić i Ana s. Tamara Bota

22.

Moga djeda Antu svi su dobro poznavali, ali i cijenili zbog njegove dobrote. Pomagao je uvijek, svima kojima je mogao pomoći. Svi smo ga voljeli, a i on nas. Posebno je volio nas, svoje unuke. Kad smo bili tužni i uplakani, brisao nam je suze svojim velikim, nježnim rukama i velikim osmijehom. Napustio nas je u prosincu prošle godine i ostavio veliku tugu iza sebe. Sjećanje na mog djeda Antu spremila sam u svoje srce. Koliko god sam bila tužna, toliko sam i ponosna na moga dobrog djeda.

Ana Kero, 4. r.

OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić

Voditeljica: Marijana Jasna Marasović

23.

*Dide moj, dide moj,
da te bar ponovo vidin,
dide moj, dide moj,
s brkovima tvojim sidin.*

*Tija san s tobom okopati vrt,
al mi te bolest odvela u smrt.*

*Vočke s tobom mislija san brati,
al misto toga nosija san ti križ
dok su tužni prolazili sati.*

*Nada san se da ćemo opet
skupa u masline,
al su mi tebe, dide moj,
ladne sakrile stine.*

Roko Vuka, 7. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

Voditeljica: Antonia Dukić

(nagrađeni rad)

24.

Moj djed Jozo rodio se davne 1932. godine u selu Ledinac u Hercegovini. Dok je bio mali imao je dobre ocjene i uzorno ponašanje u školi. Rado je pomagao roditeljima sa svoja tri brata i sedam sestara. Volio se šaliti i zabavljati. Bio je veseo i radišan. On i njegova obitelj bavili su se zemljoradnjom i stočarstvom. Svaki trenutak proveden s njim bio mi je zabavan. Često smo zajedno igrali društvene igre. Ja sam svog djeda volio onakvog kakav je bio. Moga djeda više nema, ali zauvijek će ostati sjećanje na njegova djela.

Tomislav Poljak, 3. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han

Voditelji: Grozdana Filipović-Grčić i Dino Fabjančić

25.

Odrastao sam uz dida. On nikad nije bio pohlepan. Vjera moga dida bila je jako velika, uvijek je išao na svetu misu i kronicu. Sreća da sam ga upoznao. Od njega sam naučio da nisu važni novci nego obiteljska sreća. Na selu kod mog dida uvijek je bilo veselo. Moj dida i ja smo bili kao prijatelji, volio sam da mi priča o ribama ili o bilo čemu jer meni je bilo drago njega slušati. Ne nosim ime svoga dida, ali volio bih se tako zvati. Žuljave, starinske ruke jako me podsjećaju na njega. Kad sam bio na misi i na koljenima molio za didu, bio sam tužan što ga više nema. Možda moga dida više nema, ali bio je pravi čovjek!

Roko Sudić, 4. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

Voditeljica: Ana Vilić

26.

Na moga djeda me sjeća
njegova gitara koja je
baš jako stara.

Sjećam se onih dana
kada naš život
nije imao mana.

Sjećam se kada smo
igrali šaha i tvoji
potezi su me ostavljali
bez daha.

Volio sam te kao nikoga prije,
ali sada bez tebe
moj život upotpunjen nije.

Duje Džaja, 4. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska

Voditeljica: Ružica Renić

27.

Kad se samo sjetim moga djeda, vratim se u prošlost, kao da smo opet zajedno. Sve one lijepe dane što sam provela s njim i umirujuće trenutke. Nakon branja maslina imao bi pune ruke zemlje koje bi satima prao. Dok bi gledali televizor, on bi me štimpao, a to me boljelo. Ali on bi se smijao. No, kada je došla bolest srce mi je kao kamen palo u more. I kad je došao onaj trenutak da mora umrijeti sve je ispunjeno tugom. Ali još ga pamtim i kao da mi šapne: "Ne boj se, tu sam kraj tebe!"

Marija Delić, 4. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

Voditeljica: Ana Vilić

28.

Svojeg djeda nikad nisam upoznao, baku jesam. Kad bih došao k njoj u Bosnu i Hercegovinu, vodila me u crkvu. Osim u crkvu, često sam s bakom išao čuvati ovce te sam joj donosio hranu i piće. Kad bismo završili s poslom, otišli bismo kući i molili kronicu. Ti dani su mi ostali u pamćenju kao jedni od najsretnijih u životu. Na moju nesreću baka se razboljela. Nakon tjedan dana otišao sam u Bosnu i Hercegovinu posjetiti baku i ujaka koji je živio s njom. Moja majka joj je savjetovala da odmara, međutim baka je nastavila raditi svoje kućanske poslove, kao i poslove oko životinja. Nakon nagovaranja poslušala je majku i otišla odmarati. Nekoliko dana nakon toga baka je onemoćala te su joj se oči zatvorile. Postavljao sam joj pitanja na koja mi ona nije odgovarala. Vratili smo se kući u Jabuku. Poslije nekoliko tjedana majka je dobila poziv od ujaka da hitno dođe. Krenuo sam s majkom, dok su otac i brat ostali kući. Kod ujaka smo došli oko ponoć, a baka je spavala. Zaboravio sam je poljubiti. Majka me je pogledala tužnim pogledom i rekla da odem poljubiti baku. Nije mi bilo jasno što se do-

gađa. Otišao sam poljubiti baku i pet minuta nakon toga baka je umrla. Sutradan je organizirana sahrana na koju je došlo puno ljudi, a ja sam tužan stajao na groblju znajući da baku više nikad neću vidjeti. Ipak, i danas molim molitve koje me je ona naučila moliti. Znam da njenog tijela više nema, ali se ona nalazi u mom srcu.

Vinko Kutlešić, 4. r.

OŠ Trilj, PŠ Jabuka, Trilj
Voditeljica: Mateja Marić

Lilly Tereza Dumanić, 3. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Ana Ševo
(nagrađeni rad)

Lana Čikara, 8. r.
OŠ Trilj, PŠ Grab, Trilj
Voditeljica: Ankica Bacelj

29.

Hvaljen Isus, moja stara bako!
Oduvijek te pozdravljam ovako.
Ovim riječima često bih te kupila
kada bih se u tvom toplom zagrljaju skupila.

Još uvijek poželim da me grle
tvoje ruke blage,
poželim da me prati pogled
starice mi drage.

Zato danas kad nedjelja dođe
u srcu me stegne jako.
Poželim sjesti u tvoje krilo,
još jednom ti reći:
- Hvaljen Isus, stara moja bako!

Petra Dukić, 6. r.
OŠ Trilj, PŠ Košute, Trilj
Voditeljica: Ljiljana Librenjak

30.

Moj did i ja smo sve zajedno radili. On me je naučija ća znan. Učija me je lovit ribe, igrat balun u kojem san danas jako dobar. Bia je kapiten, ka i ja. Zajedno smo gradili kamin u dvoru kuće. Did je počea radit kaić kad san se ja rodia. Restući koliko san moga pomaga san mu ga i završit. Taj kaić je did nazva Vicin kaić. Did je bija dobar ka krov ća smo ga jili. Nikoliko dana posli na balkonu crna deka, ponistre zatvorene. Kad sam uniša, ositija san jad i tugu. Moj did zatvorenih očiju, svi plaćedu.

Naš se kaić otisnija na pućinu.

Vice Žilić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

31.

Prošlo je puno godina da mi je umro djed. Dok sam bila mala, nisam baš shvaćala što znači izgubiti nekoga kao što je on bio. Sada, kako odrastam, silno mi nedostaje. Kada sam se rodila, moj djed nije mogao hodati, ali je uvijek sjedio u svojem naslonjaču i gledao vijesti. Meni je to bilo jako dosadno, a sada bih sve dala da tu sjedi i gleda svoje vijesti.

Njegov naslonjač me podsjeća na njega, bakina soba ima miris po njemu. Zato često zavirim u bakinu sobu, ponekad i prespavam. Znam da će moj djed uvijek živjeti u mojim sjećanjima.

Josipa Mršić, 6. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: Ivana Petričević

32.

Moj vinograd sad više nije u dobrom stanju, ali sjećam se kad sam bila mala da sam tamo stalno boravila. Po cijele dane bila bih s nonom u vinogradu, igrali bismo se i jeli ukusno grožđe. Bili smo jako sretni i veseli. Sjećam se najljepših dana tamo kad bih s nonom lovila muhe i pokazivala mu plesne pokrete. To su bila lijepa, lijepa vremena. Nona više nema, otišao je na put bez povratka. Danas do tamo put je zarastao, nema više te čarolije pa se mogu samo prisjećati i u srcu čuvati uspomene.

Leonarda Vidan, 4. r.
OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Gordana Rogulj

33.

Moj je djed bio jako vrijedan, veseo i nasmijan čovjek.

Po zanimanju je bio električar, donosio je svjetlo radosti gdje je god bio, a dobro mu je pristajala i poljoprivreda. S drugima se volio družiti, a pogotovo sa mnom šaliti. Posebno je volio djecu.

Moga djeda više nema. Jako, jako mi nedostaje njegova vedrina šala i smijeh.

Kad sjednemo za stol, vrh stola je prazan. Nema djeda ni njegova smijeha.

U svom srcu čuvam vedri lik svoga djeda.

Marina Barčot, 3. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ana s. Tamara Bota

34.

Moja baka i ja smo se
igrale,
družile
i zajedno molile.

Na moju baku me sjeća
predivan miris iz kuhinje,
zagrljaj,
poljubac
i ljubav njena.

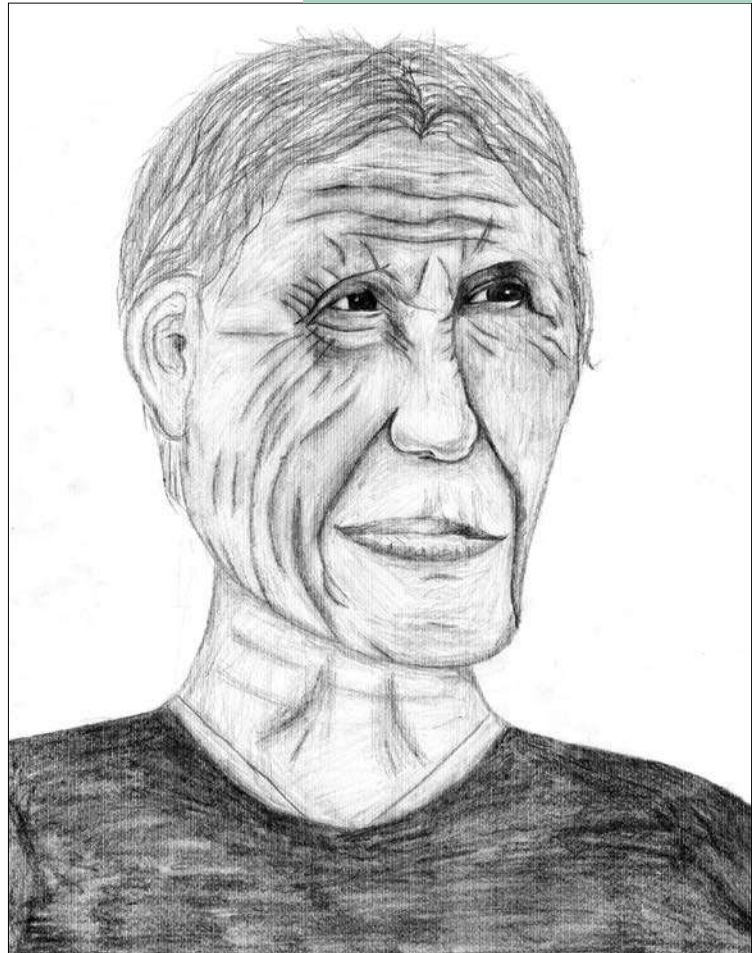
Moj djed i ja smo se
kupali,
pričali,
i zajedno šetali.

Na mog djeda me sjeća
skupljanje školjaka,
brod,
Dugi otok
i ljubav njegov.

A oboje su na nebu,
s Bogom u raj
i u mojim sjećanjima.

Katija Dobrić, 3. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Marija Bojčić

Petra Duvnjak, 7. r.
OŠ kralja Zvonimira, Solin
Voditeljica: Ivana Hrgović
(nagrađeni rad)

Da smo se
barem poznavali

1.

Sjedio sam mirno na koljenima bake
dok mi je prije spavanja čitala priče i bajke.

O djedu mi uvijek priča tužno
jer joj nedostaje i bez njega joj je sve ružno.

Danas bi sve na svijetu dao
da sam barem djeda upoznao.

Ante Sorić, 4. r.

OŠ majstora Radovana, Trogir
Voditeljica: Ksenija Maras

2.

Moj djed je usnuo
prije nego sam se rodio.
Utonuo je u san,
nije dočekao taj dan,
dan upoznavanja
novog prijateljstva.
Možda se nismo vidjeli
niti upoznali,
ali on je uz mene.
Uvijek tu stane
nikad ne ode.
On gleda u mene,
pazi na me,
štiti me.

Ivan Toni Rako, 7. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Ana Vilić

3.

Moj djed, mamin tata, umro je prije mojega rođenja. Mama mi uvijek priča kako je bio zabavan, vrijedan i kako je znao svašta raditi. Ja bih volio da sam ga upoznao jer bi me sve naučio. Puno vremena bih provodio s njim. Svugdje bi me vodio i igrao bih se s njim. Ne volim što je umro jer sad me nitko ne može naučiti sve te stvari. Uvijek idem s mamom na groblje. Kad je djedu godišnjica nije mi se problem ustati prije šest sati ujutro da bih išao na misu. Baš bih volio da je djed živ i da može doći meni na Prvu svetu pričest. On bi sigurno bio ponosan na mene.

Marin Dogan, 3. r.

OŠ "Ivan Leko", Proložac Donji
Voditeljica: Danica Maršić

4.

Moj djed, mamin tata, umro je u Domovinskoj ratu. Baka i mama stalno mi pričaju o njemu.

Baka mi govori da je bio jako dobar čovjek i da bi sigurno volio da me je upoznao. Moj djed je radio kao policajac. Iz maminih priča o njezinu djetinjstvu i vremenu koje je provela s njim shvaćam da je bio brižan i volio šalu unatoč odgovornom poslu koji je obavljao. Često razmišljam o tome kako bi izgledao moj život da je on tu. Poželim da tog rata uopće nije bilo pa da sad mogu biti sa svojim djedom.

Na kraju, kad shvatim da se to nikad neće dogoditi, požalim. Nakon svih priča o njemu i njegovim djelima koje često slušam, svaki put pomislim "Da sam bar upoznala svoga djeda!"

Ani Matić, 6. r.

OŠ don Lovre Katića, Solin
Voditeljica: Antonija Dukić

Leo Lučić, 2. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljice: Natalia Burazin i Antonia Patrlj

Ana Merčep, 3. r.

Nadbiskupijska klasična gimnazija
"Don Frane Bulić", Split
Voditeljica: Bernardica
s. Antonija Delonga
(nagrađeni rad)

5.

Nisam upoznala svoga djeda, ali baka mi je puno pričala o njemu. Njegovo naborano čelo izgledalo je poput neobrađenog polja. U velikim plavim očima svijetlilo je sunce. Baka mi je rekla da su njegove snažne ruke trpjele veliku muku. Noge su mu bile pune rana koje su ukazivale na njegov težak život. Pokrivalale su ih smeđe, tisuću puta zakrpane hlače. Tvrdoglavost i upornost za životom bili su nevjerojatni. Sam je na svojim leđima podnio teret života kako bi podigao i othranio svoju obitelj.

Jednoga dana više ga nije bilo. Prestale su sve njegove muke i boli. Ja ću ga se sjećati onakvog kakvog su mi ga opisali i gajit ću ljubav prema njemu koju mi je baka usadila u srce.

Iva Jonjić, 7. r.

OŠ "Tin Ujević", Krivodol
Voditeljica: Slava Čelić

6.

Samo kroz maglu sjećam se lika svog djeda jer je umro kad sam bila jako mala. Sjećam se samo njegovog osmijeha kad bi ugledao moju braću i mene. Ljudi mi pričaju da je bio dobra srca i da je volio pomagati drugima. Mama mi je pričala kako je imao teško djetinjstvo jer su bili siromašni, zato je morao pomagati u radu svojim roditeljima. Kad je završio srednju školu, oženio se i sa svojom obitelji doselio u Šibenik. Zavolio je Šibenik i bio je sretan sve do početka Domovinskog rata. Sa svojim je sugrađanima branio ovaj grad, ali ujedno je brinuo za svoje drage ljude iz Slavonije i cijele Hrvatske. Obranio je grad, preživio je rat. Nakon rata dovršio je kuću koju je prije rata započeo graditi u Rogoznici. Uživao je sa svojom unučadi kad bi mu došli u posjet. Nažalost, moj je djed rano umro, u svojoj šezdesetoj godini, od teške bolesti. Toga je dana padao najveći snijeg koji se pamti na našem području.

Iako se samo kroz maglu sjećam svoga djeda, svi pričaju o njemu tako često da imam osjećaj da je stalno s nama.

Irena Ekmečić, 5. r.

OŠ Fausta Vrančića, Šibenik
Voditeljica: Snježana Viljac

7.

Kažu, djede, dobar čovjek si bio,
kažu Bog uvijek ti je bio mio.

Puno priča o djedu kruži,
pa maštam da se sa mnom druži.

Daleko si, a i blizu
trudim se razumjeti Božju tišinu.

Konačno mislim da shvaćam, djede,
i On te htio pored sebe.

Kad suze poteku, tješi me majka:
Ne brini, dijete, on sad slatko spava.

Tu i mama griješi,
jer mi se svake noći
tvoj pogled potajno smiješi.

Petra Beljan, 2. r.

SŠ Ivana Lucića, Trogir
Voditeljica: Anita Vuletin

8.

Pričaju mi priče
kako hrabar bio je moj djed,
mudar, vrijedan i nimalo sijed.

Bio je veseo i još mlad,
otišao je u Njemačku
da mu obitelj ne stigne glad.

Bilo je to jednog sunčanog dana
svjetlost je sjala iz bakina stana
moj se djed vratit trebao
jer je sinovu pričest čekao.

Umjesto njega došlo je pismo,
a baka je rekla: *Shvatiti ga mogli nismo.*
Njemački je, susjed naš, jedini u selu znao,
kad je pismo pročitao
na koljena je pred mog tatu pao.

Kako bi mu što bezbolnije objasnio,
sve je od sebe dao.

Kad je vijest čula moja mila baka,
plakala je jer postade samohrana majka.
Moj tata je sa svojih dvoje braće
ostao bez svoga *ćaće*.

Velika tuga prošla je kroz selo,
razlog smrti nepoznat je vrijeme cijelo.

Svi su se Bogu molili stalno,
jer znali su da im bez njega neće biti bajno.

Sprovod je prošao u velikoj tuzi,
sve se vidjelo u tatinoj suzi.

Na svijetu sve bih dala,
da sam ga bar upoznala.

Lana Klarić, 6. r.

OŠ Split 3, Split

Voditeljica: Marija Bojčić

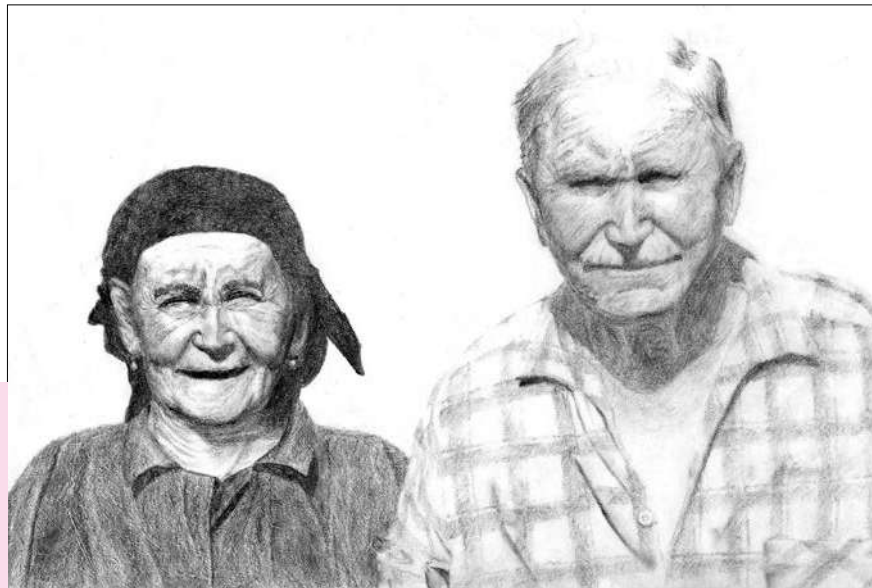
9.

Da sam upoznala svoju baku, sve bi bilo drugačije, osjetila bih što znači bakina ljubav. Na žalost, moja baka je umrla onog dana kad se Knin oslobodio. Rekla je: "Sad znam da mogu umrijeti u miru!". Ona je u svom životu puno toga stekla. Rodila je i odgojila sedmero predivne djece. Svi kažu da je najbolje šivala i plela. Moj stric kaže da je uvijek držala iglicu u ruci i da baka i ja po tome sličimo. I ja volim šivanje, poput nje. Uvijek je bila dobra prema drugima i voljela je svu djecu. Krki je ostavila svoje tajne. Kad bi joj bilo teško, otišla bi na Krku i sve joj pričala. Rodila je mog oca u bunkeru, zato on i danas posjećuje to mjesto. Često razmišljam o njoj. Imam osjećaj da je ona zvijezda koja me ohrabruje i gleda svaku noć.

Hana Jelić, 5. r.

OŠ Fausta Vrančića, Šibenik

Voditeljica: Snježana Viljac

Bartul Šimić, 1. r.

Srednja strukovna škola,

Makarska

Voditeljica: Dijana Milanović

(nagrađeni rad)

Duje Mandalinić, 6. r.

OŠ Metojak, Split
Voditeljice: Vera Andonov
i Milena Budimir

10.

Moj djed umro je od teške bolesti. Da sam ga barem upoznala. Sve što znam o njemu je da se zvao Mile. Kada dođem na selo, odem na groblje gdje na njegovu grobu vidim malu sliku. Baka mi često priča o njemu. Kaže da je s Isusom na nebu i da nam svima čuva mjesto kod Njega. Djed je bio stolar i jako je volio moju mamu. Čak toliko da je jednog dana u vrtu vrelom vodom polio kupus da ga ona više ne treba jesti. Moja baka ju je uvijek tjerala da jede zdravo, a ona bi oplakala svaki ručak.

Baka kaže da, kad bi dolazio doma s posla, njegov mačak bi se udobno smjestio u fotelju. Tako bi svi znali da je djed brzo kod kuće. Iako svoga djeda nikad nisam upoznala, osjećam da on živi u mom srcu, a ne samo u bakinim pričama.

Ana Modrić, 3. r.

OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

11.

Stara drvena lula i miris dima,
prazan kamen na kojemu ovce je čuvao,
lice i ruke naborane k'o velebitske stijene.
O svemu tomu ostale su priče moje majke.

Da sam barem upoznala svojega djeda,
vidjela da sam ga samo na jedan tren,
više to ne bi bile priče, već zlatne uspomene.

No sada svaka riječ o njemu je lijepa
i znaju svi da mrtva se vratit ne može,
a od sjećanja na djeda moga ostale su slike
i priče što mi priča majka.

Dora Boban, 7. r.

OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vedrana Balić

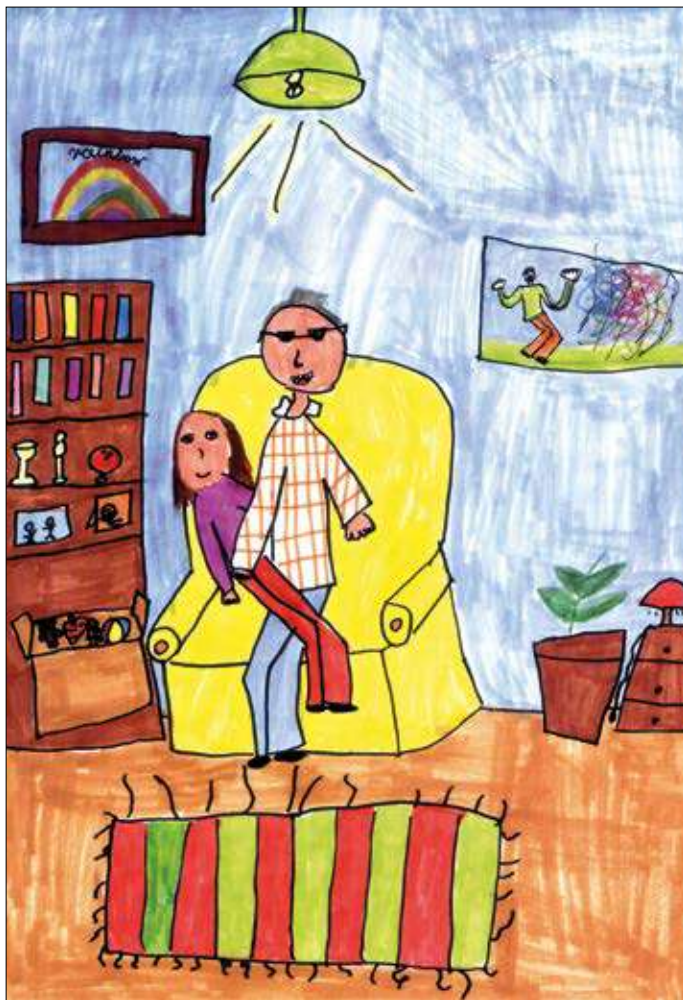
12.

Nikad nisam upoznala svoga dida, umro je kad sam imala dva mjeseca. Njegov nadimak za mene bio je *didova rumena jabuka*. Svi mi govore kako je bio dobar i pošten čovjek odan svojoj obitelji. Otkad je dida umro, baba je sama na selu, a mi joj dolazimo kad god možemo kako bismo je bar malo usrećili. U babinoj sobi iznad kreveta visi slika na kojoj su njih dvoje na svom vjenčanju. Bili su svečano odjeveni i s osmijehom na licu. Ponekad sa sestrama odem očistiti didov grob. Tada se pomolimo za njegovu dušu i zaplačemo. Kada bih barem jedan trenutak mogla provesti s njim, reći mu da ga volim i da mi nedostaje: *Dragi dida, počivaj u miru Božjem!*

Bruna Vilić, 6. r.

OŠ prof. Filipa Lukasa, Kaštel Stari
Voditeljica: Anita Parčina

Na koljenima djeda i bake

Mari Pera, 2. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Voditeljice: Natalia Burazin i Terezija Zokić

1.

*Sidimo moj did i ja
kraj Neretve vode ladne.*

*Did plete mreže,
a ja mu sidin na kolinu,
i svako malo
poljubin ga u rumen obraz.*

*Oko nas buka i galama,
babe se karaju,
a dica, k'o dica, se igraju.*

*Utihne selo, pade mrak.
A did i ja
još sidimo kraj Neretve.
Valja poč leć!*

*Did ostavi mriže, uzme me u ruke
i podigne u zrak.
Na licu mu se vidi srića i radost.*

*Did me sidne na svoje kolino
i zapiva.*

*Ja ga zagrlin oko vrata
i k'o svako drugo dite,
zaspen.*

Leona Medak, 6. r.

OŠ Stjepana Radića, Metković

Voditeljica: Iva Stojić Dominiković

2.

Moja baka jaka je
kao kamen iz Jadranskog mora
i lijepa kao zrcalo s
kraljevskog dvora.

Čuva me kao prsten zlatni
za mene bi bila vojnik i ratnik,
pogledom me uvijek prati
bolje me čuva nego moja mati.

Kad sunce zađe,
poljubi me najslade,
na koljenima njenim
gledam je pogledom snenim
i tonem u san.

Ana Juričić, 4. r.

OŠ "Josip Pupačić", Omiš
Voditeljica: Andrijana Pivčević

3.

Od malena kad me slutnje teške muče
i kad me neki nevidljiv uteg na dno vuče,
utjehu ja pronađem
kad na koljena stara sjednem,
pa slušam priče o vilama i vilenjacima,
o vremenima starim i čudacima.

Vodi me moja stara baka
na čudesna mjesta svaka,
u uho mi umirujuće riječi šapuće
s njom znam da sve loše proći će,
jer ona uvijek bit će tu, u srcu mom,
dok kroz život idem čvrstim korakom.

I kad ne bude tu,
uvijek ću osjećat prisutnost njenu i dobrotu.

Vlatka Škegro, 8. r.

OŠ "Ivan Leko", Proložac Donji
Voditeljica: Maja Ivanko

4.

Prije deset godina prvi put sam sjela na koljena svoje bake i svoga djeda. Osjećala sam sigurnost u njihovu krilu. Mama mi je pričala da sam bila jako sretna kada bi me baka posjela na koljeno i pričala priče. Djed bi me također posjeo na koljena i igrao se sa mnom konjića. Toliko sam se smijala da bih sva pocrvenjela. Sada sam velika djevojčica, teška sam da bih sjela na bakina i djedova umorna koljena, ali se zato sa smijehom i radošću sjetim tih dana.

Lorena Jagnjić, 4. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Han
Voditeljica: s. Vjera Gulić

5.

Sagledavši svoje mane i vrline,
 spoznah da me koljeno moga dide
 naučilo najvećoj vrijednosti
 dobrote ljubavi i kreposti.
 Pod okriljem neba i tuge,
 na raskrižju životne pruge,
 čuvši njegove boli i rane
 duboko u sebi
 spoznah svoje najteže mane.
 Naučivši me težini života,
 ljubavlju i čednosti,
 svakojeg dobra
 zajedno sa mnom kroči
 kroz pustoš u mojoj samoći.

Vjeru koju u meni budi,
 sreću i radost
 koju u moj život sljubi,
 ljubavlju s kojom me veže
 duboko
 u moje srce reže.
 Njegova djela i snaga,
 uspomene i trenutci
 najveća su blaga
 mojoj teškoj mucu.
 Od samog početka
 do konačnog kraja
 jedno koljeno
 Nas dvojicu spaja.

Leo Ćuk, 3. r.

Zdravstvena škola, Split
 Voditeljica: Carmen Lešina

6.

Imao sam tri godine, bio je Božić i još se živo sjećam kako sam sjedio u bakinom toplome krilu. U zraku se osjećao miris jagoda i cimeta. Moja baka me čvrsto stisnula u krilu, a ruke su joj bile tople kao tijesto koje je mijesila. Na bakinim naočalama svjetlucule su lampice s bora. Baka je na stol donijela kolač od trešanja, a lice joj nalikovalo kolaču. U njenim očima bljeskala je najljepša božićna sličica koju ću zauvijek pamtit.

Ivo Biliškov, 5. r.

OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić
 Voditeljica: Nada Barišić

7.

Svaki put kad dođen u dide na selo, on me sidne na svoja kolina. Priča on meni, a i ja njemu. Tu bude svakakvih priča, viceva, za-gonetki, a najviše priča iz njegova života. Svaka njegova priča je neki zanimljiv doga-đaj. Zimi kad ne možeš izać vanka iz kuće on upali špaker, a ja sidnen na njegova kolina. Baba mi da deku i umota me u nju. Onda lipo slušam didove priče.

To su mi najdraži dani i uvijek ih se sitin. Jedva čekam kad ćemo se vidit i nastavit s pričama.

Emma Zebić, 3. r.

OŠ Mertojak, Split

Voditeljica: Roberta Barić

8.

Na koljenima moga djeda
ima svega, ima svega
– ljubavi, dobrote
i njegove ljepote.
Puno ga volim,
k'o potok žuborim.
Na koljenima Bogu se moli
i mene voli.

Jakov Puljić, 3. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split

Voditeljica: Ana Ševo

(nagrađeni rad)

Gabrijel Stojanac, 4. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo

Voditeljica: Gordana Rogulj

(nagrađeni rad)

9.

Puno, puno vremena proveo sam na koljenima moje bake koja me je ljuljala i pričala mi stvarne i izmišljene priče. Na njima sam mnogo puta zaspao. Slušao sam prekrasne uspavanke, po mojim željama svaki put drukčije. Pjevala je čitave priče iako tvrdi da nema sluha. Ali meni je to bilo drago i prekrasno. Nekad sam se i budio u njenom zagrljaju, a uvijek s njenim poljupcima i nježnim riječima: *Je li se babino zlato probudilo?*

Dok su mama i tata radili ona je za mene kuhala, pravila kolače, igrala se sa mnom, sjedila na podu iako joj je to bilo teško, čitala mi, izvodila lutkarske predstave i bezbroj puta gledala iste crtiće. Nesvjesno sam se osjećao voljeno, sigurno i zaštićeno. Sada sam veći, njena koljena su bolesna i operirana, ali ni to nas ne sprječava da ponekad *zaglumimo* rano djetinjstvo pa me zaljulja na svojim nesigurnim koljenima. Još uvijek za mene i moje želje ima puno

Ivan Lončar, 6. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditelj: Boris Šitum

razumijevanja i vremena koliko god ja želim. Zbog mene i sa mnom se smije, plače, tuguje, raduje, ako treba i radi ono što najviše na svijetu mrzi – laže. Nisu to velike laži, samo kad mama pita koliko sam bio na *kompiću* ili koliko sam učio. Kad se najviše bojim ona me smiri i dok me ispraća u školu kaže: *Ne boj se, baba će opet molit za tebe.*

Prve uspomene na djeda su drukčije. On me čuvao dok sam bio posve mali, a baka je još radila. Ujutro bi se rano digao i s televi-

zora snimao crtić koji sam jako volio pa bi ga zajedno gledali. Neke od tih kazeta čuvam kao uspomenu. Kad bi me htio uspavati, sjeo bi me na koljena i tiho mi svirao gitaru. Često se sjetim tih melodija koje me i sada odvuku u san. On drukčije pokazuje ljubav, ne mazi me i ne ljubi često kao *baba*, ali znam da je uvijek tu kad mi zatreba i da bi za mene sve napravio. Govori mi da sam već velik, snažan i da mogu sve što hoću i što poželim ako je ispravno. Uči me da se nikog ne trebam bojati ako nisam ništa loše učinio. Često mi rukom razbaruši kosu i ponosno reče: *Sokole didov!* Kao i sva djeca, sve sam to prihvaćao normalno. Tek sada počinjem shvaćati da sam povlašten i vrlo bogat jer imam neograničenu ljubav svojih baka i djedova. Moja seka Karmela i rođak Stipe mlađi su od mene, ali i za njih u djeda i bake ima puno ljubavi jer baba kaže da se sa svakim unukom ljubav množi.

Ivan Lukas Rušnov, 6. r.

OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Voditeljica: Katica Radačić

10.

Na koljena moje bake
mirno sjest ću ja
da prisjetim se uspomena
s bakom dragom.

Kako je čitala mi bajke
o dobru i zlu
sanjala sam poslije
sve o tom u snu.

Kako pečemo kolače
svaki Božić s njom
miris torte od rogača
podsjeća me na dom.

Naučila me baka
puno dobrih stvari
i moja ljubav prema njoj
nikada ne stari.

Maja Tomasović, 3. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Anđelka Vugdelija

11.

Na koljenima djeda i bake,
jutra su moja vedra,
miris svježeg kruha
i molitva prije jela.

Na koljenima djeda i bake
moje djetinjstvo teče
i priče i pjesme i igre
što ispune nam svako večer'.

Ruke me njihove grle,
a koljena ljuljaju lako
i život moj teče tako,
bezbrižno i polako.

Luka Burić, 6. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

12.

Svanulo je najtužnije jutro u Juroša za mene. Jedan nedovršeni san, jedan iskren osmijeh, jedno neopravdano zbogom. Bila sam dijete koje je živjelo u Zagrebu. Zbog obiteljskih nesuglasica moj brat, mama i ja smo se doselili kod bake. Dječje raspuknulo srce, okrutnu sudbinu, neostvarene želje i milijun nedocvalih proljeća liječila sam na koljenima žene podrške i oslonca: moje bake. Na njenim oronulim koljenima i rukama ispisanim brazdama rada, učila me da život ima smisao, da iza svake kiše dođe sunce, da za svaki udarac života postoji razlog. Znala je sve moje tajne i kad sam šutjela, znala je što mislim i osjećam. Poput kule od karata sve je to nestalo u trenu kao lik dječaka ocrtanog u pijesku kojeg lagano raznosi vjetar. Moji valovi su prestali tog ljeta, topla koljena i utjehu zamijenio je hladan mramor, a odraz njenog lica u kapljicama jesenjih kiša, na laticama već uvenulih ruža. Baba, nikad zbogom, samo doviđenja do novoga susreta i toplih koljena, a do tada, čuvaj moje tajne i čuvaj me odnekud gore.

Anđela Mikulić, 5. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: Marija Bubalo

13.

On me ponekad ne prepoznaje, ne sjeća me se. Zašto me zaboravio? Moj djed zaboravlja gdje je i gdje stanuje.

Uvijek poslije ručka odem k njemu. Volim sjediti na njegovim koljenima i slušati njegove priče. On mi pjeva *gange* i uči me njemački, iako sve što mi kaže već znam. Uvijek traži mog tetka Branka da zajedno igraju *šijavice*. To je vrlo glasna igra i zbog toga baku i mene uvijek zaboli glava. Djed Nikola i ja jako volimo igrati *briškule* s bakom. Oboje volimo pitu od krumpira. Moj djed je *super*, ali bi bio još bolji da ne zaboravlja. Ponekad je jako smiješan. Kažem ponekad jer ponekad misli da smo mi njegovi baka, djed, tata, mama... i da smo još uvijek živi i zato nam je teško reći mu da su odavno mrtvi. Baka voli otići k prijateljici, našoj susjedi. Tada mi kaže da moram čuvati djeda. Baku uvijek pitam zašto ne povede djeda sa sobom, ali nikada ne dobijem odgovor. Djed i ja tada igramo igrice, gledamo televizor, jedemo...

Djeda jako volim iako on ponekad ne zna tko sam ja, ali ja znam tko je on – moj najdraži djed.

Ana Čapeta, 6. r.

OŠ Ante Starčevića, Dicmo
Voditeljica: Kristina Sikirica

Mirka Tolić, 6. r.

OŠ "Josip Vergilij Perić", Imotski
Voditeljica: Ivana Petričević

Autori literarnih radova

A krap, Antonio	23	Bralić, Josip	186	Domazet, Šimun.....	129
Alujević, Domina.....	158	Brčić, Karlo	16	Domikulić, Ivan	124
Avramovski, Lara	142	Brdar, Matija Marija.....	115	Domikulić, Mirjam.....	126
B abić, Ivan	57	Brekalo, Ivan.....	82	Donjerković, Petar.....	171
Babić, Marta	39	Brekalo, Matea.....	9	Drlje, Gabrijela	151
Bajamić, Mate.....	73	Brkić, Ante	149	Dropuljić, Marijeta	182
Bajić, Petra.....	8	Brkić, Lucija	143	Dujmović, Antonia	24
Bakota, Josipa	76	Brnas, Ena	26	Dukić, Petra	196
Balić, Dorotea	78	Brnić, Emilia	90	D žaja, Duje	194
Ban, Ana.....	40	Brzović, Ana.....	141	Dževrnja-Viro, Josipa	181
Barać, Andrija	25	Budimir, Ante	113	E kmečić, Irena	205
Barčot, Marina.....	198	Bukša, Bruna	12	Eraković, Željka	31
Barić, Lucija	18	Bumbak, Linda	33	Ercegović, Lovre	94
Batarelo, Josip	48	Bumbak, Luka.....	150	F ranković, Gabriela	71
Bejo, Lana	123	Burazin, Duje.....	130	G arac, Iva	69
Belić, Karlo	44	Burić, Luka.....	218	Garac, Kristijan	10
Beljan, Petra	205	C rnjac, Ante	159	Gelo, Marko	94
Beus, Vanessa	22	Cvitković, Ana	19	Giljanović, Lucija	45
Bilić, Anđela.....	91	Č agalj, Iva	83	Glavinović, Mia	123
Biliškov, Ivo	214	Čagalj, Petra.....	11	Glavinović, Lucija	12
Biloš, Alojz.....	20	Čaleta, Marijeta.....	39	Goleš, Toma	144
Bitanga, Josip.....	171	Čulina, Lara	134	Grabovac, Marko	158
Blajić, Doris	114	Č aleta, Tonka.....	104	Grbac, Kristina	97
Blajić, Toni.....	60	Ćatipović, Ivano	39	Grbavac, Ante	156
Blažević, Antea	169	Ćopo, Lucija	87	Guć, Iva	21
Blažević, Veronika	110	Ćubić, Petar	164	Gugić, Mia	23
Boban, Dora.....	209	Ćuk, Leo.....	214	Gugić, Paola	30
Bojčić, Lucija.....	37	Ćukušić, Lana	116	H rvojević, Stjepan.....	170
Bošnjak, Ana.....	186	D amjanović, Toni	191	I vanović, Josipa	179
Botica, Vlaho	167	Delić, Marija	194	Ivković, Mate.....	102
Božić, Kiara.....	131	Dobrić, Katija	199	J agnjić, Lorena	213
Bradarić, Lea.....	18	Dogan, Marin	202		

Jelić, Hana	207	Kunac, Lucija	60	Mijač, Toni.....	179
Jerić, Noa.....	156	Kurtić, Ena.....	140	Mikelić, Miroslav.....	154
Jočić, Marija	67	Kusić, Lovre	104	Mikulić, Anđela	218
Jonjić, Iva	204	Kutlešić, Vinko	195	Milat, Mirna	38
Jonjić, Marijana	167	Kuzmanić, Petra	111	Milavić, Josip.....	129
Jović, Tea	13	L aco, Lucia	111	Milčić, Paula.....	109
Jujnović, Anton.....	89	Laušić, Roko	117	Mileta, Martin.....	68
Jukić, Luka	145	Ledić, Stipe	190	Milić, Josip	105
Jurčević, Anamarija	11	Ledina, Kruno	175	Miljak, Mario.....	59
Juričić, Ana.....	213	Lipanović, Lovre	148	Mišetić, Viktor Emanuel.....	15
Juričić, Roko.....	110	Lolić, Luka	128	Mlikotić, Anamarija	84
Jurić Šolto, Mia	30	Lovrić, Tomislav	142	Modrić, Ana	208
Jurić, Filip.....	73	Lozić, Filip	152	Modrić, Klara.....	68
Jurić, Josipa	49	Luetić, Lana	66	Mrđen, Ivano	79
Jurišić, Kate.....	150	Lukačević, Ana.....	133	Mršić, Josipa	197
Jurišić-Sokić, Duje	108	Lukas Rušnov, Ivan	217	Mušan, Matea.....	76
Jurko, Rafael	126	M adunić, Ante.....	57	O ršulić, Mia	88
K alajžić, Nola.....	106	Madunić, Šime	153	P aladin, Dino.....	122
Kero, Ana	193	Majić, Ivan	13	Paladin, Dorotea.....	93
Kevo, Nina	72	Maleš Guć, Krista	41	Paponja, Jure.....	105
Kežić, Kjara.....	133	Marelić, Šime	175	Parmać, Nikol	99
Klarić, Iva.....	95	Marić, Anteo.....	63	Pavić, Nikola	33
Klarić, Lana	206	Marinović, Karmen	112	Pear, Milana.....	95
Kljaković Gašpić, Mia.....	190	Maršić, Matea	17	Peić, Adam Ivan.....	21
Knežević, Antea.....	145	Martinić, Mia	155	Peljić, Gabriela.....	184
Kologranić, Anea	16	Marunčić, Stipan.....	191	Peljić, Nina.....	142
Kondža, Filip	54	Matić, Ana	182	Penava, Marin	127
Kostelac, Ivan	34	Matić, Ani	203	Perasović, Nikola.....	151
Kotromanović, Iva Maja	76	Matić, Magdalena.....	185	Perković, Petar.....	56
Kovačević, Iva	85	Matijašević, Antonia	32	Perun, Lara	122
Kovačević, Marko	69	Matijević, Marija Tereza	77	Petričević, Andrija	62
Kozina, Gianna Marija.....	127	Matijević, Mihael.....	61	Petrović, Benedikt.....	80
Krajinović, Sani	141	Matijević, Nina	55	Pezo, Brigita	119
Kraljević, Božidar	119	Matkovic, Josip	168	Pijuk, Nino.....	127
Križanac, Ante.....	174	Mavar, Marija	98	Piuk, Brigita.....	65
Kružičević, Petar	154	Medak, Jelena	85	Plazibat, Toni.....	35
Kulušić, Josipa.....	60	Medak, Leona	212	Plosnić, Domina	15

Poljak, Tomislav	193	Smodlaka, Petra	144	Trogrić, Marija.....	15
Prgomet, Daniel	49	Smoje, Marjeta	138	Trumbić, Anton.....	172
Prgomet, Marijan	119	Sorić, Ante	202	Turudić, Ana.....	90
Primorac, Marin	93	Srdanović, Dino.....	161	U grina, Tonči.....	168
Projić, Arijana.....	183	Staničić, Emili.....	86	Urlić, Grga.....	47
Protrka, Mira.....	116	Sudić, Roko.....	194	V alidžić, Ana Marija.....	56
Puljak, Maja Lena.....	102	Š akić, Lora	97	Vekić, Laura	86
Puljić, Jakov.....	215	Šakić, Maja.....	103	Velić, Ivana	116
Puljić, Luka	160	Šarić, Lucija	13	Velić, Luce.....	79
Pupić, Mia.....	42	Šarić, Maruška.....	171	Vidaković, Ivan.....	125
R adanović, Antonela.....	54	Šćepanović, Maja.....	44	Vidan, Leonarda.....	198
Radić, Iva	118	Šćurla, Josip	27	Vilić, Bruna.....	209
Radić, Jure.....	157	Šegović, Nina.....	10	Vitaljić, Pave	168
Radojković, Nika	130	Šimičić, Gabrijela.....	10	Vitezica, Ivana	18
Radonja, Adriano	47	Šimunić, Mislav	129	Vodanović, Mila.....	114
Rađa, Lara.....	70	Šipić, Grgo	70	Voloder, Paula.....	185
Rajčić, Ana	161	Škarica, Karla	37	Vrca, Petra	135
Rako, Ivan Toni	202	Škaro, Andjela	187	Vučica, Hajdi.....	179
Rakuljić, Ante	165	Škegro, Vlatka	213	Vuka, Roko	193
Razmilić, Roko.....	132	Šošić, Ivana	51	Vukman, Tomislav.....	173
Roguljić, Mia.....	42	Štimac, Marko	26	Z ebić, Ema	215
Rožić, Matea	189	Šuman, Ivan.....	96	Zebić, Ivan	123
Rožić, Tomislav.....	192	Šumelj, Klara	40	Zec, Marija.....	64
Ruiz Radomilja, Pablo	130	Šušić, Rina	43	Zemunik, Borna	149
S abljić, Jagoda	188	Šutić, Lara.....	81	Zoko, Gabriela	59
Samardžić, Roza	36	T alijančić, Paulina	50	Zovko, Ira.....	117
Saratlija, Laura	25	Tokić, Ante.....	164	Ž anko, Petra	22
Savić, Bartul.....	67	Tolić, Mirka.....	219	Žaper, Lana.....	124
Serdarević, Ema.....	107	Tomasović, Maja.....	217	Žilić, Vice	197
Silić, Ana	46	Tomaš, Ema	138	Župić, Mate.....	47
Siničić, Anđela	81	Tomičić, Karolina	34	Žuro, Lovre	178
Sinovčić, Roko	149	Tomić Josipa.....	139		
Smajo, Josip	174	Trgo, Marko.....	124		

Autori likovnih radova

A jeti, Armano	41	J adrić, Gabrijel	170	Pera, Mari	212
Arapov, Tonina	72	Jankov, Kaja	91	Periš, Vito	132
Arić, Ivano	118	Jukić, Lea	166	Petričević, Roko	144
B aković, Gabriela	95	Jurić, Nikola	99	Pirić, Marin	71
Balajić, Gabriel	46	K atić, Marin	156	Pletikosić Sanchez, Nemo	23
Baldić, Mija	140	Kesić, Marko	64	Poljak, Jelena	135
Baričić, Ante	63	Klarić, Dario	61	Primorac, Marin	188
Benzon, Nevena	174	Kunac, Tea	96	Puđa, Slavko	152
Bikić, Sara	43	L eben, Ivan	187	Puljić, Jakov	20
Bošnjak, Ana	77	Lipotić Piroga, Šime	9	R ašić, Noa	169
Botić, Mia	68	Lončar, Ivan	216	Ribičić, Teo	155
Božanić, Luce	192	Lučić, Leo	203	Rogošić, Antonio	87
Bubrić, Toni	125	Lučić, Nikolina	27	Rudolfi, Zdenko	51
Buljubašić, Ivana	84	L jubičić, Ana	107	Ružić, Darija	139
Buzov, Josipa	143	M aleš, Antonio	55	S kelin, Maša	31
C oulson, Fredi	115	Mandalinić, Duje	208	Skopljak, Dora	24
Crnoja, Lucijana	103	Marević, Luka	32	Stojanac, Gabrijel	215
Č ačija, Mihovil	92	Marketić, Ana	17	Š akić, Lora	122
Čikara, Lana	196	Matijević, Marko Gabrijel ...	173	Šarić, Marino	108
Čović, Josip	151	Matulić, Nina	12	Šimić, Bartul	207
Č apeta, Ana	148, 219	Merčep, Ana	204	T omasović, Maja	178
Ćosić, Frane	78	Mičijević, Petra	83	Tomaš, Petar	159
D ebak, Marko	165	Mihaljević, Roko	35	V akante, Mia	31
Drašković, Tao	45	N ađ, Matija	128	Visković, Luka	36
Dumanić, Lilly Tereza	195	P arlov, Luka	67	Vojković, Kristijan	112
Duvnjak, Petra	199	Pavela, Antonio	131	Vučica, Marina	104
G rabar, Matija	58	Pavičić, Maja	48	Vuletić, Lovre	88
Grubišić, Marta	191	Pejša, Filipa	184	Z ekić, Dino	183

Kazalo

Predgovor	5
Blago vjere.....	7
Uvijek na mojoj strani	29
U našem zavičaju	53
Njihove priče učile me svemu.....	75
Moja baka, moje sunce	101
Moj djed čvrst kao hrid.....	121
Miris bakine kuhinje.....	137
Moj dida i ja, prijatelja dva	147
Ponosno tvoje ime nosim	163
Čuvam drage uspomene	177
Da smo se barem poznavali.....	201
Na koljenima djeda i bake	211
Autori literarnih radova	221
Autori likovnih radova	225

CIP – Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U SPLITU

UDK 821.163.42-053.5-82(082)
75-053.5(082)

NA koljenima djeda i bake / priredile Marina Šimić i Mirjana
Vučica. - Split : Splitsko-makarska nadbiskupija, 2019. Kazalo.

ISBN 978-953-256-129-6

1. Šimić, Marina, 2. Vučica, Mirjana, vjeroučiteljice

171019019

NAJVIŠE VOLIM
KADA ME DJED
GRLI I KADA
MENI I BRAĆI PRIČA
PRIČE.